

మహిళా గొంతుక

మాతృక

ప్రగతిశీల మహిళా సంఘం (పీవోడబ్ల్యూ) అధికార మాసపత్రిక

MAHILA GONTUKA MATRUKA

పుట: 06

సంచిక: 08

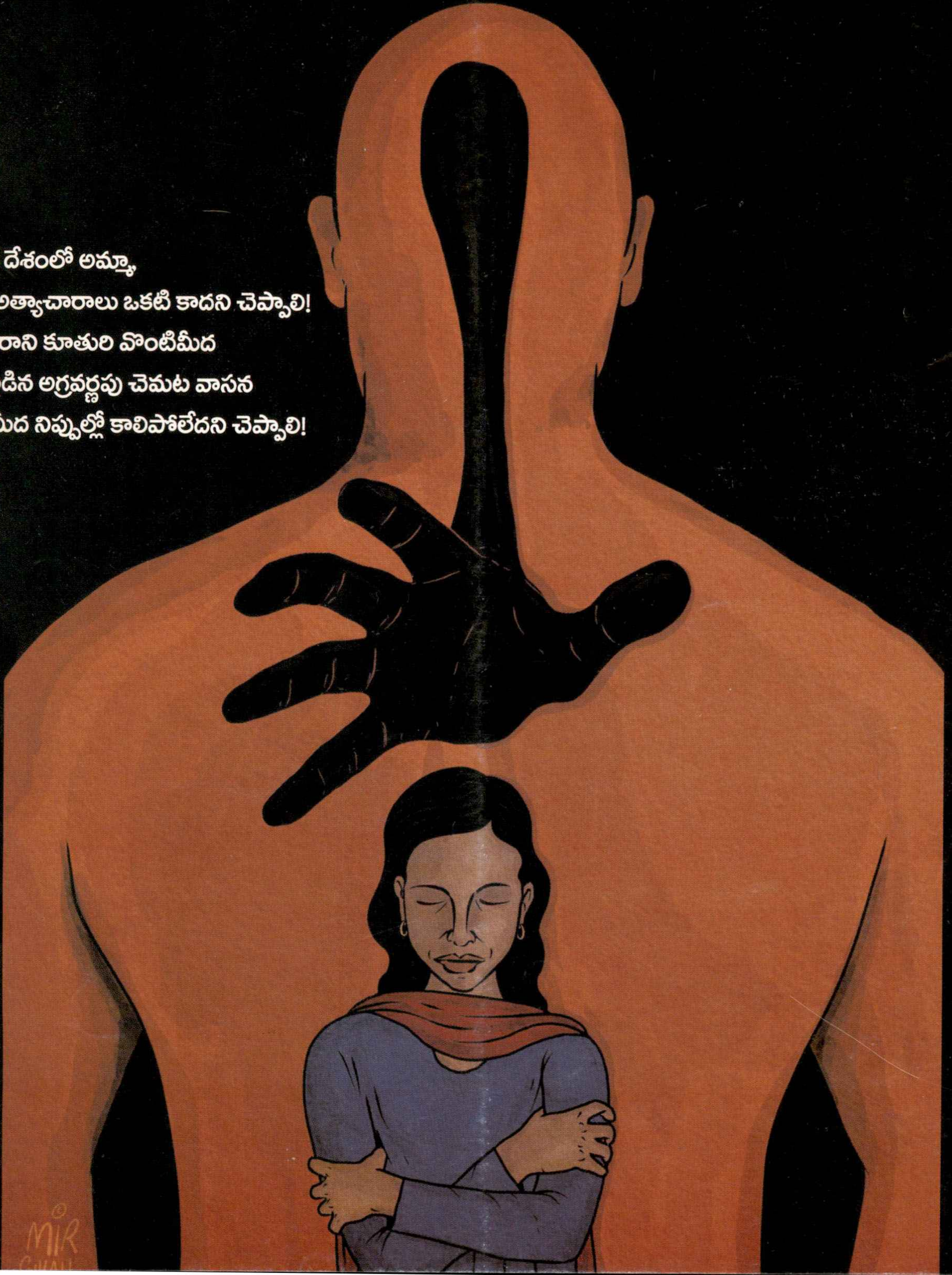
నవంబర్ 2020

68

పేజీలు: 48

వెల: రూ. 15/-

అసలీ దేశంలో అమ్మా,
అన్ని అత్యాచారాలు ఒకటి కాదని చెప్పాలి!
అంటరాని కూతురి వొంటిమీద
పార్లాడిన అగ్రవర్ణపు చెమట వాసన
చితి మీద నిప్పుల్లో కాలిపోలేదని చెప్పాలి!

MIR

India's Public Toilets

- వినోదని

కామంతో నీ శరీరం సెగలు చిమ్మడానికి
నువ్వు నా సొగసులు చూడాల్సిన అవసరం లేదు
మొహంతో నీ నరాలు మత్తుగా మేల్కొనడానికి
నా కళ్ళలో కైపు, వాలు చూపులు
నిన్ను జివ్వన కోసెయ్యనక్కర లేదు
నువ్వు తీయగా గాయపడి కోరికగా స్రవించడానికి
నా చెరుకునవ్వుల రహదారుల మీద నుండి
బాణం ఒక్కటి ప్రయాణించాల్సిన పనేలేదు
నీ మగతనం నిటారుగా నిలబడి నిగనిగలాడే కత్తి కావటానికి
నా బెత్తెడు మానం, జానెడు రొమ్ముల ఎత్తులు- లోతులు
కొలతకు రానక్కరలేదు

నువ్వు ఉద్రేకపు రసిక సముద్రంలో
ఊపిరాడక ఉక్కిరి బిక్కిరి కావడానికి
నేను రొమ్ములు తొడలు కనపడేట్టు గుడ్డలు తొడుక్కోనక్కరలేదు
అవమానంతో, కసితో నీ కామాయుధాన్ని సరైన లాగి
నన్ను కడతేర్చాలని నిశ్చయించటానికి
నాల్గురోడ్ల కూడలిలో నీ ఈగోని నేను చెప్పుతో కొట్టనక్కరలేదు

నన్ను ధర్మ సంరక్షణ జీత్రా గీతల మధ్య నడిపించడానికి
నీ నిలుపు నామాన్ని రెండుకాళ్ల మధ్య
మొనదేలిన త్రిశూలం చేయటానికి

నేనొక సమానత్వ ప్లకార్డు ప్రదర్శించి
నీ మను మగ మహారాజత్వానికి ప్రశ్నను కానక్కరలేదు

❖ ❖ ❖
న్యూనతో- ఆత్మగౌరవమో-, దీనమో - ధిక్కారమో
భయమో- ధైర్యమో, పనిముట్టో - పుస్తకమో
గుడిసో- మేడో, పసితనమో - పండుతనమో
అణచివేతో- హక్కో, అవమానమో - అంబేడ్కరత్వమో
నేను ఏదైనా కావొచ్చు...! ఏ స్థానంలోనైనా వుండొచ్చు..!
నువ్వు నన్ను పసిగడతావు!!

నా తల్లి వేరులోంచి గుప్పుమనే వాసనేదో
నువ్వు నన్ను గుర్తించేలా చేసుద్ది...
అది-

చచ్చిన గొడ్డు తోలు కీర్తుచెప్పులై నీ పాదాలకు అమరిన
నా అమ్మమ్మ నైపుణ్యం అయ్యుండొచ్చు
ఊరందరి దొడ్డికెత్తి నెత్తిన మోసిన
నా తల్లి చేతుల వాసనై వుండొచ్చు
మీ ఇళ్ళల్లో పాచిపని చేసి అంటుకూలీగా మారిన
నా మేనత్త చాకిరీ అయ్యుండొచ్చు
మీ ధాన్యాగారాలు నింపడానికి మలమల మాడిన
నా చిన్నమ్మ ఆకలై వుండొచ్చు
అంటరానిదానివంటూనే నువ్వు మూజొసిన నిండుకుండ
నా అక్క అవమానమై వుండొచ్చు

ఏదైనా కావొచ్చు...
నువు నన్ను తొలి చూపులోనే గుర్తు పడతావ్..!
❖ ❖ ❖
పెంటకుప్ప చూడగానే అప్పటికప్పుడు ఉమ్మి తెచ్చుకొని వూసినట్టు
బస్సాగితే, వచ్చినా రాకపోయినా అందరూ దిగి వుచ్చలు పోసినట్టు
మా అశుద్ధ గుంటల్లో నాలుగు వీర్యపు చుక్కలు పోసి పోతారు
మీరు...
పోతూ పోతూ తిరిగి చూసి పోట్లు పాడుస్తారు... రాడ్లు దించుతారు...
పేగులు లాగుతారు... ప్రాణాలు తీస్తారు...

ఈ దేశపు మనువారసులకి మావి ఆడ గుంటలు కానే కాదు
అక్షరాలా అంటరాని కులం గుంటలు

ఇది ఎక్కడ జరిగినా ఎప్పుడు జరిగినా ఒక సహజ సందర్భమే మీకు
ఈ దేశ సంస్కృతీ పరిరక్షణలో ఇదొక భాగం అనుకుంటారు మీరు
అందుకే-
నా కోసం ఒక క్యాండిల్ కూడా కరిగి వెచ్చటి కన్నీరు పెట్టుకోదు
అంటురోగాల దారంతో వీపు గోక్కునే మీడియా
ఒక్క మాటని కూడా మౌర్నింగ్గా ప్రకటించదు.
మడివాద మహిళామణులు చున్నీలు నడుముకి చుట్టి,
గొంతు నరాలు ఉబ్బించి హొరెత్తించే
ఉద్యమ నినాదాల అల్లకల్లోల సునామీనీ సృష్టించరు

❖ ❖ ❖
We are never India's Daughters!
We are India's Public Toilets!!

కుల అత్యాచారాలు

మాతృక మాట

కులం, వర్గం, పితృస్వామ్యం- భారతదేశం - ఒక హత్రాస్

అసలు కులవ్యవస్థకూ, పితృస్వామ్యానికీ ఏది మూలమో - దాన్ని భద్రంగా కాపాడుతున్న డబ్బున్న వర్గాలకే చెందిన భారతరాజ్యం, కుల ఆధారిత పితృస్వామ్య అణచివేతను ఎప్పటికీ రద్దు చేయదు. బ్రాహ్మణవాదం నెలకొల్పిన వ్యవస్థను ఏమాత్రం కదిలించటానికి ఇష్టపడని మెజారిటీ మతానికి చెందిన రాజ్యంలో కుల ఆధారిత అణచివేత ఎలా వుందో అలాగే ఉండిపోయింది. కులం పేరుమీద జరిగే నేరాలకు గట్టి శిక్ష ఎవరికీ ఎప్పుడూ పడలేదు. భారతరాజ్యం మెజారిటీ మత రాజ్యమే కాకుండా ఆస్తి గల వర్గానికే చెందిన రాజ్యం కూడా. ఆస్తి గల వర్గం, కులాల నిచ్చిన మీది పై వరుసలో వున్న వారిదే కనుక వారి ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా రాజ్యం ఏ చర్య తీసుకోదు. వేలయేళ్లుగా జరుగుతుంది అదే. హత్రాస్ లో జరిగిందీ అదే.

‘ప్రస్తుతం మనదేశంలో హిందూత్వ శక్తులు స్త్రీలకు ప్రథమ శత్రువులు. భూస్వామ్య విలువలు నిండిన మురిగ్గంటలో హిందూత్వ ప్రబలుతోంది. హిందూ ఫాసిస్ట్ అగ్నిని రాజేసేందుకు ఎందుగడ్డిలా ఇక్కడున్న కుల, పితృస్వామ్య, ఇతర భూస్వామ్య విలువలు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ఈ రాజకీయ రక్త పిశాచులకు ఉన్నత కులాల వారు సహజ మిత్రులు. దీనికితోడు మామూలుగానే అందరిలో ఉండే వెనుకబడిన ఆలోచనలు, బలహీనమైన ప్రజాస్వామ్య పోరాటం - వీటివల్ల కూడా మిగతా కులాలు, వర్గాలకు చెందిన జనం హిందూత్వ శక్తుల తీవ్రమైన ప్రచారానికి పడిపోతున్నారని అనురాధ గాంధీ ఎప్పుడో చెప్పారు. ఫాసిష్టు కాలాల్లో ఆ మాటలు కటిక నిజాలని రుజువు అయ్యాయి.

వర్గాలుగా విడిపోయిన సమాజంలో స్త్రీల అణచివేత మీదా, వారి లైంగికత్వాన్ని అదుపులో ఉంచటం మీదా కులనిర్మాణం ఆధారపడి ఉంటుంది. అందువలన కుల నిర్మూలన కోసం జరిగే పోరాటంతో పితృస్వామ్యాన్ని బద్దలు కొట్టే పోరాటాన్ని తప్పనిసరిగా అనుసంధానించాలి. అలాగే స్త్రీ పురుష వివక్షకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలు, కుల నిర్మూలన పట్ల అవగాహనతో ఉండాలి. శ్రామిక వర్గాలకు అనుకూలమైన రాజ్యం మాత్రమే కులాన్నీ, పురుషస్వామ్యాన్నీ తొలగించేందుకు శ్రమించి, మానవజాతికి అసలైన స్వేచ్ఛను ఇస్తుంది. నిచ్చినమెట్లన్నీటి కంటే కింద ఉన్న దళిత మహిళకు విముక్తినిస్తుంది.

ఈ వెలుగులో పరిశీలిస్తే మాత్రమే భారతదేశంలో జరుగుతున్న వేలాది హత్రాస్ లను ఎదుర్కోగలం. ❖

భారతదేశంలో వర్గం, కులం, పితృస్వామ్యం - ఈ మూడూ గాఢంగా పెన వేసుకుని ఉంటాయి. కులాన్నీ వర్గాన్నీ చక్కగా కలిపి వుంచే సూత్రం పితృస్వామ్యం.

వ్యక్తిగత ఆస్తి మీద ఆధారపడే వ్యవస్థను శాశ్వతంగా కొనసాగించాలంటే, సమాజాన్ని ఆస్తి వున్నవాళ్లు ఆస్తి లేనివాళ్లు అనే రెండు పోట్లాడుకునే వర్గాలుగా ఎప్పుడూ విడదీసే ఉంచాలంటే, పితృస్వామ్యం చాలా అవసరం. కులాంతర వివాహాలు మనుషుల మధ్య కులం గీసే గీతలను చెరిపేసి, రక్త సంబంధాల ద్వారా వారసత్వంగా వచ్చే ఆస్తి సంబంధాలను చెడగొడతాయి కాబట్టి కుల వ్యవస్థను శాశ్వతంగా నిలిపి ఉంచటం కూడా అవసరం.

మగవాళ్లతో పోలిస్తే ఆడవాళ్లది తక్కువ కులం. స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఉన్న ఈ పురాతనమైన కుల విభజన కూడా మనుషుల మధ్య ఏర్పడిన కుల విభజనకు గల కారణాల్లో ఒకటి. భారతదేశంలో కుల, వర్గ వ్యవస్థ ప్రాథమికంగా బ్రాహ్మణవాద పురుషస్వామ్యంతో ముడి పడి వుంది. వర్గాలుగా విడిపోయిన సమాజంలో పాలించే వర్గమే ఆధిపత్యం వహించి దాని ఆధిక్యతను ఎలా నెలకొల్పుకుంటుందో, అలాగే కులవ్యవస్థలో అన్నిటికంటే పైనున్న బ్రాహ్మణవాద పితృస్వామ్యం కింది వరుసలోని అన్ని కులాలనూ మింగేస్తుంది.

అంతే కాకుండా అగ్రవర్ణ పితృస్వామ్య ఆధిక్యత, అడుగునున్న కులాల ఆడవాళ్ల మీద లెక్కలేనన్ని దురాగతాలు చేస్తుంది. పై నున్న కులాలు కింద నున్న కులాలను అణచి వేస్తున్నప్పుడు కింది కులాల ఆడవాళ్ల మీద జరిగే అణచివేత, లైంగిక హింస మరీ విపరీతంగా ఉంటాయి. కులాల అణచివేత మీద తిరుగుబాటు, పురుషస్వామ్యం మీద తిరుగుబాటు - ఈ రెండూ తప్పనిసరిగా ఒక దానితో ఒకటి సంబంధం ఉన్న విషయాలే.

మహిళా సంఘటిత శక్తి
ఉద్యమించే మహిళల ఊపిరి

మహిళా గొంతుక

మాతృక

MAHILA GONTUKAMATRUKA

సంపుటి : 6

సంచిక : 8

పేజీలు: 48

నవంబర్ 2020

ఎడిటర్
చొప్పర పద్మ

సంపాదకవర్గం
వి. సంధ్య
ఎన్. విష్ణు
జి. రమాసుందరి

రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక,
సాంస్కృతిక సమానత్వం కోసం
పోరాడుదాం

డిజైనింగ్
బ్రహ్మ-భావన గ్రాఫిక్స్
హైదరాబాద్
98482 54745

ముద్రణ
నవ్య ప్రింటర్స్,
హిమాయత్ నగర్, హైదరాబాద్-29

రచనలు, చందాలు
పంపవలసిన చిరునామా

మహిళా గొంతుక

మాతృక

35-3-6931 (4),
కాప్రేడ్ మాదాల నారాయణస్వామి భవన్,
సంజయ్ గాంధీ కాలనీ,
శర్మ కాలేజీ దగ్గర,
ఒంగోలు - 523 001
సెల్: 9676206230
ఫోన్: 08592-238350
E.mail : matruka2015@gmail.com

విషయ సూచిక

మాతృక మాట:

కులం వర్గం పితృస్వామ్యం-భారతదేశం-ఒక హాథ్రాస్ 4

కుల అత్యాచారాలు:

కలిచివేస్తున్న హాథ్రాస్ సంఘటన బి.పద్మ 5

ఎవరికీ పట్టని అత్యాచారాలు చైతన్య స్రవంతి 9

అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్య భారతం దుడ్డు ప్రభాకర్ 19

దేశమే ఒక హాథ్రాస్ ల.లి.త. 23

అత్యాచారం ఎప్పుడూ ఒంటరిగా వుండదు దీప్తి 27

హాథ్రాస్: ప్రభుత్వ ప్రామాణిక ముద్రలు కవిత కృష్ణన్, అను: శివలక్ష్మి 29

మనుస్మృతి వ్యతిరేక ఉద్యమంలో... మీనా కందసామి, అను: వెంకటకిషన్ 31

ఆమెకు జీవించే హక్కుందా? చల్లపల్లి స్వరూపరాణి 34

అత్యాచార కుల వలయం తులసి 36

కథలు వెతలు:

మూడు కోతుల కొత్త కథ బమ్మిడి జగదీశ్వరరావు 13

తెర:

అత్యాచారాల్ని చిత్రించిన సినిమాలు బాలాజీ (కోల్ కతా) 38

కథ:

షాక్కొట్టింది! మొలకపల్లి కోటేశ్వరరావు 42

రిపోర్ట్:

అత్యాచారం, హత్యను ఖండిస్తూ 45

ముఖచిత్రం : మిర్ సుహాయిల్ ఖాద్రి

కథల బొమ్మలు: శరత్

Indian public toilets కవితకు బొమ్మ : కిరణ్ కుమారి

ఈ దేశం ఏ స్త్రీలది కవితకు బొమ్మ: శరత్

స్థలాభావం వలన 'కశ్మీర్ చరిత్ర'ను ప్రచురించలేకపోయాం.

-సంపాదకవర్గం

కలిచివేస్తున్న హాట్రాస్ సంఘటన

బి.పద్మ

ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని హాట్రాస్ జిల్లా బుల్‌గర్హి గ్రామంలో జరిగిన సంఘటన అనేక విషయాలను సమాజం ముందుకు చర్చకు తీసుకు వచ్చాయి. రాజ్యాంగంలో దళితులకు వున్న హక్కులు నామమాత్రమై మనుధర్మం రాజ్యమేలుతున్న వైనం మనకు నగ్నంగా కనపడుతుంది.

వ్యవసాయ పనులకు వెళ్ళిన మనీషా వాల్మీకి (వాల్మీకి దళితుల్లో ఉపకులం) అనే 19ఏళ్ల దళిత యువతిని రాగూర్ కులానికి చెందిన నలుగురు యువకులు సెప్టెంబరు 14తేదీన అత్యాచారం చేశారు. వెన్నుపూస విరిచి, నాలుకకోసి మర్మాంగాన్ని చిద్రంచేసి, అత్యంత అమానుషంగా, అమానవీయంగా, క్రూరంగా హింసించారు. 14రోజులు మృత్యువుతో పోరాడి అలసిపోయి సెప్టెంబరు 19తేదీన మనీషా మరణించింది. శరీరంమీద గాయాలకంటే మనసులో ఏర్పడిన భయమే ఆమెను మృత్యువుకు చేరువ చేసింది. జంతువుల కంటే హీనంగా, వికృతంగా విరుచుకుపడిన మానవ మృగాల దాష్టీకానికి మనీషా బలైంది.

పొలం పనికి వెళ్ళిన పిల్ల రక్తమోడుతూ వివస్త్తగా పడివున్న దృశ్యం చూసి గుండెపగిలిన ఆ తల్లి తన కొడుకు సహాయంతో చంద్‌షా పోలీసుస్టేషన్‌కు తీసుకెళ్ళింది. సందీప్ పేరుచెప్పినా పోలీసులు కేసునమోదు చేయకుండా ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లమన్నారు. ఆలీఘడ్‌లోని జెఎన్ మెడికల్ కాలేజీ హాస్పటల్‌లో చేర్చారు. తర్వాత

ఢిల్లీలోని సఫ్ట్‌జంక్ ఆసుపత్రికి మార్చారు. అక్కడ మనీషా మరణ వాగ్మూలం యిచ్చి మరణించింది. మరణ వాంగ్మూలంలో నలుగురిపేర్లు స్పష్టంగా చెప్పింది.

చితివద్దకు కూడా రానీయకుండా...

యోగి ఆధిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం జిల్లా అధికార యంత్రాంగం, పోలీసులు అత్యాచారం హత్యను ప్రక్కమార్గం పట్టించడానికి మొదటి నుంచి ప్రయత్నం చేశారు. చావు బ్రతుకుల మధ్య ఆసుపత్రిలో వున్న మనీషాకు అవసరమైన వైద్య పరీక్షలు డాక్టర్లు చెయ్యకుండా అంతులేని అలసత్వం ప్రదర్శించారు. నాలుగురోజుల తర్వాత ఐసియులోకి చేర్చారు. 72 గంటల్లోపు అత్యాచార ఆనవాళ్లు వుంటాయని తెలిసినా వాటిని మాయం చేయడానికి ఎనిమిది రోజులు తీసుకొని, తర్వాత మెడికల్ పరీక్ష చేశారు. దీనితో ఆగకుండా యువతి మృతదేహాన్ని సెప్టెంబరు 22 రాత్రి 2.30 గం||ల సమయంలో బాధిత కుటుంబాన్ని ఇంట్లో నిర్బంధించి, వారి కులం ఆచారాలకు భిన్నంగా 30-40మంది సాయుధ పోలీసుల సమక్షంలో శ్మశాన వాటికలో అంత్యక్రియల తంతు ముగించారు. సీనియర్ పోలీసు అధికారులు, పోలీసులు ముందుతున్న చితి సమీపంలో ఉన్న దృశ్యాలు సామాజిక మాధ్యమాల్లో పెట్టిన వీడియోల్లో అందరూ చూశారు. 'కన్నబిడ్డ కడసారి చూపుకూడా మాకు దక్కకుండా అంత్యక్రియలు మా చేతులు

మీద జరగనీయకుండా, బిడ్డకు పసుపు కూడా రాయనీయకుండా మమ్మల్నందరిని ఇంట్లోకి నెట్టి తాళం వేశారని' కుటుంబసభ్యులు ప్రజాసంఘాల ముందు కన్నీరు మున్నీరై చెప్పారు. జిల్లా మెజిస్ట్రేట్ కూడా 'దళిత యువతి కరోనాతో చనిపోతే డబ్బులు వచ్చేవా? మాట్లాడకుండా ప్రభుత్వం నుండి డబ్బులు తీసుకొండి' అని హెచ్చరించాడని కూడా చెప్పారు. ఇవన్నీ చూస్తే బాధితులను భయపెట్టి దోషులను కాపాడే పనిలో వున్నారని స్పష్టమౌతోంది.

బాధితులపైనే బండలు

ఎంత కప్పిపుచ్చాలని చూసినా, ఆలస్యంగానైనా మనీషాపై జరిగిన దుర్ఘాటం లోకానికి వెల్లడైంది. మనీషాపై అత్యాచారం జరిగిందని నిరూపించే ఆనవాళ్లేవీ లేవని ఫోరెన్సిక్ సైన్స్ లేబరేటరీ తన నివేదికలో పేర్కొన్నదని, పోలీసు ఏడిజి ప్రశాంత్ కుమార్ తెలిపారు. బాధిత యువతి తన మరణ వాంగ్మూలంలో అత్యాచారం గురించి చెప్పలేదని, తనను తీవ్రంగా కొట్టారని మాత్రమే చెప్పిందని ఆ అధికారి చెప్పాడు. సమాజంలో ఉద్రిక్తతలు సృష్టించాలనే యత్నంలో భాగంగానే అత్యాచారం జరిగినట్లుగా కొందరు ప్రచారం చేసారని వారిని గుర్తించి కఠిన చర్యలు తీసుకుంటామని ఆ పోలీసు అధికారి చెప్పాడు. 96 గంటలలోపు కీలక సాక్ష్యాధారాలు సేకరణ జరిగితీరాలన్న నిబంధనల్ని తుంగలో తొక్కిన పోలీసులు, బాధితురాల్ని ఆస్పత్రికి తరలించిన 11రోజుల తర్వాత తీరిగ్గా సామూహిక అత్యాచారం జరగలేదని ప్రకటించడం ఎవర్ని రక్షించడానికి? ఎవరి ఆదేశాలు అంది పోలీసు అధికారులు అతిగా వ్యవహరిస్తున్నారు? 'ఏ రాగూర్ సంతానమో అయితే నా బిడ్డకు ఈ గతి పట్టేదా?... దళితులుగా పుట్టడమే మా ఖర్మ' అని గుండెలు బాదుకుంటున్న ఆ తల్లి ప్రశ్నకు ఎవరు సమాధానం చెబుతారు.

అనేక ఆందోళనల అనంతరం ఎట్టకేలకు దోషుల్ని అరెస్టు చేశారు. నేరం చేసినవాడు మరింత నిర్లజ్జగా, బరితెగించి మాట్లాడాడు. మనీషాతో నాకు పరిచయం వుందని, మమ్మల్నిద్దర్ని పొలంలో చూసిన కుటుంబసభ్యులు ఆగ్రహించి కొట్టారని ఆ దెబ్బలతో చనిపోయిందని చనిపోయిన వ్యక్తిపై కనీస ఇంగిత జ్ఞానం లేకుండా మాట్లాడారు. అఖిల భారత క్షత్రియ మహాసభ గ్రామానికి బయట నమావేశం జరిపి నిందితులపై కేసులను ఉపసంహరించాలని డిమాండ్ చేశారు. భాజపా ఎంఎల్ఎ రాజ్ వీర్ సింగ్ హత్రాస్ లోని తన నివాసంలో అక్టోబరు 4తేదీన గ్రామ పెత్తందార్లతో ఓ సమావేశాన్ని నిర్వహించారు. అత్యాచార బాధితులను కాపాడటమే లక్ష్యంగా ఈ సమావేశం జరిగిందని పత్రికలు రిపోర్టు చేశాయి. ఆధిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం వేసిన సిబిఐ విచారణను తాము స్వాగతిస్తున్నామని బాధిత కుటుంబమే ఒకసారి సిబిఐ విచారణ అని మరోసారి అక్కర్లేదని తరచూ మార్పు కుంటుందని అందువలన బాధిత కుటుంబంపైనే ఎఫ్ఐఆర్

నమోదు చేయాలని డిమాండ్ చేశాడు. డబ్బుకోసమే తప్పుడు కేసులు పెడుతున్నారని బాధిత కుటుంబంపై నిందలు మోపుతున్నారు. స్త్రీలను దేవతలుగా 'పూజించే' (ప్రచారమే) భారతదేశంలో రాజ్యాంగం అమలు జరుగుతున్న తీరుతెన్నులివి.

ప్రభుత్వం ఎదురుదాడి

హత్రాస్ లో జరిగిన దారుణంపై ఐక్యరాజ్యసమితి కూడా స్పందించింది. సిగ్గుతో తలదించుకొని దోషుల్ని శిక్షించి, మనీషా కుటుంబానికి న్యాయం చేయాల్సిన బి.జె.పి. పాలకులు 'మా ఆంతరంగిక విషయంలో బయటివారు జోక్యం చేసుకోవటం ఏమిటని' మాట్లాడుతున్నారు. పైగా దేశం పరువు గురించి మాట్లాడుతున్నారు. ఒక ఆడపిల్ల ప్రాణాన్ని నిలుపునా హరించి, సాక్ష్యాల్ని తగులబెట్టి ప్రజాస్వామిక విలువలను మంటగలిపిన వారు పరువు గురించి మాట్లాడటం సిగ్గుచేటైన విషయం. బుల్ గార్డ్స్ ఘటనలో ఆధిత్యనాథ్ ప్రభుత్వానికి కనీసం పశ్చాత్తాపం లేకుండా, నిస్సిగ్గుగా వ్యవహరిస్తున్నది. బాహాటంగా నిందితులను వెనకేసుకొస్తున్నది. కుల, మతతత్వ హింసాకాండను రెచ్చగొట్టేందుకు కుట్ర జరుగుతుందని ఆందోళన వ్యక్తం చేసింది. దీనికి కారణం గుర్తు తెలియని జర్నలిస్టులు, రాజకీయ నాయకులు అంటూ అజ్ఞాత వ్యక్తులపై ఎఫ్ఐఆర్ దాఖలు చేసింది. హత్రాస్ సంఘటన కవరేజ్ కోసం బయలు దేరిన కేరళకు చెందిన సిద్ధిఖీ కప్పన్, మరో ముగ్గురు జర్నలిస్టులపై దేశద్రోహం కేసును నమోదు చేసింది. భీమాకోరేగావ్ మాదిరిగా కులదురహంకారాన్ని ప్రశ్నించే శక్తులమీద, ప్రజాస్వామిక వ్యక్తుల మీద అనేక తప్పుడు కేసులు బనాయించడానికి రంగం సిద్ధం చేసుకుంటున్నది.

ఈ ఘటన జరిగిన తర్వాత 144 సెక్షన్ విధించి గ్రామం చుట్టూ బారికేడ్లు నిర్మించి ఎవర్ని ఆ గ్రామంలోనికి అనుమతించలేదు. బాధిత కుటుంబానికి మద్దతుగా నిలిచిన భీమ్ ఆర్మీ నాయకుడు ఆజాద్ చంద్రశేఖర్, వారి కార్యకర్తలను అరెస్టుచేసి గృహ నిర్బంధంలో వుంచింది. వారిపై తప్పుడు కేసులు బనాయించింది. హత్రాస్ ఘటనను ప్రపంచానికి వెల్లడించిన జర్నలిస్టులను ప్రభుత్వం లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్నది. వారిపై రాజద్రోహం లాంటి తప్పుడు కేసులు బనాయించింది. బాధిత కుటుంబాన్ని పరామర్శించడానికి వెళుతున్న కాంగ్రెసు పార్టీ నేతలు రాహుల్ గాంధీని అడ్డుకోవడమే కాకుండా క్రిందపడేలా పోలీసులు తోసివేశారు. ప్రియాంకను చేయిపట్టుకొని పోలీసులు అడ్డగించారు. ఢిల్లీకి చెందిన మహిళా కాంగ్రెస్ నాయకురాలి జాకెట్ చించివేశారు. తృణమూల్ కాంగ్రెసు ఎం.పి.ల పట్ల కూడా పోలీసులు ఇదే దురుసుతనం ప్రదర్శించారు. రాజకీయపార్టీలను, ప్రజాసంఘాలను అనుమతించకపోవటంలోనే యు.పి.ప్రభుత్వం యొక్క స్వభావం అందరికీ అర్థమౌతోంది. ప్రభుత్వాన్ని శాసిస్తున్న రాకూర్లే ఎన్నికల్లో బలీయమైన నిర్ణాయకశక్తి కాబట్టి యోగి ఆధిత్యనాథ్ ఆ

సామాజికవర్గాన్ని ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి కనీసం ముసుగులేకుండా వ్యవహరిస్తున్నాడనే విమర్శ బలంగా వుంది. ముస్లింలను అణచడానికి మెజారిటీ హిందూత్వవాదాన్ని ఎలా సంఘటితం చేసి ఎన్నికల్లో లబ్ధిపొందిందో అలాగే దళితులకు వ్యతిరేకంగా అగ్రకులాల్ని సంఘటితం చేసి లబ్ధిపొందాలనే ఎన్నికల్లో లబ్ధిపొందాలనే లక్ష్యం కూడా బిజెపి ప్రభుత్వానికుంది.

దేశవ్యాప్తంగా అనేక ఆందోళనల అనంతరం యు.పి. ముఖ్యమంత్రి ఆధిత్వనాథ్ ఎట్టకేలకు కొంతమందిపై చర్యలు తీసుకోక తప్పలేదు. ప్రభుత్వ అదనపు కార్యదర్శి అవినాష్ అవస్తపై చర్య తీసుకున్నది. హథ్రాస్ ఎస్పీ విశ్రాంత వీర్, సర్కిల్ ఆఫీసర్ రామ్ శర్మ, ఇన్ స్పెక్టర్ దినేష్ కుమార్ వర్మ, ఎస్ఐ జస్వీర్ సింగ్, హెడ్ కానిస్టేబుల్ మహేష్ పాల్ ను సస్పెండ్ చేశారు. ప్రత్యేక దర్యాప్తు బృందం (సిట్) నివేదిక ఆధారంగా ఈ చర్యలు చేపట్టామని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది.

కాదనలేని కులం పాత్ర

మహిళలపై అత్యాచారాలు జరిగినపుడు దేశవ్యాప్తంగా వివిధ సందర్భాలలో, వివిధ రూపాలలో నిరసన వ్యక్తం అవుతూనే వుంది. ఈ ఘటన తర్వాత నేను రెండు రౌండ్ టేబుల్ సమావేశాలకు హాజరయ్యాను. ఈ ఘటనల్లో కులం ప్రస్తావన ప్రధానంగా చర్చకు వచ్చింది. పౌర సమాజం స్పందించే తీరులో కూడా తేడాలున్నాయని అక్కడ కూడా కులం పనిచేస్తున్నదని ఈ సమావేశాల్లో కొంతమంది మాట్లాడారు. భారతీయ సమాజం కులం, మతం, వర్గం, ప్రాంతం, లింగ వివక్ష తదితరాలన్నింటిని కలిపి చూస్తున్నదని దీనిని పరిగణలో వుంచుకోవాలని కోరారు. దేశంలో మహిళలపై నిత్యం అత్యాచారాలు జరుగుతున్నప్పటికీ నిర్భయ, దిశ సంఘటనలు జరిగినపుడు వచ్చిన విధంగా స్పందనలు మిగిలిన సందర్భాల్లో రావడంలేదని దానికి కులం ఒక అంశంగా పనిచేస్తుందని అన్నారు. నిర్భయపై జరిగిన అమానుషాన్ని నిర్వ్వంద్వంగా ఖండించాల్సిందే. కాని కులంపాత్రని గుర్తించాలని కొన్ని సంఘటనలు ఉదహరించారు. నిర్భయ చనిపోయిన రోజు దేశవ్యాప్తంగా మహిళలపై 68 అత్యాచార సంఘటనలు జరిగినా మధ్యతరగతి సమాజం నుంచి నిర్భయకు భారీ స్పందన వచ్చిందని చెప్పారు. 2020 జనవరిలో గుజరాత్ లో 19 ఏళ్ల దళిత యువతిని నలుగురు అపహరించి, అత్యాచారం చేసి ఉరివేసి చంపారు. కాని దేశవ్యాప్త ఉద్యమ స్వభావం తీసుకోలేదని వాళ్లు బాధను వ్యక్తం చేశారు. ఫిబ్రవరిలో నాగపూర్ లో కూలీగా పనిచేసే దళిత మహిళ అత్యాచారానికి గురయ్యింది. జననాంగంలో ఇనుపరాడ్ పెట్టి తిప్పి చంపారు. అయినా రావాల్సిన స్పందన రాలేదు. 2018లో గర్భిణీతో వున్న 23 ఏళ్ల ఆదివాసీ మహిళను భద్రతా దళాలు ఛత్తీస్ ఘడ్ లో అత్యాచారం చేశారు. ఇది లోకానికి వెళ్లడైనా పెద్దగా స్పందనలేదు.

ఈ క్రింది డిమాండ్ల సాధనకోసం ప్రజలు, ప్రజాస్వామికవాదులు పోరాడాలి

1. హథ్రాస్ అత్యాచార సంఘటనపై సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తితో విచారణ జరిపించాలి
2. అత్యాచార నిందితులను ఫాస్ట్ ట్రాక్ కోర్టులో విచారించి కఠినంగా శిక్షించాలి
3. అత్యాచారం, హత్య సంఘటనను మాఫీచేయాలని ప్రయత్నించిన పోలీసు అధికారులపై, ప్రభుత్వ అధికారులపై డాక్టర్లుపై నిందితులతో పాటు ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేయాలి.
4. హథ్రాస్ సంఘటన సందర్భంలో ఉద్యమించిన భీమ్ ఆర్మీ నాయకులపై పెట్టిన కేసులను ఉపసంహరించాలి.
5. హథ్రాస్ సంఘటన కవరేజ్ కోసం బయలుదేరిన కేరళ జర్నలిస్టు సిద్ధిక్ కప్పన్, మరో ముగ్గురు జర్నలిస్టులపై యోగి ప్రభుత్వం పెట్టిన దేశద్రోహం కేసును తక్షణం ఉపసంహరించాలి.

నిర్భయ ఘటన తర్వాత తిరిగి దిశ సంఘటనలోనే అంత పెద్ద స్పందనను చూశామని వీటి వెనుక కులం పాత్ర లేదంటారా అని ప్రశ్నించారు. సివిల్ సొసైటీ గ్రూప్ నేషనల్ కాంపేయిన్ ఆన్ దళిత్ హ్యూమన్ రైట్స్ అధ్యయనం ప్రకారం 23 శాతం దళిత మహిళలు అత్యాచారానికి గురవుతున్నారని పేర్కొన్నారు. అత్యధిక గ్రామాల్లో జరిగిన సంఘటనలను నేరంగా కూడా పరగణించడంలేదని, ఒకవేళ తీవ్ర సంఘటన జరిగినపుడు ఆధిపత్య కులాలు దళితుల్ని బెదిరించి బలవంతపు రాజీలు చేసుకుంటున్నారని అన్నారు. దిశ సంఘటనలో బాధితురాలు అగ్రకులం వారు కాగా, నేరస్థులు క్రింది కులాలు వారు కాబట్టి అది ఎన్ కౌంటర్ తో సమాధానం లభించింది. హథ్రాస్ లో బాధితురాలు కులం దళితురాలైనందున నేరస్థులు ఆధిపత్య కులమైనందున వారిని కాపాడటానికి ఆధిపత్య కులంతో పాటు రాజ్యం కూడా సహకరిస్తున్నదని తన వాదన వినిపించారు. ఇందులో ప్రజాస్వామిక శక్తులు, సంస్థలు అంగీకరించాల్సిన విషయాలున్నాయి. అలాగే అనేక వుద్యమాల ఫలితంగా రాజ్యాంగంలో దళితులకు కొన్ని హక్కులు పొందు పరచబడ్డాయి. అవి కూడా ఆచరణలో నామమాత్రమై, మనుధర్మం అమలులోకి వస్తుందని ఈ సంఘటనలు హెచ్చరిస్తున్నాయి.

హాథ్రాస్‌లో జరిగిన దారుణంపై ఐక్యరాజ్యసమితి కూడా స్పందించింది. సిగ్గుతో తలదించుకొని దోషాన్ని శిక్షించి, మనీషా కుటుంబానికి న్యాయం చేయాల్సిన జి.జె.పి. పాలకులు 'మా ఆంతరంగిక విషయంలో బయటివారు జోక్యం చేసుకోవటం ఏమిటని' మాట్లాడుతున్నారు. పైగా దేశం పరువు గురించి మాట్లాడుతున్నారు.

నేరస్థ వ్యవస్థను మార్చాలి

తెలంగాణాలో దిశ అత్యాచార ఘటనతోపాటు ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని ఉన్నావ్‌లో 17ఏళ్ల మైనర్ బాలికపై అత్యాచారం, కశ్మీర్‌లోని కథువాలో ఎనిమిదేళ్ల అసీఫాపై సామూహిక అత్యాచారం, హాథ్రాస్‌లో మనీషా హత్య వరకు మహిళలపై అత్యాచారం, హత్యలు నిత్యకృత్యం అయ్యాయి. మనీషా సంఘటనను మరిచిపోకముందే బలరాంపూర్‌లో కళాశాలలో ప్రవేశం కోసమని వెళ్ళిన 22ఏళ్ల యువతిని నలుగురు యువకులు అవహరించి నిర్మానుష్య ప్రాంతానికి తీసుకెళ్లి సామూహిక అత్యాచారం చేసి తీరిగ్గా రిక్షాలో ఎక్కించి ఇంటికి పంపించగా తర్వాత ఆమె మృత్యువుతో పోరాడి మరణించింది.

ప్రజాఉద్యమాల వత్తిడికి లొంగి నిర్భయ, పోస్కో, దిశ వంటి చట్టాలు ప్రభుత్వాలు చేసినా మహిళలపై అత్యాచారాలు, అకృత్యాలు ఆగడంలేదు. జాతీయ నేరపరిశోధనా సంస్థ యిచ్చిన గణాంకాల ప్రకారం 2018తో పోలిస్తే మహిళలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలు 2019లో 7.3శాతం మేర పెరిగాయి. భారతదేశంలో సగటున రోజుకి 87 అత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయి. ఎన్‌సిఆర్‌బి ప్రకారం 59,853 కేసులతో ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రథమ స్థానంలో వుండగా, 41,550 కేసులతో రాజస్థాన్ ద్వితీయస్థానంలో వుంది. హింసాత్మక సంఘటనలు పెరగడానికి సామాజిక, ఆర్థిక, కుల, మతపరమైన అనేక కారణాలతోపాటు సమాజంలో నానాటికి విస్తరిస్తున్న నేరాలకు దిగజారిపోతున్న విలువలు, సామాజిక మాధ్యమాల్లో పెల్లుబుకుతున్న అశ్లీల సమాచారం తదితర విషయాలు కారణంగా వున్నాయి.

ఈ అత్యాచార ఘటనలను తీవ్రంగా ఖండించి రోడ్డెక్కాల్సిన యువత వీడియోలు తీసి షేర్లు చేయడం, రకరకాలుగా లైక్‌లు కొట్టడం, కామెంట్లు పెట్టడంతోనే వారు కాలం వెళ్లబుచ్చుతున్నది. ఇటువంటి సంఘటనలు జరిగినపుడు అధికారంలో వుండే నేతలు, పోలీసు అధికారులు చాలా బాధ్యతా రహితంగా మాట్లాడుతున్నారు.

ఇటువంటి సంఘటనలు జరగడానికి మహిళలదే ప్రధాన బాధ్యత అని, వారు ధరించే దుస్తులు రెచ్చగొట్టే విధంగా వున్నాయనే ప్రభుద్వలున్నారు. ఇటీవలి కాలంలో అధికారంలోకి వచ్చిన సాధువులు కూడా వారికి తోడయ్యారు. ఇలాంటి ఘటనలను మంచి విలువలతోనే అడ్డుకోవచ్చని శాననాలు, ఆయుధాలతో అడ్డుకోలేమని తల్లిదండ్రులు తమ కుమార్తెలకు సభ్యత, సంస్కారం నేర్పితేనే అత్యాచారాలకు అడ్డుకట్ట పడుతుందని యు.పి.కి చెందిన భాజపా ఎంఎల్ఎ సురేంద్ర సింగ్ వ్యాఖ్యానించాడు. ఇది కుమార్తెలకు కాకుండా కుమారులకు ఎందుకు వర్తింపచేయకూడదో ఆయన శెలవివ్వలేదు.

పురుషాధిక్యతతో, స్త్రీని మనిషిగా కాకుండా బానిసగా, మహిళల్ని సొంత ఆస్తిగా భావించే పూర్వ ధర్మ దురహంకారంతో చేసిన వ్యాఖ్య తప్ప మరేమీకాదు. స్త్రీలు అంటే పురుషులకు పూజచేస్తూ సేవలందించాలని, బిడ్డలను కనాలని తదితర పురాతన భావజాలం నేటి పాలకుల బుర్రల్లో బలీయంగా వుంది. మనువాద, మతవాద ప్రభావంతో నేడు బీజేపీ పాలన కొనసాగుతున్నది. నేడు రాజ్యాంగ విలువలను ధ్వంసం చేసి తాము తేవాలనుకుంటున్న మనుధర్మం సారాంశమే నేటి బీజేపీ ఎం.ఎల్.ఎ, ఎం.పి.ల వ్యాఖ్యలుగా మనం చూడాలి. మరోవైపు దేశప్రధాన నరేంద్రమోదీ బేటీ పడావ్, బేటీ బచావ్తో అంటూ ఆర్భాటపు ప్రకటనలు చేస్తూ రెండోవైపు ఇటువంటి వ్యాఖ్యలు బాహాటంగా వస్తూన్నా మౌనం దాల్చుతున్నాడు.

సమాజంలో సగభాగమైన మహిళలు లైంగికదాడికి, హత్యలకు గురవుతుంటే దాని మూలాల్లోకి వెళ్లకుండా ఆవేశంతో నిందితులను చంపితే సరిపోతుందనుకుంటే అది ఎంతమాత్రం పరిష్కారం కాదు. ఏ వ్యక్తి స్వతహాగా పుట్టుకతో చెడ్డవాడు కాదు. ఒక వ్యక్తి అతని చుట్టు వుండే నేరస్థ సమాజ పరిస్థితులే అతన్ని నేరగాడిగా మారుస్తున్నాయి. నేరస్థ వ్యవస్థను మార్చకుండా నేరగాళ్లను హత్యలు చేస్తే దాని గర్భం నుంచి నేరగాళ్లు పుడుతూనే వుంటారు. నేరస్థుడు కఠినంగా శిక్షకు గురికావల్సిందే. కాని సమాజం తన బాధ్యత నుండి తప్పించుకోకూడదు.

మన పాలకులు సరళీకరణ విధానాలను అమలు చేయడం ప్రారంభించాక మహిళలపై అత్యాచారాలు, హత్యలు పెరిగిపోయాయి. స్త్రీని వ్యాపార వస్తువుగా మార్చి పెట్టుబడి సొమ్ము చేసుకుంటున్నది. బిజెపి అధికారానికి వచ్చిన తర్వాత రాజ్యాంగ విలువలను, హక్కులను ధ్వంసం చేస్తూ మనుధర్మాన్ని రంగంమీదకు తెస్తున్నారు. అసమానతలున్న హిందూత్వ సంస్కృతిని తిరిగి ప్రతిష్ఠించాలని చూస్తున్నారు. అందుకే ఇటువంటి సంఘటనలు జరిగినపుడు వీటికి వ్యతిరేకంగా తక్షణ డిమాండ్ల సాధనకోసం పోరాడుతూనే అగ్రకుల హిందూత్వ మనువాద భావాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. ❖

ఎవరికీ పట్టని అత్యాచారాలు

చైతన్య నీవంతి

మే 27, 2014. ఉత్తర్ ప్రదేశ్ లోని బడయన్ జిల్లా, కత్త అనే గ్రామంలో ఇద్దరు యువతులు కనిపించడంలేదని పోలీస్ స్టేషన్ లో కేసు నమోదు చేశారు వారి తల్లితండ్రులు. రిపోర్ట్ ప్రకారం ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలు ఆ రోజు సాయంత్రం బహిర్బామికి అని వెళ్లి మళ్ళీ తిరిగి రాలేదు. ఆ రాత్రంతా ఆ ఊరి ప్రజలు ఆ యువతుల కోసం గాలించారు. పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేసినా కూడా వాళ్లు పెద్దగా పట్టించుకోలేదు సరికదా, వారిని ఎగతాళి చేసి, ఇచ్చిన ఎఫ్ఐయార్ ను చించిపారేసి ఉదయాన్నే రమ్మన్నారు. మరునాడు ఉదయం అమ్మాయిలిద్దరూ ఒక చెట్టుకు శవలై ఉరి తీయబడి ఉండటం చూసి గ్రామ ప్రజలు నిర్భాంతపోయారు.

రెండు రోజులకు వచ్చిన పోస్టుమార్టం రిపోర్ట్ ప్రకారం, ఆ ఇద్దరిపై అత్యాచారం జరపడమే కాక, ఊపిరి ఆడకుండా గొంతు నొక్కడం వల్ల చనిపోయారని తెలిసింది. జూన్ 1కి మొత్తం ఐదుగురిలో ముగ్గురు తామే నిందితులుగా ఒప్పుకున్నారు. ఈ విషయంలో కలకలం రేగడంతో ఈ విచారణను సిబిఐకి అప్పగించారు. కానీ సుదీర్ఘ విచారణ చేసిన సీబీఐ, అసలు వారి మీద అత్యాచారం జరగలేదని, మొదటిగా ఇచ్చిన పోస్టుమార్టం రిపోర్టులు ఏమాత్రం అనుభవం లేని డాక్టరు చేసినందువల్ల అవి తప్పుగా వచ్చాయని తెలిపింది. నిందితులని బెయిల్ మీద విడుదల చేసింది. అంతర్జాతీయంగా ఒచ్చే నిరసనలకు భయపడి సీబీఐ ఇలా రిపోర్ట్ తారుమారు చేసిందని ఆ యువతుల తల్లితండ్రులు, దాన్ని నిరాకరించారు.

పోలీసులు, సీబీఐ ఈ కేసుని నిరాకరించడానికి, తప్పుదారి పట్టించడానికి కారణం కేవలం ఆ కుటుంబం 'దళిత వర్గానికి' చెందిన వారు కావడం. అత్యాచారం, హత్య చేసిన వారు ఆధిపత్య కులాలకు చెందడంతో -వారిని కాపాడటానికి కొందరు అధికారులు చాలా ప్రయత్నాలు చేసారనీ, భారత ప్రభుత్వం ఈ కేసును పునః సమీక్షించి, కోర్టు ఈ దర్యాప్తును పర్యవేక్షించాలని నిర్ధారించింది. దానితో ఈ కేసు జాతీయ మరియు అంతర్జాతీయ దృష్టిని ఆకర్షించింది.

సేవ్ ద చిల్డ్రన్, ఆల్ ఇండియా డెమోక్రటిక్ మెమన్ అసోసియేషన్ వంటి కొన్ని మానవహక్కుల సంస్థలూ, ఇంకా ఐక్యరాజ్య సమితి కూడా ఈ కేసును 'అట్టడుగు వర్గాలపై జరిగిన క్రూరమైన హింసగా, మానవహక్కుల ఉల్లంఘన'గా పేర్కొన్నారు. చివరికి 2015 అక్టోబర్ లో పోక్సో కోర్టుకూడా సీబీఐ రిపోర్టును తిరస్కరించింది. ఇది సీబీఐకి ఒక ఎదురుదెబ్బ.

పోలీసులు, సీబీఐ దిగువ కులాల వారిపై ఎప్పుడు పక్షపాత ధోరణితో వ్యవహరిస్తారనీ, ఒక కులానికి చెందిన వారిని కాపాడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారనీ, మీడియాని కూడా రానివ్వకుండా అన్యాయంగా చనిపోయిన తమ కూతుర్లపై నిందలు మోపుతున్నారనీ, న్యాయం కోసం గ్రామాన్ని వదిలి ఢిల్లీ దాకా వెళ్లి చివరి దాకా పోరాడుతామని చనిపోయిన యువతి తండ్రి అన్నారు.

అయితే ఈ కేసులో అసలు ఆ అమ్మాయిలు చేసిన తప్పేంటి? తమ జీతాన్ని కేవలం 3 రూపాయల మేర పెంచాలని వారు తమ ఆధిపత్య-కుల యజమానిని కోరారు. ఆధిపత్య కులస్థుడు అయిన యజమానిని అలా ధైర్యంగా డిమాండు చేయడం అతనికి కడుపు మంట రగిల్చింది. వారి తిరుగుబాటుకు అణచివేయడానికి వాడికి దొరికిన ఆయుధం అత్యాచారం, హత్య.

ఇలాంటి సంఘటనలు మన దేశంలో కొత్తేమి కాదు. మనం తరచు వింటూనే ఉంటాము. ఇలాంటివి జరిగినప్పుడల్లా నాలుగు రోజులు చర్చ, హడావిడి తర్వాత మళ్ళీ యధావిధిగా ఎవరి పనుల్లో వారు మునిగిపోతాం. మరో సంఘటన పునరావృతం అయ్యేదాక అంతా మామూలే. కానీ న్యాయం అందక బాధితులు పడే వేదన ఎవరికి అర్థం అవుతుంది?

మన దేశంలో పీడిత కులాల వారికి సరైన న్యాయం అందడం ఒక కలగా మిగిలిపోతుంది. అధికారంతో వారిని అణచివేయడం, వారి హక్కులను కాలరాయడం పరిపాటిగా మారింది. పీడిత కులాల మహిళల పై జరిగే ఇటువంటి ఎన్నో సంఘటనలలో అత్యాచారానికి గురైన వాళ్ల గురించి మాట్లాడిన గొంతుకలు -అత్యాచారం చేసిన వారి కులాల గురించి ఎందుకు మాట్లాడ లేకపోతున్నారు? కుల మదంతో చేసే కుట్రలను ఎందుకు ప్రశ్నించడంలేదు? అసలు ఇటువంటి ప్రశ్న మన మనసులో ఎందుకు రావడం లేదు?

లైంగిక వేధింపులు అంటే ఏంటి?

లైంగిక వేధింపు అంటే ఒక వ్యక్తి ఉద్దేశపూర్వకంగా మరొక వ్యక్తి యొక్క అనుమతి లేకుండా ఆ వ్యక్తిని లైంగికంగా తాకటం లేదా ఆమె ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా లైంగిక చర్యకు పాల్పడటానికి బలవంతం చేయడం లేదా శారీరకంగా బలవంతం చేయడం. ఇది లైంగిక హింస యొక్క ఒక రూపం. ఇందులో పిల్లలపై లైంగిక వేధింపులు, పట్టుకోవడం, అత్యాచారం (బలవంతంగా యోని, మలద్వారం, నోటిద్వారా లేదా ద్రగ్గులు ఇచ్చి లైంగిక వేధింపులకు దోహదపడటం), లైంగిక పద్ధతిలో వ్యక్తిని హింసించడం వంటివి ఉన్నాయి.

వేధింపులకు ఎవరు ఎందుకు ఎక్కువగా గురవుతున్నారు?

సాధారణంగా మన సమాజంలో ఎక్కువగా స్త్రీలు ఈ లైంగిక వేధింపులకు గురికావడం జరుగుతుంది. వేల ఏళ్లుగా భారత సమాజంలో నాటుకుపోయిన పితృస్వామ్య వ్యవస్థ కారణంగా ఆడవారిని బలం లేని వారిగా, ఒక వస్తువుగా, కుటుంబ గౌరవానికి చిహ్నంగా చూడటం అలవాటుగా మారింది. ఎవరిదైన పరువు మీద దెబ్బకొట్టాలంటే ఆ ఇంటి ఆడవారిని తిట్టడం, ఎత్తుకుపోడం లేదా వారిపై అత్యాచారం చెయ్యటం వంటివి చేస్తుంటారు.

కారణాలు

భారతదేశంలో కుల వ్యవస్థ అనేది వేళ్లతో సహా బలంగా నాటుకుపోయిన అంశం. కేవలం కులం కారణంగా కొన్ని వర్గాల వారు(దళితులు, ఆదివాసీలు, మరియు ఇతర దిగువ కులాల వారు) ఈనాటికి ఎక్కువగా ఎంతో వివక్షను ఎదుర్కొంటున్నారు. 21వ శతాబ్దంలో కూడా, ఒక సగటు ఆడపిల్లగా ఈ సమాజంలో లింగవివక్షని

ఎదుర్కొంటున్న ఈ రోజుల్లో -ఆర్థికంగా, సామాజికంగా వెనుకబడిన వర్గాలలో మరియు గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పుట్టిన దళిత మహిళల పరిస్థితి ఎంత దయనీయంగా ఉంటుందో ఊహించవచ్చు.

దేశంలోని పలు చోట్ల, ఆధిపత్య కులాలవారు దళితులు లేదా పీడిత కులాలపై వారి ఆధిపత్యాన్ని సాంప్రదాయకంగా ఇంకా పాటిస్తూనే ఉన్నారు, అధికారాన్ని చూపెట్టుకోడానికి ఎన్నో రకాలుగా వారిని అవహేళన చేస్తూ, అవమానిస్తూ, వివక్షా పూరితంగా చూస్తూ ఉంటారు. సాంప్రదాయక లింగ వివక్ష, అంటరానితనం, దళిత సంఘాలపైన పగ తీర్చుకోడానికి, లేదా వారిపై వివక్ష కొనసాగించడానికి ఆడవారిని ఒక వస్తువుగా వాడుకోడం చేస్తారు. కుల వ్యవస్థ సాధారణంగానే హింసాత్మక స్వభావం గల వ్యవస్థ. ఇక పీడిత కులాల మహిళలపైన ఈ వ్యవస్థ జరిపే అఘాయిత్యాలు చాలా క్రూరమైనవి. కాబట్టి వారిపై జరిగే హింసాత్మక దాడులకు తప్పకుండా కులకోణం ఉంటుంది.

ఒక వైపు చదువు, ఆర్థిక స్థోమత లేక ఆధిపత్య కులాల మీద ఆధారపడవాల్సి రావడం, చిన్నతనంలోనే పనుల్లోకి వెళ్లాల్సి రావటం దాడులకూ, అత్యాచారాలకూ కొన్ని కారణాలు. ఇంకోవైపు సాంప్రదాయం ముసుగులో పీడిత కులాల ఆడవారిని దేవదాసి, జోగినిలుగా మార్చి, వారిపై ఉన్నత కులాల మగవారు తరచుగా అత్యాచారాలు, ఆగదాలు జరుపుతున్నారు. అంతేకాక ఈ సాకుతో చిన్న పిల్లలని వేశ్య వృత్తిలోకి దింపడం కూడా సర్వ సాధారణంగా జరుగుతోంది.

దళిత, ఆదివాసీ మరియు ఇతర పీడిత కులాల మహిళలపై జరిగే ఎన్నో అఘాయిత్యాలు కనీసం వెలుగు చూపకపోవడానికి కారణాలుగా కుల వ్యవస్థ, సమాజంలో మహిళల స్థితులను చూడాలి. ఎందుకంటే ఆ మహిళల దేహంపై అధికారం ఉందనీ, తమపై అత్యాచారం చేసే హక్కు ఉందనీ -ఆధిపత్య కుల పురుషులు భావిస్తారు. పీడిత కులాలను అణచి ఉంచడానికి ఆడవాళ్ల పరువును ఒక ఆయుధంగా వాడటం అలవాటుగా మారింది.

ఆధిపత్య కులాల వారి పశువుల నుండి తమ పంటలను కాపాడటానికి ప్రయత్నించడంబీ భూమిని లాక్కోవడంలోనూ బహిష్కరించడంలోనూ ఉండే అణచివేతను దళిత కుటుంబం ప్రతిఘటిస్తున్నప్పుడు ఇది మరింత దిగజారిపోతుంది.

ఇటీవల జరిగిన హఠ్రాస్ ఉదంతంలో కేవలం కులం కారణంగానే 19 ఏళ్ల యువతిపై అత్యాచారం, హింస జరగడం చూస్తే, కులోన్మాదం ఎంతగా పెరిగిపోయిందో స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.

అత్యాచారం, హత్య వంటి కేసుల్లో కుల కోణాన్ని ప్రస్తావించకూడదని తప్పుపడుతూ, మహిళలపై జరిగే హింసలో కులపాత్రను తిరస్కరిస్తూ చాలామంది మాట్లాడుతున్నారు. దళిత మహిళలపై జరిగే హింస దాదాపు ఎల్లప్పుడూ వారి కుల స్థానాలతో ముడిపడి ఉంటుంది. ఇంకా వారు వ్యవస్థలో ఎలా ప్రవర్తిస్తారనే దాని మీద కూడా ఆధారపడి వుంటుంది. ఈ హింస కేవలం మహిళలను నియంత్రించడానికే కాదు, కుల నిర్మాణాన్ని జాగ్రత్తగా నిర్వహించడానికి కూడా ఉద్దేశించబడింది.

గణాంకాలు, నివేదికలు, సర్వేలు

అయితే ఇటువంటి ఘోరాలు ఎంతవరకు మన ప్రభుత్వ

గణాంకాలలోకి వస్తున్నాయి. ఎంతవరకు నమోదవుతున్నాయి? వాటిలో ఎన్నింటికి, ఎంతమందికి న్యాయం దొరికిందీ -లాంటి విషయాలను పరిశీలిస్తే అమితమైన ఆశ్చర్యం, తీవ్ర నిరాశ కలుగుతాయి. ఇటీవల సంవత్సరాలలో లైంగిక హింస సమస్య మరింత ప్రాచుర్యం పొందింది. ముఖ్యంగా 2012 ఢిల్లీ బస్సు సామూహిక అత్యాచారం, గత సంవత్సరం హైదరాబాద్లో ఒక వెటర్నరీ డాక్టర్ మీద దారుణమైన సామూహిక అత్యాచారాల తరువాత లైంగిక హింసకు కఠినమైన శిక్షలు ప్రవేశపెట్టినప్పటికీ, అత్యాచారం మరియు దాడుల సంఘటనల నమోదు పెరుగుతూనే ఉన్నాయి.

‘మీరు భారతదేశంలో ఒక మహిళ, ఇంకా పేద దళిత మహిళ అయితే -అంతకన్నా ఘోరమైన స్థానం మరొకటి లేదు’ అని ఆల్ ఇండియా డెమోక్రటిక్ వెమెన్ అసోసియేషన్ ప్రధాన కార్యదర్శి మరియు ధవాలే అన్నారు. ప్రభుత్వ ఎన్సీఆర్బీ నుండి వచ్చిన డేటాను ఆమె ఉదహరించింది, ప్రతిరోజూ నలుగురికి పైగా దళిత మహిళలు అత్యాచారానికి గురవుతున్నారని సూచించారు. ముఖ్యంగా దిగువ కులాల మహిళలు న్యాయం పొందటానికి అవకాశం లేక, బాధను భరిస్తారు. మానవహక్కుల పర్యవేక్షక సంస్థ, 1999లో ఇచ్చిన నివేదికలో ఈ విషయం మొదట వెలుగులోకి వచ్చింది. 2007 నుండి 2017ల మధ్య దళితులపై నేరాలు 66 శాతం పెరిగాయి. దళిత మహిళలపై అత్యాచారాలు రెట్టింపు అయ్యాయని నేషనల్ క్రైమ్ రిపోర్ట్ బ్యూరో గణాంకాలు చెబుతున్నాయి. అయితే అగ్రకులాల ఒత్తిడి కారణంగా, పోలీసులు కేసులు నమోదు చేయడానికి నిరాకరించడం వల్లా, సమాజాలు తరచూ అత్యాచారాలను నివేదించక పోవడంతోనూ -వాస్తవంగా జరిగిన దానికంటే చాలా తక్కువ బయటకు వస్తున్నాయని భావిస్తున్నారు.

లైంగిక వేధింపుల ఫిర్యాదు దాఖలు చేయడానికి వెళ్లినప్పుడు, పోలీస్ స్టేషన్ లోపల మహిళలు అత్యాచారానికి గురైన సందర్భాలు ఉన్నాయి, అత్యాచారం ఆరోపణలు నమోదు అయినప్పటికీ, అది ఎస్సీ/ఎస్టీ అత్యాచార చట్టం కిందకు తేవడంలేదు. నేషనల్ క్రైమ్ రిపోర్ట్ బ్యూరో డేటా ప్రకారం -దళితులపై, ఆదివాసులపై జరిగిన నేరాలకు శిక్షలు పడిన సందర్భాలు మిగతా వాటి కంటే చాలా తక్కువగా ఉన్నాయి. ఈక్వాలిటీ నౌ, స్వాభిమాన్ సొసైటీ ఉమ్మడి నివేదికలో -దళిత మహిళలు సామూహిక అత్యాచారాలు లేదా హత్యతో కూడిన అత్యాచారం వంటి లైంగిక హింసలకు తీవ్రంగా గురవుతున్నారని కనుగొన్నారు. రాజకీయపరంగా అణిచి వేయడానికి, దళిత వర్గాలలో అసమ్మతినీ, కార్మిక ఉద్యమాలను అణిచివేసేందుకూ -భూస్వాములు, పోలీసుల సాధనాలుగా దళిత మహిళలపై జరిగే లైంగిక వేధింపులనూ, ఇతర రకాల హింసను హ్యూమన్ రైట్స్ వాచ్ డాక్యుమెంట్ చేసింది.

భారతదేశ జాతీయ మహిళా కమిషన్, స్థానిక మరియు జాతీయ ప్రభుత్వతర మహిళా హక్కుల సంస్థలు, ఇంకా మీడియా సంస్థల ద్వారా నమోదు చేయబడిన కేసులు, మహిళలపై దాడుల్లో శిక్షార్హత లేని విధానాన్ని బహిర్గతం చేసాయి. ఈ నివేదికలో నమోదైన మహిళలపై దాడుల కేసులన్నింటిలో, నిందితులు శిక్ష నుండి తప్పించుకున్నారు. చాలా సందర్భాలలో దాడులను దర్యాప్తు కూడా చేయలేదు. బీబీసీ ఇచ్చిన నివేదిక ఈ విధంగా ఉంది: గత ఏడాది భారతదేశంలో

ప్రతిరోజూ 10 మంది దళిత మహిళలు అత్యాచారానికి గురవుతున్నారని అధికారిక గణాంకాలు చెబుతున్నాయి. ఉత్తరప్రదేశ్లో మహిళలపై అత్యధిక హింస కేసులు, బాలికలపై అత్యధిక లైంగిక వేధింపుల కేసులు ఉన్నాయి. ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్ మరియు రాజస్థాన్ -ఈ మూడు రాష్ట్రాలలో దళితులపై జరిగిన మొత్తం కేసులలో సగానికి పైగా ఉన్నాయి. 2006లో భారతదేశంలోని నాలుగు రాష్ట్రాల్లోని 500 మంది దళిత మహిళలపై జరిపిన అధ్యయనంలో, 54% మంది శారీరకంగా దాడి చేయబడ్డారు; 46% మంది లైంగిక వేధింపులకు గురయ్యారు; 43% గృహహింసను ఎదుర్కొన్నారు; 23% మందిపై అత్యాచారం జరిగింది; 62% మంది మాటలతో అవమానానికి గురి అయ్యారు.

2004-2013 మధ్య భారతదేశంలోని 16 జిల్లాల్లో 100 లైంగిక హింసా సంఘటనలను సెంటర్ ఫర్ దళిత హక్కుల సంఘం పరిశీలించింది. బాధితుల్లో 46% మంది 18 ఏళ్లలోపువారనీ, 85% మంది 30 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు గలవారని తేలింది. హింసకు పాల్పడినవారు దళితులతో సహా 36 వేర్వేరు కులాల నుండి ఉన్నట్టు పేర్కొంది. అలాగే నేషనల్ క్రైమ్ రిపోర్ట్ బ్యూరో డేటా ప్రకారం, 2019లో దేశం మొత్తం మీద రోజుకు 87 కేసుల చొప్పున, 4,05,861 నేరాలు నమోదు కాబడ్డాయి. అలాగే మహిళల మీద మొత్తం 59,853 హింస కేసులు, బాలికల మీద పోక్సో చట్టం కింద 7,444 కేసులతో ఉత్తరప్రదేశ్ అత్యధిక మొదటిస్థానంలో ఉంది. 2018 నుండి 2019 నాటికి మహిళపై నేరాలు 7.3% పెగినట్టు నమోదు అయింది.

గణాంకాలు, పీడిత కులాలపై నానాటికి పెరుగుతున్న ఇంత హింసను చూపెడుతుంటే ఇంకా మన సమాజం దీన్ని ఒప్పుకోడానికి సిద్ధంగా లేదనే చెప్పాలి. ముఖ్యంగా హిందుత్వ మద్దతుదారులు అత్యాచారానికి కులంతో సంబంధం లేదని నిరూపించాలనుకుంటున్నారు. ఈ విషయాన్ని తిరస్కరిస్తూ, అది ఉనికిలో లేనట్టు చిత్రీకరిస్తూ, హిందుత్వ శక్తులు ఎక్కువగా ఉన్న ఉన్నత కులాలు తమ ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించడానికి ప్రయత్నిస్తునే ఉన్నారు.

చట్టపద్ధతులు

పీడిత కులాలపై జరిగే హింసలు ఆపడానికి మన రాజ్యాంగంలో ఎన్నో ఎస్టీ చట్టం అందుబాటులో ఉంది.

ఆధిపత్య కులాల నుండి భయం, హింస లేదా అణచివేత లేకుండా సమాజంలో వారికి తగిన న్యాయం, ఆత్మగౌరవంతో జీవించగలిగే హక్కు కలిపించడమే ఈ చట్ట ముఖ్య ఉద్దేశం. కానీ ఈ చట్టం వినియోగంద్వారా నిజంగా ఆయా వర్గాలకు న్యాయం జరుగుతుందా అంటే లేదనే చెప్పాలి. ఈ రోజు వరకు కేవలం 20 శాతం -అంటే ఇండియన్ పీనల్ కోడ్ కింద నమోదైన మిగతా కేసులతో పోలిస్తే దళిత దాడుల కేసులకు సగానికన్నా తక్కువ శిక్షల రేట్లు ఉండటం గమనార్హం. 1992, రాజస్థాన్లో ఆధిపత్య కులాలకు చెందిన గుజ్జర్ల చేతిలో అత్యాచారానికి గురయిన దళిత స్త్రీ భన్వరీ దేవి కేసును కూడా, అత్యాచారం జరగలేదంటూ కోర్టు కొట్టి పారేయడం చూస్తే మన సమాజంలో ఈ కులమనేది ఎంత సంక్లిష్టమైన అంశమో అర్థమవుతుంది.

కేసులు పెట్టడంలో వైఫల్యం

మానవ హక్కుల పర్యవేక్షక సంస్థ ప్రకారం -అత్యాచార కేసుల విషయంలో పోలీస్ స్టేషన్ లో ఎఫ్ఐయార్లు నమోదు చేసిన దగ్గర నుండి అది న్యాయ అభిప్రాయానికి చేరుకునేదాకా ఎన్నో అవాంతరాలను బాధితులు ఎదుర్కోవాల్సి వస్తోంది. ఇక ఆ బాధితురాలు ఆర్థికంగా వెనకపడిన, అణగారిన వర్గానికి చెంది, గ్రామీణ ప్రాంతంనుండి వచ్చిన వారైతే ఇంక వారికి న్యాయం జరగటమన్నది ఎంతో కష్టంతో కూడుకున్నది అవుతుంది. ఒకవేళ సమస్యని ఎదుర్కొనే స్తోమత ఉన్నా -పోలీసులు, డాక్టర్లు, జడ్జిలు, చివరికి సొంత కుటుంబం నుండి కూడా చాలా పక్షపాతాన్ని, వివక్షని ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుంది.

పోలీసులు ఎఫ్ఐయార్ దాఖలు చేయడానికి అంగీకరించినప్పటికీ, వారు తరచుగా అవసరమైన సాక్షులను సమర్థవంతంగా, ఇంకా చెప్పాలంటే ఉద్దేశపూర్వకంగా, సేకరించడంలో విఫలమవుతున్నారు. సమాజంలో అధికార స్థానాల్లో ఉన్న నేరస్తులు సాక్షులపై ప్రతీకారం తీర్చుకుంటారనే భయంతో బాధితుడి వైపు సాక్షుమివ్వడానికి లేదా ధృవీకరించడానికి ముందుకు రావడానికి వ్యక్తులు అరుదుగా అంగీకరిస్తారు. ఈ అవరోధాలు ఉన్నప్పటికీ కేసు దాఖలయ్యి, దర్యాప్తు చేయగలిగినా కూడా, న్యాయమూర్తి ముందు వెళ్లినప్పుడు స్త్రీలకి కొత్త సమస్యలు తలెత్తుతాయి, వారి జెండర్, కుల సంబంధాలు కేసులో తీర్పును బాగా ప్రభావితం చేస్తాయి. ఈ కారణాల వల్ల, ఇంకా తక్కువ రిపోర్టింగ్ కారణంగా, అత్యాచార కేసులలో శిక్షించడం అసాధారణంగా మారుతోంది. ఇటీవలి రాయిటర్స్ అనే మీడియా సంస్థ ఇచ్చిన గణాంకాల ప్రకారం 2017లో రోజుకి 90 చొప్పున, మొత్తం 32,500కి పైగా అత్యాచార కేసులు నమోదయ్యాయి. భారతీయ న్యాయస్థానాలు ఆ సంవత్సరంలో అత్యాచారానికి సంబంధించిన 18,300 కేసులను మాత్రమే పరిష్కరించాయి. 2017 చివరిలో 127,800 కేసులు పెండింగ్ లోనే వుండిపోయాయి.

దేశంలో ప్రాంతాన్ని బట్టి దళితుల మీద జరిగే దాడులు తీవ్రత, అలాగే దీనికి వ్యతిరేక పోరాటం మారుతుంది. ఉత్తర ప్రదేశ్, బీహార్ లాంటి ఉత్తర భారత రాష్ట్రాలలో ఆధిపత్య కులాల వేధింపులు తీవ్రంగా ఉండి బయటకు రాని కేసులు ఎక్కువగా ఉంటాయి. అక్కడ భూస్వామ్య కులాల ఆర్థిక, సామాజిక ఆధిపత్యం -పీడిత కులాల మీద ఎక్కువగా మోపబడి -తిరుగుబాటుకు ఆస్కారం తక్కువగా ఉంటోంది. గత మూడు దశాబ్దాలలో ఓబీసీ కులాల వారు కూడా దళితులపై దాడులు చేయడం పెరిగింది.

దళిత ఉద్యమం ఉధృతంగా ఉన్న దక్షిణ భారతంలో దళితుల ఆత్మ విశ్వాసాన్ని దెబ్బ కొట్టడానికి -చుండూరు, కారంచేడు లాంటి దాడులు; వాటిలో భాగంగా లైంగిక దాడులు జరిగాయి. ఆధిపత్యంలో అణగిమణిగి ఉండటం వలన దాడులు బయటకు రాకపోవడం, ఆధిపత్యాన్ని ధిక్కరిస్తే దాడులు జరగటం -ఇలా రెండు విధాలుగా జరిగే అణిచివేతలో మహిళలు ప్రధాన పావులవుతున్నారు.

దీనికి గట్టి ఉదాహరణగా ఖైర్లాంజిని చెప్పుకోవచ్చు. 2006లో మహారాష్ట్రలోని ఖైర్లాంజి అనే కుగ్రామంలో ఒక భూవివాదంపై ఇద్దరు దళిత మహిళలు పోలీస్ ఫిర్యాదు నమోదు చేసినప్పుడు, వారిపై జరిగిన అమానవీయ దాడి దళితుల మనస్సాక్షిని కదిలించి, సామాజికంగా వారు పడుతున్న బాధలను వివక్షను ఎత్తి చూపించింది.

న్యాయం జరగాలంటే...

అత్యాచారం బాధితుల జీవితంపై చాలా ప్రభావం చూపుతుంది మరియు వారిని జీవితకాలం వేధిస్తుంది. జూన్ 2017లో విడుదల చేసిన పసిఫిక్ స్టాండర్డ్ నివేదిక -అత్యాచారం మరియు దాని పర్యవసానాల గురించి విశ్లేషించింది. అత్యాచార బాధితులు కొత్తరకపు బాధను అనుభవిస్తారని ఇది పేర్కొంది. ఇది మానసిక, శారీరక సమస్యలతో దీర్ఘకాలం ఉంటుంది. గాయం ఒక మచ్చను వదిలివేస్తుంది ఎల్లప్పుడూ. కానీ గాయం నయం కావాలంటే, సాధారణ బాధితురాలిని నిందించడానికి బదులుగా, మద్దతు ఇవ్వడం ద్వారా సమాజం తన వంతు పాత్ర పోషించాలి.

ఇక్కడ మీడియా, రాజకీయాలు, చివరికి న్యాయవ్యవస్థ కూడా ఆధిపత్య భావజాలం ప్రభావంలో ఉండి పక్షపాత ధోరణితో వ్యవహరించడం, పీడిత కులాలు ఎదుర్కొనే సమస్యల పైన శ్రద్ధ వహించకపోవడం వల్ల, ప్రజలకు అసలు సమస్య మీద అవగాహన కలగడంలేదు. ఈ సమస్యని కేవలం వ్యక్తిగత సమస్యగా మాత్రమే చూడటం జరుగుతోంది. ఇది సామాజిక సమస్య అని ఎంతోమంది ఆధిపత్య కులాలకు చెందిన, ఉదారవాదులు అనుకున్న వ్యక్తులు కూడా అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నారు.

దేశవ్యాప్తంగా సామాజిక పరివర్తనం వలన దళిత బాలికలు పాఠశాలకు వెళుతున్నారు. దళిత మహిళలు, స్త్రీవాద సమూహాలను వారి గొంతులను వినిపించేలా చేస్తున్నారు. 'మునుపెన్నడూ లేని విధంగా, దృఢమైన దళిత మహిళా నాయకత్వం తన మనోవేదనలను వ్యక్తమవుస్తుంది, ఎవరి జోక్యం లేకుండా పోరాటాన్ని నడిపిస్తోంది' అని డాక్టర్ యెంగ్లే చెప్పారు. 'దళిత మహిళలు తిరిగి పోరాడుతున్నారు. అయితే ఎదురుదెబ్బ గతంలో కంటే చాలా గట్టిగా ఉంటుంది' అని ప్రముఖ దళిత హక్కుల కార్యకర్త మంజుల ప్రదీప్ చెప్పారు.

మన సమాజం కాలానికి అనుగుణంగా పరివర్తన చెందాలి. ఆధిపత్య కులాల వారు సమస్య తీవ్రతని గుర్తించాలి. ఇది ఒక వర్గానికి చెందిన సమస్యగా కాకుండా మొత్తం దేశ సమస్యగా భావించి ఉద్యమ రూపంలో మార్పులు తీసుకొని రాగలగాలి. ముఖ్యంగా మహిళ ఉద్యమాలని సమాజం చూసే విధానం పూర్తిగా మారాలి. ఇందులో ఆధిపత్య కులాల తీరు, మార్పు చాలా ముఖ్యమైనది. న్యాయస్థానాలు, చట్టసభలు, పోలీసు వ్యవస్థలలో మహిళల ప్రాతినిధ్యం -అందులోనూ పీడిత కులాల మహిళల ప్రాతినిధ్యం -పెరగాల్సిన ఆవశ్యకత చాలా ఉంది. దీని వలన దళిత మహిళా గొంతుక వినిపించే అవకాశం, ఆ సమస్యల పట్ల వ్యవస్థలలో సహానుభూతి కలిగే అవకాశం పెరుగుతుంది. ఇవి సాధించుకోవటానికి అందరూ కష్టపడాలి. సమానత్వం, స్వేచ్ఛలతో కూడిన సమాజం-పీడితకులాల ఎదుగుదల, ఆత్మ విశ్వాసాలతోనే సాధ్యం. ❖

మూడు కోతుల కొత్త కథ!

-బమ్మిడి జగదీశ్వరరావు

అపొంన ఆయనధమని నమ్మిన గాంధీగారు తన చేతిలోని కర్రని విసేరేసారు. చేతి కర్ర కూడా ఆయనధమని ఆయనకు విసిరేసాక గాని అర్థం కాలేదు. క్రమశిక్షణ తప్పిన మూడు కోతుల్ని చూస్తే ఆయనకు కోపం ముంచుకు వచ్చింది. అందుకనే కర్ర చెయ్యి జారింది.

ఆ కోతులకి మూతిమీద కళ్లమీద చెవులమీద చేతులు లేకపోవడమే గమనించిన గాంధీగారు ఆ కోతులకు తోకలు లేకపోవడం మాత్రం గమనించలేదు.

‘నేనేం చెప్పాను’ అడిగారు గాంధీగారు. కోతులు తోసుకుంటూ చెప్పడానికి పోటీపడి నోళ్లు తెరిచాయి. చెప్పొద్దు, చూపించమన్నారు గాంధీగారు.

కోతులు అడ్డంగా తలలు వూపాయి. గాంధీగారు విసిరేసిన కర్ర అందుకోబోతే మూడూ దారికి వచ్చినట్టు వరుసగా వచ్చి నిలబడ్డాయి. ఒకటి కళ్లు మూసుకుంటే మరొకటి చెవులు మూసుకుంటే యింకొకటి నోరు మూసుకుంది.

‘చెడు కనకు. చెడు వినకు. చెడు అనకు’

గాంధీగారు మంత్రోచ్ఛారణలా అంటూ ముగ్ధులై మురిసిపోయారు. కాని ఆయన ఆనందం క్షణాల్లో ఆవిరి అయ్యింది. కోతులు చేతులు తీసేసి యేడుస్తూ కళ్లు ముక్కు తుడుచుకుంటున్నాయి. పిచ్చెక్కినట్టు బుర్రలు గోక్కుంటున్నాయి.

ఏమయిందని ఆందోళనగా చూసారు గాంధీగారు.

“మీరు చెప్పినట్టు నేను కళ్లు మూసుకుంటున్నప్పుడు మిగిలిన నా చెవులు చెడు వింటున్నాయి. నా నోరు చెడు అంటోంది”

మొదటి కోతి అల్లరిగా అనడం లేదు. ఆమాట అంటున్నప్పుడు వలవలా యేడ్చింది. తన కళ్లతో తాను ప్రత్యక్షంగా చూసిన గాంధీగారికి యింక మాట రాలేదు.

రెండో కోతి వంక చూసారు గాంధీగారు.

“మీరు చెప్పినట్టు నేను చెవులు మూసుకుంటున్నప్పుడు మిగిలిన నా కళ్లు చెడు కంటున్నాయి. నా నోరు చెడు అంటోంది”

రెండో కోతి గొంతు పూడుకుపోయింది. ఆమాట పలకక

గాలి పోసింది. తను చూస్తున్నది తనే నమ్మలేనట్టు గాంధీగారు కళ్లు పులుముకున్నారు.

“మీరు చెప్పినట్టు నేను నోరు మూసుకుంటున్నప్పుడు మిగిలిన నా కళ్లు చెడు కంటున్నాయి. నా చెవులు చెడు వింటున్నాయి”

మూడో కోతి నోటిని మొత్తుకుంది. లబలబమంది. ఇంకా నమ్మకం కలగలేదేమో గాంధీగారు తనని తాను గోళ్లతో చిక్కుకున్నారు. చురుక్కుమంది.

మూడు కోతులు వెక్కివెక్కి యేడుస్తున్నాయి.

గాంధీగారు ఆ మూడు కోతుల్ని అక్కున చేర్చుకొని బుదరించారు. కళ్లు తుడిచారు. తలలు నిమిరారు. తల్లడిల్లారు.

గాంధీగార్ని అలా చూసేసరికి మూడు కోతుల ముఖాలు మాడిపోయాయి. ముఖాముఖాలు చూసుకున్నాయి. తరువాత అన్నీ కలిసి కూడబలుక్కున్నట్టు అన్నాయి.

“మేం బట్టలు వేసుకోనందుకు యెన్నడూ సిగ్గుపడలేదు. కాని కళ్ల మీదా చెవులమీదా నోటిమీదా అరచేతులు పెట్టుకోనందుకు సిగ్గుపడుతున్నాం”

గాంధీగారి ముఖం కూడా మాడిపోయింది. మనుషులే మొయ్యలేని యింత బృహత్తరమైన కార్యభారాన్ని మూగజీవాల మీద వోవడం ఖచ్చితంగా జీవహింసకు తీసి పోనిది కాదనిపించింది. అందుకే ఆయన మనసు పుండయిపోయింది. నిలువెల్లా నిస్సత్తువ ఆవరించింది. కుప్పకూలిపోయాడు. కోతులు ఆందోళనతో చుట్టూ చేరాయి. ఏమి చెయ్యాలో పాలుపోక

పిచ్చిపట్టినట్టు చుట్టూరూ గిరగిరా తిరిగాయి. అంతకన్నా వేగంగా గాంధీగారి ఆలోచనలు తిరిగాయి. ఆయన తనలో తాను అనుకున్నట్టుగా పైకే అనేసారు.

‘నేనే నినాదం మార్చవలసింది. మంచి కను. మంచి విను. మంచి అను. అనాల్సింది. కాని, ష్చే... చెడు కనకు. చెడు వినకు. చెడు అనకు. అన్నాను. తప్పు నాదే. నాదే తప్పు. లోకంలో మంచిని చూడలేకపోయాను...’

కోతులు తలలు అడ్డంగా వూపాయి. లోకం నిండా యేది యెక్కువగా వుంటే మీరు అదే అన్నారనీ- అందులో మీతప్పు యెంత మాత్రమూ లేనే లేదనీ -మూడుకోతులూ చెప్పడానికి శతవిధాలా ప్రయత్నించాయి.

గాంధీగారు అడ్డంగా తలూపారు. ఆయన కనుకొలకుల్లోంచి నీళ్లు బొట్టుబొట్టుగా జారాయి. కోతులు బేజారయ్యాయి. లేదు లేదు అన్నట్టు అవీ తలలూపాయి. ఒక కోతి గాంధీగారి కళ్లు తుడిచింది. ఇంకో కోతి గాంధీగారికి కళ్లజోడు పెట్టింది. మరో కోతి చేతికర్ర అందించింది.

మీ మాటే సత్యము, అనుమానించకండి - అన్నట్టుగా మూడుకోతులూ గాంధీగారి చెయ్యి పట్టుకు లాగాయి. గాంధీగారు లేచి నిల్చున్నారు. మూడుకోతులూ ముందుకు నడిపించాయి. అవి యేదో చూపించడానికి సిద్ధమై తీసుకు వెళుతున్నట్టు అడుగులు వేస్తున్నాయి.

మూడుకోతుల నిజాయితీని శంకించక వాటి వెంట చేతికర్ర పట్టుకు నమ్మకంగా నడుస్తున్నారు గాంధీగారు.

...

శాంతమూర్తి గాంధీగారి కళ్లలోనూ అగ్నిగోళాలు...

దహిస్తున్న అగ్నికీలలు ఆయన కళ్లలో ప్రతిఫలిస్తున్నాయి. కనుగుడ్లంతా కమ్ముకున్న సన్నటి నీటిపొరల మీద తేలియాడే మంటలు యెండమావుల్లా తోస్తున్నాయి. ఆ యెండమావుల్లో కదలాడుతున్న మానవ దేహాలు...

గాంధీగారికి వొళ్లు గుగుర్పొడిచింది. రోమాలు నిక్కబొడుచుకున్నాయి. వెనక్కి తూలారు. చేతికర్రని ఆన్చి వూతం తెచ్చుకునే ప్రయత్నం చేసారు. పక్కనే వున్న మూడు కోతులూ కకావికలమయ్యాయి. అంతలోనే వొణుకుతూ వొచ్చి చేరి గాంధీగారి చేతిని పట్టుకున్నాయి.

ఒకరు కారు యిద్దరు కాదు యేకంగా నలభై నాలుగు మందిని సజీవ దహనం చేస్తున్నారు.

కమురువాసన ముక్కు పుటాలను తాకి వూపిరాడకుండా చేస్తోంది. కళ్ల ముందు దృశ్యాన్ని చూడలేనట్టు గాంధీగారు అరచేతులతో కళ్లు మూసుకున్నారు. అది చూసిన మూడు కోతులూ అదే పని చేశాయి. అన్ని కళ్లకూ వొకటే చీకటి. కాలుతున్న పొగమంటల మీద మసిలా పేరుకుపోయిన చీకటి. మాడి బొగ్గయిపోయిన శవాల నల్లని చీకటి.

కళ్లు మూసుకున్నా చెవుల్లో అర్తనాదాలు ప్రతిధ్వనిస్తూనే వున్నాయి.

గాంధీగారి నోటిలోంచి అప్రయత్నంగా బూతువొకటి వొచ్చింది.

కోతులు అంత యాతనలోనూ గ్రహించాల్సింది యేదో గ్రహించినట్టు కళ్ల మీంచి చేతులు తీసి ముఖాముఖాలు చూసుకున్నాయి. గాంధీగారిని చూసాయి. అప్పటికే గాంధీగారు క్షణం కూడా నిలవలేనట్టు వెనుదిరిగారు. వడివడిగా అడుగులు వేస్తున్నారు. వెంట పరుగులు తీస్తూ ‘అనవసరంగా కీల్వేన్మణి వచ్చాము’ సంజాయిషీగా అన్నాయి కోతులు. గాంధీగారు మౌనదీక్ష పూనినట్టు వొక్కమాటా మాట్లాడలేదు.

నడిచి నడిచి వెళ్లి అలసి వో బెంచీ బల్లమీద కూర్చున్నారు. తలెత్తి చూసారు. గోడమీద తన ఫోటోనే. అప్పటికిగాని తను యేకంగా మద్రాసు హైకోర్టులోకే వచ్చి కూర్చున్నానని గాంధీగారికి అర్థం కాలేదు. కోతులు ఆపద యేమీ లేదన్నట్టు ‘మిమ్మల్నెవరూ గుర్తుపట్టరు లెండి’ అని గుసగుసగా అన్నాయో లేదో జడ్జిగారు సుత్తితో బల్లమీద కొట్టారు. బిళ్ల బంట్రోతు ‘సైలెన్స్’ అని మూడుదఫాలు గట్టిగా అరిచాడు. అక్కడంతా వొక్కసారిగా నిశ్శబ్దం ఆవరించింది. కిక్కిరిసిన జనం తీర్పుకోసం యేళ్ల తరబడి నిరీక్షిస్తున్నట్టున్నారు.

జడ్జిగారు సున్నితమైన గొంతుతో తీర్పు చెప్పడం కాదు, చదవడం మొదలు పెట్టారు. నలభై నాలుగు మంది సజీవ దహనం వుద్దేశపూర్వకంగా జరిగింది కాదన్నారు. కూలీల బాగోగులు చూసుకొనే కేర్ టేకర్స్ కదా వాళ్లు, వాళ్లు చంపుకుంటారా -అని యెంతో ఆశ్చర్యపోయారు. కాలిపోయిన వాళ్లలో ఆడాళ్లూ పిల్లలూ వుండడం బాధాకరమేనన్నారు. అయితే దీన్ని హత్యగా చూడలేమన్నారు. నిప్పుతో చేసిన ఆకతాయితనంగా భావిస్తున్నామన్నారు. గృహదహనం కింద జమకట్టారు. సజీవ దహనమే అయినా అందుకు యే సాక్ష్యమూ లేదని కేసు కొట్టేస్తున్నట్టు చెపుతుంటే-

‘చెడు వినకూడదు’ అన్నట్టు కోతులు చెవులు మూసుకున్నాయి. గాంధీగారు మాత్రం విన్నపోయి నోటి మీద అరచేతిని అడ్డుపెట్టుకుంటే- ‘చెడు అనకూడదు’గా అవి అర్థం చేసుకున్నాయి. గాంధీగారు లేచి గబగబా వెళ్లిపోతుంటే -‘చెడు కనకూడదు’గా కూడా అర్థం చేసుకున్నాయి. ఒక చెడు విషయం వొక్కొక్కరికి వొక్కొక్కలా బోధపడుతోందని బోధపరచుకుంటూ -అయోమయంతో కోతులు గాంధీగారి వెంట పరుగులాంటి నడకలు తీసాయి.

“అయితే గురువుగారూ... సీతమ్మతల్లిలా నలభై నాలుగు మందీ మూకుమ్మడిగా అగ్నిలోకి దూకారంటారా...” కోతులు కిచకిచమన్నాయి. గాంధీగారు ఆలకించినా సమాధానం యివ్వలేదు. దండి సత్యాగ్రహం కోసం నడిచిపోతున్నట్టు ఆగకుండా నడిచిపోతూనే వున్నారు.

దారికాని దారుల్లో వెళ్లారేమో - దారిపొడుగునా నెత్తురోడుతున్న నల్లని మనుషుల శవాలు. అవి కూడా పిల్లల శవాలు. కోతులు ‘వొకటి రెండు మూడు...’ అంటూ శవాలను లెక్కపెట్టుకుంటూ గాంధీగారిని వెంబడిస్తున్నాయి. అవి ముందుకు

దూకి గాంధీగారికి యెదురు నిలబడి 'మొత్తం యిరవై వొక్కటి' అని అడక్కుండానే లెక్క చెప్పాయి. గాంధీగారు కణతలు రెండరచేతులతో నొక్కుకుంటుంటే- 'చెడు చూడకూడదు' అని గుర్తు చేస్తున్నారని అనుకున్నాయి కోతులు. 'కళ్లు మూసుకుంటే ముందుకి పోలేం' అని గొణిగాయి. 'ముందుకి' అన్నమాట 'భవిష్యత్తుకి' అన్నట్లు సవరిస్తోంది గాంధీగారి మనసు. చూపూ మనసూ మరల్చుకోవాలని అటు చూస్తే 'బఠాని టోలా' వూరి బోర్డు తుప్పు పట్టి కనిపించింది.

నడిచి వెళ్ళి మళ్ళీ బెంచీ బల్లమీద కూర్చున్నారు గాంధీగారు. కోతులు ఆయన వెనకాలే సర్దుకున్నాయి.

'నిందితులు అందరూ నిర్దోషులు' మాట వింటూనే కూర్చున్న గాంధీగారు దిగ్గున లేచారు. తలెత్తి చూసారు. గోడకు వేలాడుతున్న తన ముఖంలోని నవ్వు మాయమైంది. చూస్తుండగానే యేడుపు ముఖంగా మారిపోయింది. టపటపా కన్నీటి బొట్లుగా మొదలై దారలు కట్టాయి. కాని యెవరూ గమనించడం లేదు. గమనించిన గాంధీగారు గోడ దిగినట్టు వడివడిగా నడుస్తూ బయటకు వచ్చేసారు.

"ఈ గాంధీగారికి యెక్కడా చోటు లేనట్టు కోర్టుల్లోకి వచ్చి కూర్చుంటారేంటో..." వొక కోతి గొణుక్కుంటూ వుంటే- మరో కోతి నల్లబోర్డు మీది అక్షరాలను "పా...టనా" అని కూడబలికి చదువుతూ వుంటే- యింకో కోతి "వాళ్లు హత్యకు గురయ్యారు. కాని వాళ్లని యెవరూ చంపలేదు. హు... అలాంటప్పుడు వాళ్లంతా ఆత్మహత్యకు పాల్పడ్డారని చెప్పొచ్చుకదా?" అంటే-

మూడో కోతి మాటలు విన్న వో తలపండిన పెద్దమనిషి 'కోర్టులని యేమీ అనకూడదు, అంటే బొక్కలో వేస్తారు' అని భయపడుతూ బుద్ధి చెప్పాడు.

అదే భయం కోతులకూ అంటుకుంది. ఆ భయంతోటే అవి వొక్క గెంతు గెంతు గాంధీగారిని చేరుకున్నాయి. తామేదో చెడు చూపించి గాంధీగారు చెప్పిందే సత్యము అని నిరూపించుదామని అనుకున్నాయి. కానీ యిప్పుడు గాంధీగారు యేదీ వినేలా లేరని వాటికి అర్థమైంది. అందుకే మారు మాటాడకుండా అనుసరించి అడుగులు వేసాయి. వేస్తూనే వున్నాయి.

అటు వెళ్తే విల్లుపురంలోనూ అంతే.

మంజోలాయి, పరమకుడిలోనూ అదే కథ.

ఇటు వెళ్తే కంభాలపల్లి, శంకర్ భీగాలోనూ అంతే.

అటూ యిటూ యెటు పడితే అటు వెళ్తే బెల్చి, లక్ష్మణ్ పూర్ బాధేలోనూ యథా కథ.

ఖైర్లంజిలోనూ కథ మారలేదు. స్థలమే మారింది.

ఉన్నావ్లోనూ కథ వూకొట్టడానికి లేదు.

కంచికచర్ల, కారం చేడు, చుండూరు, పదిరికుప్పం, లక్ష్మింపేట, వేంపెంట.... నెత్తుటి మైలురాళ్లు దాటాక గాంధీగారి పరిస్థితిని చూసిన కోతులు "గురువుగారూ... దేశమీద పడి తిరగడం ఆపేసి చక్కగా సబర్యతీ ఆశ్రమానికి పోయి రాట్నం వొడుక్కుందాం రండి... పదండి..." అన్నాయి. దీనంగా చూసాయి.

గాంధీగారికి కూడా యింకో దారి కనిపించలేదు.

గాంధీగారు తన మూడు కోతుల్ని వెంటబెట్టుకొని సబర్యతీ ఆశ్రమానికి చేరుకున్నారు. కాని అక్కడ వారికి లోపలికి అడుగు పెట్టడానికి అనుమతించలేదు.

'నేను గాంధీని' తనకు తాను చెప్పుకోవడం గాంధీగారికి నచ్చలేదు. పైగా దేశమంతా తిరిగి గాంధీగారికి మీసాలూ గడ్డాలూ పెరిగాయి. మూడు కోతుల వంక చూసారు. అవి అప్పటికే విషయం తెలుసుకొని వచ్చినట్టున్నాయి. సారీ అన్నాయి. ఏమయిందన్నట్టు చూసారు గాంధీగారు.

అమెరికా నుంచి బ్రంప్ గారూ ఫస్ట్ లేడీ మెలానియా డాటర్ యివాంకా అంతా వచ్చారని వారితో మోడీగారు వున్న విషయం కూడా చెప్పాయి కోతులు. ఆసక్తిగా విన్న గాంధీగారు దొంగతనంగా సబర్యతీ ఆశ్రమంలోకి తొంగి చూసారు.

బ్రంప్ గారు కూర్చోలేక నిల్చోలేక వంగి రాట్నం తిప్పారు. అతని భార్య కూతురూ దారం వడకడానికి ముచ్చట పడ్డారు. మోడీగారు ప్రోత్సహిస్తూ వారికి సహకరించారు. రాట్నం తిరిగింది. కాని దారం తెగింది. మాటిమాటికీ తెగుతోంది. విసుగొచ్చి పదిలేసారు.

గాంధీగారిని గమనిస్తున్నాయి మూడు కోతులు. అప్పుడు గాంధీగారు 'నా ముఖం చూడడం కాదు, అటు చూడండి' అన్నట్లు సౌజ్ఞగా తలాడించారు. కోతులు ఆశ్రమంలోకి తొంగి చూసాయి.

మూడు కోతుల్ని చూపించి మోడీగారు బ్రంప్ గారికి చెపుతుంటే- చూసిన కోతులు అన్నీ మరచి గర్వంగా బోరలు విరిచాయి. గాంధీగారు నిట్టూర్చడం గమనించలేదు. 'చెడు కనకు. చెడు వినకు. చెడు అనకు' అని చెప్పి 'మనుషులు జీవితాంతం సత్యాన్నే పాటించాలని- చెడుకు దూరంగా వుండాలని- ఆ వుద్దేశంతోనే గాంధీగారు యీ కథను ప్రచారంలోకి తెచ్చారు. మా భారతదేశ జన జీవితంలో మూడుకోతుల కథకు యెనలేని ప్రాధాన్యత వుంది...'

సరిగ్గా అప్పుడే లాఠీ దెబ్బలు పడ్డాయి. అంతే గాంధీగారూ ఆయనతో పాటే వున్న మూడు కోతులు చెల్లా చెదురుగా పరుగులు తీసాయి.

ఆ రాత్రి సబర్యతీ నది వొడ్డున మూడు కోతులతో గాంధీగారు స్మారక ఆశ్రమాన్ని తలచుకుంటూ అపస్మారకంగా పడి వున్నారు. కోతులు దిక్కుతోచనట్టు నలుదిక్కులకూ చూస్తూ పొద్దుపోక నక్షత్రాలను లెక్కపెట్టే పనిలో పడ్డాయి.

గాంధీగారి కళ్ల ముందు వున్న సబర్యతీనది చూస్తుండగానే తుంగభద్ర కాలువగా మారిపోయింది. మొండెము తెగిన కాళ్లూ చేతులూ శరీరాలూ వుబ్బిపోయి నీళ్లపై తెప్పల్లా తేలిపోవడం కళ్లముందు కదలాడింది. ఉలిక్కిపడి లేచిన గాంధీగారి కళ్లముందు నుంచి తుంగభద్ర కాలువ చప్పున చెరిపేసినట్టు మాయమైంది.

వెన్నెల రాత్రి చల్లని గాలిలోనూ చెమటలు పట్టిన గాంధీగారిని తడిమి చూసిన కోతులు బెంబేలు పడ్డాయి. చూసినవన్నీ యాదికి తెచ్చుకోవద్దని కోరాయి. గాంధీగారికి చేరువగా యిటొకటి అటొకటి

తలదగ్గర వొకటి మాట్లాడకుండా బుద్ధిగా పడుకున్నాయి. ఆకాశంలోకి చూస్తూ మగతగా కళ్లు మూసాయి.

నిశ్శబ్దం అలముకుంది.

గాంధీగారి కనురెప్పలు మూసుకున్నాయి. అంతకు పూర్వం చూసిన దృశ్యాలు తెరచుకున్నాయి. మరేవో గొంతులు వినిపిస్తున్నాయి.

మనిషినే సాటి మనిషి అశుద్ధం తినిపిస్తున్నాడు. మూత్రం తాగిస్తున్నాడు.

‘అసలే అంటరానివాళ్లు... వాళ్లని ముట్టుకుంటే అపవిత్రం అయిపోతామని భావించేవాళ్లు అత్యాచారాలు చేస్తారా?’

‘మృతుల మృతదేహాల్నే గుర్తు పట్టలేనివాళ్లు తమని ఫలానా వాళ్లు చంపారని చెపితే విశ్వసించడం న్యాయ సమ్మతం కాదు’

‘సాక్షులు చెప్పిన సాక్ష్యాలన్నీ వొకేలా లేవు, అందుకని సాక్ష్యానికి విలువలేదు. మీ కేసు నిలువ లేదు’

‘మృతుల కుటుంబాలకు పరిహారం చెల్లించండి. వాహనాల చట్టం నియమ నిబంధనలకు లోబడి - అలాగే ఆ వ్యక్తి కనీస దినకూలి ఆధారంగా లెక్కకట్టండి’

గాంధీగారు మూసిన కళ్లు తెరిచారు. కళ్లముందు దూరంగా నీలపు ఆకాశం. నీలపు ఆకాశంలో చందమామ స్థానంలో అంబేద్కరు అగుపించాడు. అక్కడినుండి కూడా ‘చూడవయ్యా చూడు’ అన్నట్టు చూపుడు వేలు చూపిస్తున్నాడు. ఎందుకో గాంధీగారు చూడలేనట్టు కళ్లు మూసుకున్నారు. తలదించుకున్నారు. ‘హే రామ్’ అనుకున్నారు. మనసులోని అశాంతిని పారదోలడానికి అన్నట్టు గొంతెత్తారు.

‘రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్

పతిత పావన సీతారామ్....’

కోతులు లేచి కోరన్ యిచ్చాయి. భక్తి భావనతో ఆ ప్రాంతమంతా నిండిపోయింది. గాంధీగారి మనసులోని అశాంతి శాంతిగా మారింది. ఆ తెల్లవారి సూర్యోదయంలానే గాంధీగారి ముఖం విప్పారింది. కోతుల్లోనూ హుషారు వచ్చింది. ఆ హుషారులో ‘అయోధ్యకు పోదామా అడిగాయి కోతులు. ఆమోదంగా నవ్వుతూ లేచి నడక మొదలు పెట్టారు గాంధీగారు. అతనికి చెరో పక్క నడుస్తూ తలలెత్తి చూస్తూ కోతులు లంకకు బయల్దేరినట్టు బోరలు విరుస్తూ అయోధ్యను చేరాయి.

అక్కడ తమను మించిన మూక. మూకలే మూకలు. లంక మీద పడ్డట్టు మసీదు మీద పడ్డాయి. శిఖరాలకు యెగబాకాయి. కూల దోసాయి. జెండాలు పాతాయి. ఎక్కడికక్కడ జెండాలు యెగిరాయి. దుమ్మురేగింది. దిక్కులు పిక్కటిల్లాయి. ఎవడికి వాడే వొక పోలీసు కావడం చూసి పోలీసులు కూడా పరవశించి చూస్తూ వుండిపోయారు.

‘అల్లా’ అని పిలిచిన పిలుపులు ‘జై శ్రీరామ్’ అరుపుల్లో అంతర్ధానమైనాయి.

‘హే రామ్’ అన్నారు గాంధీగారు.

‘నై, జై శ్రీరామ్’ అన్నాయి మూకలు. వంత పలుకుతూ ‘జై

శ్రీరామ్’ అన్నాయి కోతులు.

మళ్ళీ అలవాటుగా ‘హే రామ్’ అన్నారు గాంధీగారు.

‘నై నై, జై బోలో... బోలో జై శ్రీరామ్...’ అన్నాయి మూకలు. అని వదిలేయలేదు, ‘జై శ్రీ రామ్’ అని గాంధీగారితో అనిపించాయి. అందుకు అతని చేతిలోని కర్రని లాక్కోవలసి వచ్చింది. మూడు కోతులు మాడు పగులుతుందని ఆందోళన పడ్డాయి. గాంధీగారిని ‘అనవయ్యా బాబూ’ అని వెనకనుండి గోకాయి.

ఎటు చూసినా రామభక్తి. ఎందుకో భక్తిని భరించలేకపోయారు గాంధీగారు. ‘శాంతి... శాంతి...’ అంటున్న గాంధీగారిలో అశాంతి. అశాంతిని పోగొట్టుకోవడానికి దారిలేక ఆయన మళ్ళీ పాటందుకున్నారు.

‘రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్

పతిత పావన సీతారామ్

ఈశ్వర అల్లా తేరేనామ్

సబ్ కో సమ్మతి దే భగవాన్’

అంతే. మూక చుట్టుముట్టింది. గాంధీగారి చేతికర్ర తీసుకొని ఆయన నెత్తి మీద వొక్కటి వేసింది. నెత్తురోడుతూ నేల కూలారు గాంధీగారు. మూడు కోతులకూ ముచ్చెమటలు పోసాయి. అవి చేసేదేం లేదన్నట్టు ‘చెడు కనకు చెడు వినకు చెడు అనకు’ అన్నట్టు కళ్ళూ చెవులూ నోరూ మూసుకున్నాయి. వాటి చేష్టలు చూస్తున్న గాంధీగారికి నొప్పి తగ్గినట్టయింది. సన్నగిల్లుతున్న విశ్వాసానికి ఆయువు పోస్తున్నట్టే అయింది.

‘ప్రతొక్కడూ గాంధీ వేషం వేసుకు బయల్దేరుతాడు’ వొకడు సీరియస్సుగా అంటే, మరొకడు ‘సిల్వర్ కలర్ వొక్కటే తక్కువ’ యెగతాళిగా నవ్వాడు మరొకడు. గాంధీగారు యేమీ పట్టించుకోకుండా ‘రఘుపతి రాఘవ...’ రాగం తీస్తూ ‘ఈశ్వర అల్లా తేరేనామ్ సబ్ కో సమ్మతి...’ పూర్తి కాకముందే ‘హే భగవాన్’ అని మూక తలలు పట్టుకున్నారు. ఒకడు తలకు కట్టుకున్న కర్చీప్ జెండా విప్పి గాంధీగారి మెడకు వేసి బిగిస్తూ వుంటే-

‘రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్

పతిత పావన సీతారామ్

సుందర విగ్రహ మేఘశ్యామ్

గంగ తులసి సాలగ్రామ్

భద్రగిరీశ్వర సీతారామ్

భక్త జనప్రియ సీతారామ్

జానకి రమణ సీతారామ్

జయ జయ రాఘవ సీతారామ్

జయ రఘునందన సీతారామ్

జానకి వల్లభ సీతారామ్’

భక్త బృందం పాడింది. ఆడింది. భజనతో భూమి బద్దలు చేసింది. ఆకాశాన్ని నెత్తితో గుద్దింది. మూక చేసిన కరతాళ ధ్వనులు వురుముల మెరుపులయ్యాయి. ఆ రణగొణ ధ్వనుల మధ్య

గాంధీగారికి కొత్త పాట నేర్పించింది. ఇదే పాట ప్రతీ చోటా పాడుకోవాలని హెచ్చరించింది. అలా పాడినాకే ప్రాణాలతో వదిలి పెట్టింది.

మూడు కోతులు తమ జాతిని మరచి 'వానర సైన్యం' అని తిట్టుకున్నాయి. బతుకు జీవుడా అనుకున్నాయి. గాంధీగారిని లేవనెత్తాయి. తలకు కట్టు కట్టాయి. నిట్టూరుస్తూ మళ్ళీ అలవాటుగా 'హే రామ్' అన్నారు గాంధీగారు. అంతే, వులికిపడ్డ మూడు కోతులూ ఆయన భుజాల మీదికి యెగిరి పోటీపడి నోటిని మూసేసాయి. ఉపద్రవమేదో ముంచుకొచ్చినట్టు చుట్టూ చూసాయి. ఊపిరి పీల్చుకున్నాయి.

"మీరు బ్రిటీషు వాళ్లని గడగడలాడించి వుండొచ్చు... కాని వీళ్లని చూస్తే గడగడలాడొద్దు..." బుద్ధి చెప్తూ మూడు కోతులూ వొకే గొంతై అడిగాయి. గెడ్డం పట్టుకు బతిమలాడాయి. కిందికి దూకి గాంధీగారిని నవ్వింపడానికి అన్నట్టు తల్లక్రిందులుగా నడిచాయి. గెంతాయి. కాని గాంధీగారు నవ్వలేదు. నవ్వకపోగా యెప్పటిలాగే నడక మొదలు పెట్టారు. ఆయనకు కోపమొస్తే ఆమడ దూరం ఆగకుండా నడవడం అలవాటే కదా అనుకొని సరిపెట్టుకొని అనుసరించాయి మూడు కోతులు.

ఊపిరి సలపడం లేదు. గాలిలో తేడా. శ్వాసలోనూ తేడా. అప్పటికి అర్థమయింది తాము దేశరాజధానికి చేరామని. 'కొంపతీసి మళ్ళీ బెంచీబల్లమీద కూర్చోరు కదా...' కోతులు అనుమానిస్తున్నంత పనీ అయ్యింది. చేరాల్సిన చోటుకే చేరారు. గాంధీగారు అదే పని చేసారు. తన ఫోటోనే చూస్తూ బెంచీ మీద కూర్చున్నారు. మునుపులాగే మూడు కోతులూ ఆయన వెనుకన సర్దుకున్నాయి.

'సైలెన్స్... సైలెన్స్'

శృశాన నిశ్శబ్దం.

మసీదు కూల్చివేత కేసు వస్తుందని మూడు కోతులూ ముందుగానే వూహించాయి. అవి వూహించినట్టే కాలాన్ని దూరాన్నీ చెరిపేస్తూ అంతిమ తీర్పు వెలువడింది.

"మసీదుని యెవరూ కూలదోయలేదు"

ఎప్పటిలాగే నిందితులందరూ నిర్దోషలే!

'నోట్లో వేలు పెట్టినా కోరకలేరు' అనుకుంటూ కోతులు యెప్పటిలాగే చెడు వినకూడదన్నట్టు సిద్ధమై చెవులు మూసుకున్నాయి.

జడ్జిగారు నుత్తితో బల్ల మీద కొట్టారు. చిత్రంగా చిత్రపటంలోని గాంధీగారికి అది తగిలినట్టుంది. నెత్తి చిట్టినట్టు నెత్తురు కారుతోంది. ఇక్కడ బెంచీ బల్లమీద కూర్చున్న గాంధీగారు తన తల తడుముకున్నారు. చేతికి నెత్తురు తగిలింది. మూడు కోతులకి కూడా అదే దృశ్యం కనిపిస్తోంది. అవి బెదిరి గాంధీగారి చేతుల్నీ కాలినీ గట్టిగా పట్టుకున్నాయి.

సరిగ్గా అప్పుడే నాలుగు సింహాలూ నాలుకలు చాపి నెత్తురు కనపడకుండా సొంతం నాకేసాయి. మరక కూడా లేదు. గోడమీద

తేటగా తేజస్సుగా గాంధీగారు నవ్వుతున్నారు.

బెంచీమీద కూర్చున్న గాంధీగారి పెదాలమీద అదే చిరునవ్వు. ఎప్పటిలా బోసినవ్వు. తమ పక్కనున్న గాంధీగారిని గోడమీది గాంధీగారిని మార్చి మార్చి చూసాయి కోతులు.

గాంధీగారు మూడుకోతుల్నీ సున్నితంగా నిమిరారు. వాటిలో అలజడి క్రమేనా తగ్గింది. తగ్గుతూనే అనుమానం మొదలై క్రమేనా పెరిగింది. గుసగుసగా మొదటి కోతి అడిగింది.

"చెడు చూడకూడదనే కదా, న్యాయదేవత కళ్లు కట్టేసారు"

ఆ మాటకు బోసినవ్వులు నవ్వారు గాంధీగారు.

"అయితే నేను కూడా న్యాయ దేవతనే" మొదటి కోతి ముచ్చటగా అంది. సంబరపడిపోయింది. గంతులెయ్యబోయి ఆగింది. న్యాయ ఆస్థానంలో బాగోదని.

అప్పుడు గుసగుసగా రెండో కోతి అడిగింది.

"చెడు వినకూడదనే కదా, న్యాయదేవత కళ్లతో పాటు చెవులూ కట్టేసారు"

ఆ మాటకు బోసినవ్వులు నవ్వారు గాంధీగారు.

"అయితే నేను కూడా న్యాయ దేవతనే" రెండో కోతి గర్వంగా అంది. పొగరుకు పోయింది. గంతులెయ్యబోయి ఆగింది. ఆ స్థానం మన ఆస్థానం కాదని.

ఇక మిగిలిన మూడో కోతి అవమానపడి అడిగింది.

"మాట్లాడేదే చెడు. మరి నోరెందుకు కట్టెయ్యలేదు"

ఈ సారి మాత్రం గాంధీగారు బోసినవ్వులు నవ్వలేదు. ముఖం మాడిపోయింది. "నన్నెప్పుడూ నోటి మీద చెయ్యి పెట్టుకోమని అనకండే" మూడో కోతి మాడు ముఖం పెట్టింది.

అంతలోనే గాంధీగారు గ్రహించాల్సింది యేదో గ్రహించినట్టు నర్మగర్భంగా నవ్వారు. నవ్వి "నోటికి కూడా కట్టారు, కాకపోతే అది దేవతావస్త్రం. దేవతులు కట్టుకొనే దేవతా వస్త్రం కదా, అందరికీ కనపడదు" అని నచ్చజెప్పారు.

కోర్టులో గుసగుసలేటని బిళ్ల బంట్రోతు గాంధీగారిని మూడు కోతుల్నీ బయటకు పంపించేసాడు.

మూడు కోతుల్ని వెంటబెట్టుకొని గాంధీగారు వేసిందే అడుగు నడిచిందే తోవ అన్నట్టు నడుస్తున్నారు.

...

గాంధీగారి అడుగులు తడబడ్డాయి. కోతులు వెనక్కి లాగాయి. ఆగిన గాంధీగారు కొయ్యబారి చూసారు. కోతులు వజ్రవజ్ర వణుకుతూ ఆయన వెనకాలే దాక్కున్నాయి.

ఆ చీకట్లో యెదురుగా వున్నది మనిషో జంతువో అర్థం కాలేదు.

"ఎవరది"

సమాధానం లేదు. ఆ ఆకారం ముడుచుకున్నట్టుగా వుండి తోవ తప్పుకుంది. వెళ్లబోయింది.

"నిన్నే... యెవరు"

ఆగిందే తప్ప బదులు రాలేదు.

“నీకు నోట్లో నాలుక లేదా?” గాంధీగారు గద్దించారు.

“ఔను... నాకు నోట్లో నాలుక లేదు” ముద్దగా నత్తిగా గాలి చొరబడినట్టు వచ్చిందామాట.

“ఏమయింది” అడిగారు గాంధీగారు.

“నా నాలుక కోసేసారు. అడిగిన యెవరి నాలుకైనా కోసేస్తారు. పోలీసులూ కలక్టర్లూ ప్రభుత్వమూ అందరూ పట్టేళ్లే”

“తిన్నగా నిల్చే” చూడడానికి అన్నట్టు దగ్గరగా వచ్చారు గాంధీగారు.

“ఈ దేశం వెన్నెముకలాగే నా వెన్నెముకా విరిచేసారు”

“ఏమిటి... రక్తం కారుతోంది” చీకట్లో మెరుస్తున్న రక్తాన్ని కలవరంగా చూస్తూ అన్నారు గాంధీగారు.

“నా మీద మూకుమ్మడిగా అత్యాచారం చేసారు”

మెడ విరిగిపోవడంవల్ల తలకాయ నిలబడడం లేదు. ఆమె ముఖం కనిపించడం లేదు.

“ఎందుకు”

“వాళ్లకు భూమి కావాలి”

గాంధీగారికి మాట రాలేదు.

“భూమిని ఆక్రమించాలంటే ముందుగా ఆ యింటి స్త్రీలను ఆక్రమించాలి”

ఆమె మాట విని కోతులు భయంభయంగా గాంధీగారి వెనుకనుండి బయటకు వచ్చాయి. ఒకడుగు ముందుకు వేసి రెండడుగులు వెనక్కి వేసాయి.

“నీ పేరు”

“భారతి. డాటరాఫ్ ఇండియా”

నిశ్శబ్దం.

బద్దలయినట్టు వుగ్గపట్టలేని దుఃఖం. ఏడ్చింది. వెక్కి వెక్కి కుళ్లి కుళ్లి.

“ఇంటికి వెళ్లు” అనునయంగా అన్నారు గాంధీగారు. అంతకన్నా యేమి చెప్పాలో ఆయనకీ తెలీలేదు.

“వెళ్లడానికి లేదు, మా వూరి చుట్టూ పోలీసు బారికేడ్లూ తుపాకీ పెన్సింగ్లూ వేసారు”

“మీ అమ్మానాన్నా”

“జైళ్లో”

“అదేంటి”

“ఇల్లుని జైలు చేసారులే”

“నువ్వయినా యింటికి వెళ్ళొచ్చుగా”

“వీలవదు”

“ఏం”

“నన్ను కాలేస్తారు, మావాళ్లని కడసారి కూడా చూడనివ్వకుండా... రాత్రికి రాత్రే...”

ఒక్కసారిగా మళ్ళీ నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

“నన్ను క్షమించు తల్లీ” గాంధీగారు చేతులెత్తి దండం పెట్టారు.

ఆ మాంసపు ముద్ద వొక పొగలా కదిలి కరిగి వెలిసిపోయింది.

గాంధీగారు పెద్దగా ఊపిరి తీసుకొని వడివడిగా ముందుకు నడిచారు. మూడు కోతులూ అనుసరించి అడుగులు వేసాయి.

ఆ రాత్రంతా నడుస్తూనే వున్నారు.

తెలతెలవారుతూనే ఆశ చావనట్టు ‘తనకి న్యాయం జరగాలి’ తనలో తను అనుకున్నట్టు పైకే అన్నారు గాంధీగారు.

“మీరిప్పుడుగాని వెళ్లి బెంచీ బల్లమీద కూర్చుంటారా” అనుమానంగా వాసన చూస్తూ అడిగిందో కోతి.

“మేం రాం” తేల్చి చెప్పింది మరో కోతి.

“ఆమెనెవరూ అత్యాచారం చెయ్యలేదు” అచ్చం జడ్జిగారిలా అంది యింకో కోతి. చేతిలోని కర్ర పుల్లని సుత్తిని చేసి నేలమీద కొట్టింది.

గాంధీగారు యెగాదిగా మూడు కోతుల వంక చూసారు. చూసి “యెవరి పని వాళ్లు చేయాలి. మీ పని మీరు చేయండి. జాతికి నీతి నేర్పండి. దేశం బతుకుతుంది” అన్నారు.

“మరి మేమో” బతకొద్దా అన్నట్టు చూసాయి కోతులు. అంటూనే కళ్ళూ చెవులూ నోరూ మూసుకున్నాయి.

అప్పుడే అక్కడకు వచ్చిన వాళ్లు కోతుల్ని పట్టుకున్నారు. కోతుల్ని పట్టుకున్న వైనం చూసి ‘కోతుల్ని పట్టేవాళ్లేమో’ అనుకున్నారు గాంధీగారు. తనని కూడా పట్టుకున్నాక గాని నిఘా విభాగం వాళ్లని బోధ పడ్డేదు.

కోతులతో పాటు గాంధీగారిని ఉపా చట్టం కింద అరెస్టు చేసారు.

చెడు కనవద్దని కళ్లు, చెడు వినవద్దని చెవులు, చెడు అనవద్దని నోళ్లు మూసుకోవడం వల్ల కోతులు దేశంలో వున్నదంతా చెడేనని చెప్పకనే చెపుతున్నాయని అందువల్ల మిగతా దేశాలలో మనదేశం పరువు ప్రతిష్టలకు భంగం కలిగిందని ప్రభుత్వం అభియోగం చూపించింది. అలాగే కోతుల్ని రెచ్చగొట్టినందుకు గాంధీగారిని అదుపులోకి తీసుకోక తప్పడం లేదని ప్రకటించింది.

సెల్లో ఖైదుగా వున్న గాంధీగారు భగవద్దీతలోంచి తలెత్తి చూసారు. మూడు కోతులూ ముక్కు మూసుకుంటూ కనిపించాయి.

“మీకేం చెప్పాను, మీరేం చేస్తున్నారు” గద్దించారు గాంధీగారు.

“కళ్ళూ చెవులూ నోరూ మూసుకోగా మిగిలింది యిదే. ముక్కే ఇది కూడా మూసుకుంటే మేలని మాకు జ్ఞానోదయం అయింది” మూడు కోతులూ మూడు ముక్కుల్లో చెప్పి ముక్కులు మళ్ళీ మూసుకున్నాయి.

అవాక్కయ్యారు గాంధీగారు.

కోతులు వూపిరాడక కాళ్ళూ చేతులూ కొట్టుకుంటూ కిందపడి దొర్లుతున్నాయి తప్పితే ముక్కుమీంచి చేతులు మాత్రం తియ్యడం లేదు.

అలా కోతులు దొర్లుతున్నప్పుడు గాంధీగారు చూసారు. ఆ కోతులకి తోకల్లేవు.

గక్కురుమన్నారు గాంధీగారు. ❖

(మీనా కందసామిగారికి కృతజ్ఞతలతో)

అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్య భారతం

దుడ్డు ప్రభాకర్

జాతీయ నేరగణాంక సంస్థ ఎన్సీఆర్బీ 2019 నివేదిక ప్రకారం మనదేశంలో మహిళలపై ప్రతి 16నిమిషాలకు ఒక అత్యాచారం జరుగుతుంది. ప్రతిగంటకు ఒక స్త్రీ వరకట్న వేధింపులకు బలవుతుంది. ప్రతి నాలుగు గంటలకు ఒక స్త్రీ అక్రమరవాణా చేయబడుతుంది. ప్రతిరోజు ఒక స్త్రీ సాముహిక అత్యాచార హత్యకు బలవుతుంది. ప్రతిరెండురోజులకు ఒక మహిళపై యాసిడ్ దాడి జరుగుతుంది. 2019సంవత్సరంలో 32033 అత్యాచార సంఘటనలు జరిగాయని నివేదిక వెల్లడించింది. దేశవ్యాప్తంగా మహిళలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలు, హత్యల పట్ల ఏదో ఒక సంఘటనకు మాత్రమే సమాజం స్పందిస్తుంది. క్రమంగా సున్నితత్వం కోల్పోతున్న మనసమాజం మహిళలపై అత్యంత క్రూరమైన హింస, సాముహిక అత్యాచారం, హత్య జరిగిన సందర్భాలలో మాత్రమే నామమాత్రపు స్పందన తెలియజేస్తుంది. ప్రభుత్వాలు కూడా అమలుకు నోచుకోని చట్టాలు తెచ్చి చేతులు దులుపుకుంటున్నాయి. ఇది పితృస్వామిక వ్యవస్థ అనీ, దానికి తోడు సామ్రాజ్యవాద విషసంస్కృతి కారణంగా మహిళలపై హత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయని కొందరు ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తున్నారు. ఆ మేరకైనా వారి దగ్గర కార్యక్రమం ఉండదు. మరోవైపు సామ్రాజ్యవాద విషసంస్కృతి వేగంగా విస్తరిస్తూ ప్రజల జీవితాల్లో భాగమౌతున్నందు వల్ల కూడా తాత్కాలిక నిరసన ప్రదర్శనలకు పరిమితమౌతున్నాం. అయితే మన దేశంలో వేలసంవత్సరాలుగా నిరాటంకంగా అమలౌతున్న అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్య భావజాలం ప్రజల శ్వాసగా మారుతున్న నేపథ్యంలో మహిళపై అత్యాచారాలు రోజురోజుకీ పెరుగుతున్నాయి.

మనువాద పితృస్వామ్యం

ప్రపంచవ్యాప్తంగా మహిళలు వారి ఆదాయం, వయస్సు, విద్యతో సంబంధం లేకుండా శారీరక, ఆర్థిక, మానసిక హింసలకు గురౌతున్నారు. అందుకు సామ్రాజ్యవాద విషసంస్కృతి, పితృస్వామిక భావజాలం కారణం. కానీ ప్రపంచదేశాలకు భిన్నంగా మనదేశంలో బానిస వ్యవస్థ స్థానంలో వర్ణవ్యవస్థ ఏర్పడిన కారణంగా మనువాద పితృస్వామ్యం అమలౌతుంది. బ్రహ్మముఖం నుండి బ్రాహ్మణులు, భుజాల నుండి క్షత్రియులు, తొడల నుండి వైశ్యులు, పాదాల నుండి శూద్రులు పుట్టారని ఋగ్వేదంలోని పురుషసూక్తంలో వుంది. ఈ చాతుర్వర్ణ వ్యవస్థను బ్రహ్మ సృష్టించాడని మనువు నిర్ధారించాడు. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు ప్రామాణికంగా హిందువులు అనుసరించాల్సిన హిందూమత ధర్మాలను, మత విశ్వాసాలను స్పృశుతులు నిర్దేశిస్తున్నాయి. అలాంటి స్పృశులు 108 ఉన్నాయి. వాటిలో ప్రధానమైనది మనుస్మృతి. దీనిలో 2685 శ్లోకాలున్నాయి. ఒక హిందువు అనుసరించాల్సిన విధులను మొదటిసారిగా వ్యవస్థీకరించిన వాడు, సూత్రబద్ధం చేసిన వాడు మనువు. సృష్టికర్త మనువుకు చెబితే ఆయన మానవులకు వెల్లడించారనీ, కాబట్టి మనుస్మృతి దైవికమైందనీ విస్తృత ప్రచారం చేశారు. ఇప్పటికీ చేస్తున్నారు. మనువు అనే పేరుకు భారతదేశ చరిత్రలో గొప్ప ప్రతిష్ఠను తెచ్చిపెట్టారు. మనుస్మృతిలోని శ్లోకాలు ఆధునిక భారతంలో శాసనాలుగా అమలౌతున్నాయి. శూద్రులు రెండుకాళ్ల పశువులాంటి వాళ్లని, అగ్రవర్ణ స్త్రీలతో సహా స్త్రీలందరూ శూద్రులతో సమానమని మనుస్మృతి శాసిస్తుంది. శూద్రులను అధికారానికి, ఆయుధానికి, సంపదకు దూరం చేసిన శాసనాలతో పాటు మహిళల

పట్ల అత్యంత క్రూరమైన మనుశాసనాలు నిరభ్యంతరంగా అమలుతున్న కారణంగానే మహిళలపై అత్యాచారాలు నానాటికీ పెరుగుతున్నాయి.

స్త్రీలపట్ల మనువు నియంత్రణా శాసనాలు

౨ పురుషులను వశపరచుకోవడం స్త్రీ సార్వభౌమిక లక్షణం అందుచేత విధ్వంసులు స్త్రీల సహవాసంలో జాగ్రత్త వహించాలి (2-213)

౨ ఏ కులానికి చెందినవాడైనా, శారీరకంగా బలహీనుడైనా భార్యలను అదుపాజ్ఞలో పెట్టుకోవడానికి కృషి చేయాలి.(9-6)

౨ పురుషుల రూపలావణ్యాలకు కానీ, వయస్సును గానీ, స్త్రీలు పట్టించుకోరు. పురుషుడైతే చాలు కురూపి ఐనా అతనికి సర్వస్వం అర్పించుకుంటారు(9-14).

౨ సృష్టి సమయంలో సృష్టికర్త స్త్రీలను చంచల స్వభావులుగా సృష్టించాడు. అందుచేత పురుషులు స్త్రీలను ఎంత శ్రమకోర్చుయినా రక్షించాలి(9-16).

౨ భర్త తిరుగుబోతయినా, అవినీతిపరుడైనా, బయట సుఖాలను వెతుక్కునే వాడయినా, ఎంతచెడ్డగుణాలు కలిగి వున్నవాడయినా విశ్వాసమున్న భార్య అతన్ని దైవంలా ఎల్లవేళలా ప్రార్థించాలి.

ఇవి మనుస్మృతిలో స్త్రీలపై ఆంక్షలకు సంబంధించిన కొన్ని శాసనాలు మాత్రమే. స్త్రీ బాల్యంలో తండ్రిపై ఆధారపడాలని, యవ్వనంలో భర్త చెప్పుచేతల్లో బతకాలని, వృద్ధాప్యంలో కొడుకుల ఆధీనంలో జీవించాలని ఆదేశించే మనుశాసనాలు స్త్రీని స్వంత ఆస్తిలేని పరాధీనురాలిగా చేశాయి. ఆశాసనాలు నేటికీ సమాజామోదం పొందిన చట్టాలుగా అమలుతున్నాయి. 'మగాడు తిరక్కచెడ్డాడు ఆడది తిరిగి చెడింది' అంటున్న నేటి సమాజం, స్త్రీని కుటుంబ కట్టుబాట్ల చక్రంలో బిగించింది. కుటుంబపరువు, వంశగౌరవం, ప్రతిష్టలు కాపాడే వస్తువుగా ప్రతిష్టించింది. స్త్రీలు తమకిష్టమైన వారిని ప్రేమించడం బరితెగించిన ఆడదిగా నింద వేస్తున్న ఈ సమాజం స్త్రీలకు చూపులో, నడకలో, అలంకరణలో ఆంక్షలు విధించి పురుషులకు అపరిమిత స్వేచ్ఛనివ్వడం ద్వారా ప్రేమాన్మాద యాసిడ్ దాడులు, హత్యలు జరుగుతున్నాయి. స్త్రీలపై దాడులకు మూలాలు మనువాద పితృస్వామ్యంలో ఉన్నాయనే సత్యాన్ని మరుగుపరచడం ద్వారా స్త్రీల మనుగడ రోజు రోజుకీ క్షీణిస్తుంది.

అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్యం

ఈ వ్యవస్థలో వేళ్లుకొనివున్న మనువాద పితృస్వామ్యన్ని ఇప్పటికీ గుర్తించలేని మహిళాసంఘాలు, అభ్యుదయవాదులు అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్యం అనటం పట్ల తీవ్రమైన వ్యతిరేకతతో వున్నారు. 'అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్యం' అంటేనే స్త్రీల ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేసే వారిగా చిత్రీకరిస్తున్నారు. సమాజ పరిణామక్రమంలో భాగంగా నేడు వీధివీధినా అనేకమంది మనువులు తిష్టవేసుకొని కూర్చున్నారు. మలినమైన సేవలు చేసే కులాలు ఊరివెలుపలకు నెట్టివేయబడ్డాయి. చాతుర్వర్ణాలు 'ఊరు'గా వెలియవేయబడ్డ కులాలు పంచమవర్ణం'గా వాడలో స్థిరపడ్డారు. ఊరులోని మహిళల కంటే

వాడలోని ఆడవాళ్లు అదనంగా అంటరానితనం, అణచివేత అగ్రకుల స్త్రీనుండి కూడా ఎదుర్కొంటున్నారు. మహారాష్ట్రలోని ఖైర్లాంజ అనేగ్రామంలో సురేఖ(44), ప్రియాంక(19) అనే దళిత (మహర్) తల్లికూతుళ్లను మరార, కుద్దు కులానికి చెందిన గుండాలు వివస్త్రులను చేసి ఎడ్లబండిపై నగ్నంగా ఊరంతా ఊరేగించారు. ఊరిమధ్యలో సామూహిక అత్యాచారం చేశారు. ఊరుఊరంతా (మహిళలతోసహా) కేరింతలు కొడుతూ ఆ దుర్మార్గాన్ని ప్రోత్సహించారు. తర్వాత సురేఖ, కూతురు ప్రియాంక, కొడుకులు సుధీర్(21), రోషన్ (23)లను గొడ్డళ్లతో నరికి జననాంగాలు కోసి శవాలను పంటకాల్వలో పడేశారు. ఢిల్లీ నిర్భయ (జ్యోతిసింగ్), దిశ (ప్రియాంకరెడ్డి)లపై జరిగిన అత్యాచారాల పట్ల పౌర సమాజం, ప్రభుత్వాల, మీడియా స్పందించిన తీరులో కనీసం ఒక్క శాతమైనా దళిత మహిళలపై హత్యాచారాలు జరిగినపుడు వుండడంలేదు. ఖైర్లాంజ ఘటన జరిగిన 50రోజుల తర్వాత రిపబ్లికన్పార్టీ ఆఫ్ ఇండియా ఆధ్వర్యంలో మహారాష్ట్రలో నిరసన సమరం జరిగింది. అప్పుడు మాత్రమే ఆవార్త బయటిప్రపంచానికి తెలిసింది. 2007లో విశాఖజిల్లా వాకిపల్లి గ్రామంలో ఉదయం 10గంటల సమయంలో కూంబింగ్ పేరుతో 21 మంది గ్రేహౌండ్స్ పోలీసులు 10 మంది ఆదివాసీ మహిళలపై బడి సామూహిక అత్యాచారం చేశారు. ఆదివాసీ మహిళలు సంవత్సరాల తరబడి ఉద్యమిస్తేగాని పోలీసులపై కేసు నమోదు కాలేదు. ఆకేసు ఇంకా కోర్టు విచారణలోనే వుంది. ఎస్సీ,ఎస్టీలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలలో కేవలం 20శాతం కేసులు మాత్రమే కోర్టు మెట్లెక్కుతున్నాయి. వాటిలో 94% కేసులు కోర్టుల్లో పెండింగ్లో వున్నట్లు నివేదిక ప్రకటించింది.

ప్రపంచంలో అన్నిదేశాలలో మహిళలున్నారు. మతాలున్నాయి. దేవుళ్లు, దేవతలూ ఉన్నారు. కానీ ఎక్కడలేని విధంగా సామాజిక వ్యవస్థకు మతం ద్వారా పట్టంకట్టడం అనే ప్రత్యేక పరిస్థితి మన దేశంలోనే చూస్తున్నాం. హిందూమత వ్యవస్థ మనిషికి మనిషికి మధ్యవున్న సామాజిక సంబంధాన్ని మతపరంగా పవిత్రం చేసింది. నిచ్చిన మెట్ల కుల వ్యవస్థ పునాదులపై బలోపేతమౌతున్న హిందూమతం నేడు అధికారమతంగా చెలామణి అవుతుంది. ఆర్యులవారసులుగా ప్రకటించుకుంటున్న సంఘపరివార్ శక్తులు వర్ణవ్యవస్థను పటిష్టం చేస్తూ దేశ ప్రజల మధ్య కులవైషమ్యాలను రెచ్చగొట్టి మారణహోమాలు సృష్టిస్తూ అధికారాన్ని శాశ్వతం చేసుకునే ప్రయత్నంలో భారత రాజ్యాంగంపై బహిరంగ అత్యాచారాలకు తెగబడుతున్నారు. అందుకు హత్రాస్ సంఘటన ఒక తాజా ఉదాహరణ.

ప్రజాస్వామ్యంపై సామూహిక అత్యాచారం

ఉత్తరప్రదేశ్లోని హత్రాస్ కొల్లా బుల్ గల్హి గ్రామంలో 20 బ్రాహ్మణ కుటుంబాలు, 100 భూస్వామ్య రాకూర్ కుటుంబాలు, కేవలం నాలుగు దళిత కుటుంబాలు జీవిస్తున్నాయి. 19 ఏళ్ల దళిత యువతి మనీషాను అదే గ్రామానికి చెందిన నలుగురు రాకూర్ కులస్తులు సామూహిక అత్యాచారం చేసి, నాలుకకోసి మెడవెనుక, వెన్నుముక విరిచి అత్యంత క్రూరంగా హింసించి చంపారు. ఎప్పటిలాగా పోలీసులు వెంటనే కేసు రిజిస్టర్ చేయలేదు. రక్తపు ముద్దలా చావుబతుకుల మధ్య ఆసుపత్రిలో చేర్చబడిన బాధితురాలికి

అవసరమనుకున్న వైద్య పరీక్షలు చెయ్యలేదు. నాలుగురోజుల తర్వాత ఐసీయూలో చేర్చారు. 10 రోజులు ఐసీయూలో మృత్యువుతో పోరాడి మనీషా చనిపోయింది. ఇంతవరకూ జరిగిన పరిణామాలు ఈ దేశంలో దళితులు నిత్యం అనుభవిస్తున్నవే. నష్టపరిహారం కింద ప్రభుత్వ ఉద్యోగం, ఇల్లులాంటి ప్రకటనలు కొత్తేమీ కాదు. పోలీసుల విచారణ, నిందితుల అరెస్టు, నెల తిరగకుండానే బెయిల్ పై విడుదల, తప్పుడు తడకలతో కూడిన చార్జ్ షీట్ తయారు చెయ్యడం, కోర్టులో కేసులు వీగిపోయి నిందితులందరూ నిర్దోషులుగా విడుదల కావడం ఎస్సీ, ఎస్టీల కేసులలో ఇప్పటిదాకా చూస్తూనే వున్నాం. అయితే నిందితులుగా వున్న అగ్రకుల హంతక మూకల్ని కాపాడటానికి ప్రభుత్వాంగాలు తమ విధుల్ని సక్రమంగా నిర్వహిస్తున్నట్లు ప్రజల్ని నమ్మించడానికి ఈ తంతు నిర్వహించేవి. కానీ యోగి ప్రభుత్వం ఆ ముసుగుల్ని తీసివేసి హంతకులను కాపాడుతూ ఈ దేశ ప్రజల ముందు నగ్నంగా నిలబడింది. వందలాది మంది పోలీసులు బాధిత కుటుంబాన్ని నిర్బంధించి మధ్యరాత్రి రెండుగంటల సమయంలో మనీషా శవాన్ని తగులబెట్టి ఎలాంటి సాక్ష్యాలు మిగలకుండా కాల్చి బూడిద చేశారు. హైదరాబాద్ లో ఫ్రియాంక రెడ్డిపై సామూహిక అత్యాచారం చేసిన హంతకులు సాక్ష్యాలు లేకుండా చెయ్యడానికి ఆమె శవాన్ని పెట్రోలుపోసి తగులబెడితే, యోగి పోలీసులు మనీషా శవాన్ని తగులబెట్టి ప్రజాస్వామ్యంపై బహిరంగ అత్యాచారానికి తెగబడ్డారు. మనీషాపై అత్యాచారం జరిగిన 11రోజుల తర్వాత స్పెర్మ్ ఆనవాళ్లు పరీక్షించిన ఫోరెన్సిక్ నిపుణులు మనీషా కాలి బూడిదైన తర్వాత అత్యాచారం జరగలేదని నివేదిక ఇచ్చారు. వెంటనే ఉత్తరప్రదేశ్ పోలీసు ఉన్నతాధికారి మీడియా సమావేశం ఏర్పాటు చేసి మనీషాపై అత్యాచారం జరగలేదని నాలుక కోసారని, వెన్నుముక విరిచారని జరుగుతున్న ప్రచారం తప్పు అని, మెడ వెనుక విరిగిన కారణంగా ఆమె మరణించిందని ప్రకటించాడు. కొందరు రాజకీయ లబ్ధికోసం అసత్యప్రచారం చేస్తున్నారని సెలవిచ్చాడు. సమాచారం తెలుసుకుందామనుకున్న మీడియా ప్రతినిధుల్ని గ్రామశివార్లలో నిర్బంధించి, గ్రామం చుట్టూ బారికేడ్లు నిర్మించారు. బాధిత కుటుంబాన్ని పరామర్శించడానికి ఏ ఒక్కరినీ అనుమతించలేదు. ఈ దేశాన్ని 60 ఏళ్లు పాలించిన కాంగ్రెస్ పార్టీకి చెందిన నాయకుడు రాహుల్ గాంధీని హత్రాస్ లోనే పోలీసులు అడ్డగించారు. చొక్కా పట్టుకొని లాగారు. కిందపడేసి తొక్కారు. తృణమూల్ కాంగ్రెస్ పార్టీకి చెందిన పార్లమెంట్ సభ్యులపై లారీచార్జ్ చేశారు. మహిళా నాయకుల జాకెట్టు పట్టుకొని లాగారు. ఢిల్లీకి చెందిన మహిళా కాంగ్రెస్ నాయకురాలి జాకెట్ చించారు. కోవిడ్ నిబంధనలు ఉల్లంఘించారని వారిపై కేసుపెట్టారు.

సంఘటన జరిగిన 20రోజుల తర్వాత బాధితుల్ని పరామర్శించడానికి వెళుతున్న కేరళకు చెందిన పాత్రికేయుల బృందంలోని కప్పన్ సిద్ధిఖిని అరెస్టు చేసి ఉపా కింద కేసు నమోదు చేసి జైళ్లలో నిర్బంధించారు. హత్రాస్ సంఘటనతో నక్సల్స్ కి సంబంధాలున్నాయని, మనీషా అత్యాచారానికి ముందు ఒక మహిళా నక్సలైట్ బాధితురాలి ఇంటిలో షెల్టర్ తీసుకుందని యోగి ప్రభుత్వం

ప్రచారం చేస్తుంది. రాష్ట్రంలో కులఘర్షణలు సృష్టించేందుకు భీష్మ ఆర్మీ నాయకుడు చంద్రశేఖర్ అజాద్ రావణ్ ప్రయత్నిస్తున్నాడని, జాతి విద్రోహ కార్యకలాపాలను ప్రోత్సహించేలా కొందరు ముస్లిం యువకులకు విదేశాల నుండి 100 కోట్లు విరాళంగా అందాయని యోగి ప్రభుత్వం ప్రచారం మొదలుపెట్టింది. ఆ దిశగా ఎఫైయ్యార్ కూడా నమోదయ్యింది. కులఘర్షణలకు ఆద్యంపోసి రాజకీయలబ్ధిపొందే ప్రయత్నం చేస్తుంది. బాధితులకు అండగా వుండేవారిపై ఉపా కింద కేసునమోదు చేసి అరెస్టులు చేసే ప్రయత్నంలో వుంది. భీమాకోరీగావ్ కుట్ర కేసు లాగా హత్రాస్ కుట్రకేసుకు యోగి ఆదిత్యనాథ్ కుట్రలు చేస్తున్నాడు.

కేవలం ఆ నలుగురు నిందితులను కాపాడటం కోసమే యోగి ప్రభుత్వం ఇదంతా చేస్తుందనుకుంటే పొరపాటు. లక్ష్మణ్ పూర్ భాతే నుండి మన రాష్ట్రంలోని కారంచేడు, చుండూరు, వేంపెంట దాకా ఎంతమందికి కోర్టుల్లో శిక్షలు పడ్డాయో యోగికి తెలియదా? ప్రపంచమంతా చూస్తుండగా పలుగు, పారా, త్రిశూలంతో ముస్లింల ప్రార్థనా మందిరమైన ఒక చారిత్రక కట్టడాన్ని కూల్చిన హరిసేవకులు వారిని ప్రోత్సహించిన బీజేపీ నాయకులు నిరపరాధులుగా బయటపడలేదా? మొదట్లోనే సాక్ష్యాలను సమాధిచేయించిన హత్రాస్ కేసులో నిందితులు నిర్దోషులుగా బయటపడగలరని సామాన్యులకు తెలిసినంతగా మోడీకీ, ఢిల్లీ పెద్దలకు తెలియక ఇంత రాద్ధాంతం చెయ్యలేదు. మనీషా హత్యాచారం తర్వాత జరిగిన, జరుగుతున్న పరిణామాల వెనుక దేశవ్యాప్తంగా వెలివాడల్లో బతుకుతున్న అంటరాని ప్రజలను భయాందోళనలకు గురిచేసి లోబర్చుకునే వ్యూహం వుంది. వర్ణవ్యవస్థను బలోపేతం చేసే లక్ష్యం వుంది. అగ్రకుల హంతక మూకలకు అండగా వుంటామని తెలియజేసే బరితెగింపు వుంది. అంతకంటే ప్రధానంగా బాధితులైన దళితులకు ఎవ్వరు మద్దతు తెలియ జేసినా ఉపా కింద సంవత్సరాల తరబడి జైళ్లలో నిర్బంధించేస్తామనే హెచ్చరిక వుంది. అంతిమంగా 'వాడ'ను ఒంటర్ని చేసే ప్రయత్నముంది.

ఈ దేశంలో అంటరాని మహిళల పరిస్థితి

మహిళల హక్కులు, స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు గురించి ఉపన్యాసాలిస్తూ, ఉద్యమాలు చేస్తూ పెద్ద పెద్ద గ్రంథాలు రాస్తున్న వారందరూ ముందుగా ఈ దేశంలోని మహిళలందరి సమస్యలూ ఒక్కటి కాదని గుర్తించాలి. ఆ మాటకొస్తే ప్రపంచవ్యాప్తంగా వివిధ దేశాలు, ప్రాంతాలలో లింగవివిక్ష, ఆర్థిక దోపిడీ, రాజకీయ అణచివేతలు ఆయా జాతులు, తెగల సాంస్కృతిక జీవన విధానాల ఆధారంగా వేరువేరు రూపాలలో ఉంటాయని దబాయించే నాయకామణులున్నారు. కాదనలేం. మెజారిటీ మహిళలు అనుభవిస్తున్న పితృస్వామ్య ఆధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా వారిని ఐక్యం చెయ్యవచ్చు. కానీ మనదేశంలో అసమానతల సామాజిక వ్యవస్థను మతం ద్వారా పవిత్రం చేసిన అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్యం అమలౌతుంది. కావున అంటరాని మహిళలు మగపెత్తనంతో పాటు ప్రత్యేక అదనపు సమస్యలతో సతమతమౌతున్నారు. ఇంట్లో కూడా పురుషాధిపత్యానికి, అణచివేతకు బలౌతున్న మహిళలు, వాళ్ల

బతుకులు బాగుపడతాయనే ఆశతో కొద్దిమందైనా మహిళా ఉద్యమాలలో చేరితే అక్కడ కూడా అసహ్యనికి గురైతే వాళ్లు ఎవరికి, ఎక్కడ, ఎందుకు, ఎలా చెప్పుకోవాలి. తరతరాలుగా ఈ దేశంలో అమలౌతున్న క్రూరమైన వివక్ష గురించి సమసమాజాన్ని కాంక్షించే వాళ్లు ఇప్పటికైనా సీరియస్ గా ఆలోచించాల్సివుంది. అత్యంత విషాదకర విషయమేమంటే దళిత మహిళలు నిత్యం వారు తలపడుతున్న సమస్యల గురించి ఏమాత్రం ప్రస్తావించినా, మహిళల ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేసేవారిగా చిత్రీకరించబడుతున్నారు.

మనదేశంలో సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ రంగాలలో ముందుగా అభివృద్ధి చెందింది అగ్రకులాలే. అగ్రకులాల్లోని మహిళలు కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాల ద్వారా చైతన్యమై వాళ్లు నిత్యం ఎదుర్కొంటున్న ఇంట్లోని మగపెత్తనానికి వ్యతిరేకంగా స్వేచ్ఛ, సమానత్వం కోసం పోరాడారు. అవే ఈ దేశంలో మహిళా పోరాటాలుగా వర్ధిల్లాయి. చిన్న చిన్న చేర్పులతో వర్ధిల్లుతున్నాయి. నేడు పార్లమెంట్ లో మహిళా నాయకురాళ్లు గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా చట్టసభల్లో మహిళలకు 30శాతం రిజర్వేషన్లు గురించి ప్రస్తావిస్తున్నారు. పంచాయితీ సర్పంచ్ దగ్గర నుండి మంత్రిస్థానం దాకా దళిత మహిళలకు దక్కుతున్న గౌరవమర్యాదలు ఈ సమాజానికి తెలియనివికావు. కానీ చట్టసభల్లో రిజర్వేషన్లు జనాభాలో సగంమందిగా వున్న మహిళలందరి సమస్యగా పార్లమెంట్ లో చర్చపచర్చలు జరుగుతాయి. 18వ శతాబ్దం చివర్లో కేవలం ఒక్కశాతం కూడా లేని బ్రాహ్మణ మహిళల సమస్యలపై సతీసహగమనం, బాల్యవివాహాలు, వితంతువివాహాలు దేశంలోని మహిళలందరి ప్రధాన సమస్యలుగా ప్రచారం చేయబడ్డాయి. ఆ సమస్యల పరిష్కారం కొరకు ఆ కులంలోని పురుషులు పోరాడితే వారు మహిళోద్ధారకులుగా చిత్రపుటల్లోకెక్కారు. ఇప్పటికి యుగపురుషులుగా కీర్తించబడుతున్నారు. అయితే అప్పటికే బ్రాహ్మణీయ మనువ్యవస్థ సృష్టించిన దేవదాసీ, బసివిని, మాతంగి లాంటి రకరకాల పేర్లతో ఊరందరికీ సెక్స్ సుఖాన్ని అందించే యంత్రాలుగా దళిత మహిళలు దుర్భరంగా బతుకున్నారు. వారి దుర్భరస్థితి ఈ సమాజానికి ఇప్పటికీ ఒక సమస్యగా కనిపించడంలేదు.

నేటి హత్యాచారాల భారతంలో దళిత స్త్రీపై మాత్రమే అత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయా? అగ్రకుల మహిళల మీద కూడా జరుగుతున్నాయా? మద్యం, మరియు స్త్రీలను నగ్నంగా చూపుతున్న నీలిచిత్రాలు, సినిమాల అర్థనగ్న ప్రదర్శనలు, మొత్తంగా సామ్రాజ్యవాద విషసంస్కృతి కారణంగా మృగంగా మారిన వాడు ఎవడైనా, ఎవరైనా అత్యాచారం చేస్తాడు. అని చాలామంది ఎదురు వాదనలకు దిగుతున్నారు. నిజమే మద్యం మత్తులో కన్నబిడ్డల్ని తోబుట్టువుల్ని అత్యాచారం చేసినట్లు మీడియాద్వారా తెలుస్తున్నాయి కానీ వాటన్నిటితో పాటు వాడలో వుండే ఆడదంటే ఊరులోని ప్రతివాడికీ చులకనభావం వుంటుంది. దళిత మహిళ ఆత్మగౌరవంగా బతకడాన్ని అగ్రకులాధిపత్యం సహించలేదు. దళిత మహిళలపై అత్యాచారం చెయ్యడం ద్వారా తను ఆధిపత్యాన్ని, పెత్తనాన్ని, అణచివేతను ప్రదర్శిస్తారు. అన్నిటికంటే ముఖ్యంగా దళిత యువకుల ప్రతిఘటనా చైతన్యాన్ని దెబ్బ తీయడానికి వారి స్త్రీలపై అత్యాచారాలు

చేసి, వారిని అత్యంత నూన్యతాభావానికి గురిచెయ్యడానికి దళిత మహిళను ఒక సాధనంగా వాడుకుంటున్నారు.

విభజన రాజకీయాలు

‘వాడ’ మీద ‘ఊరు’లోని అగ్రకుల భూస్వామ్య పెత్తందారుల ఆధిపత్యం కొనసాగింపులో భాగంగానే వాడ ఆడోళ్లపై అత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయి. ఊరు-వాడ విభజన రాజకీయాలు అర్థం కానంతకాలం, అర్థం కానట్లు నటించినంతకాలం, పరోక్షంగా ప్రోత్సహించినంత కాలం -దళితుల, ప్రత్యేకించిన దళిత మహిళల ఆక్రందన అర్థం కాదు. ఊరు-వాడల్లోని పేదలందరూ కలిస్తే అగ్రకుల భూస్వామ్య పెత్తందారీ శక్తుల ఉనికి ప్రమాదం కాబట్టి ఊరు-వాడ విభజన రేఖల్ని పటిష్టం చేసే విధంగా ఊరులోని నిందితులకు అనుకూలంగా ర్యాబీలు చేయిస్తారు. బాధితులపై నిందారోపణల కట్టుకథలు ప్రచారం చేస్తారు. ఓట్ల పార్టీలకు మెజారిటీ ఊరు ఓట్లు అవసరం కాబట్టి ఊరుకి అండగా వుంటాయి. అధికార పక్షం ప్రభుత్వాలన్నింటినీ ఊరుకి అండగా నిలబెడుతుంది. ప్రతిపక్షం మౌనంగా ఉంటుంది. చరిత్ర పొడవునా ఇదే జరిగింది. దేశమంతటా ఇదే జరుగుతుంది. అయితే పేదరికంలేని సమాజం కోసం కృషి చేసే లక్ష్యం కల్గిన సంస్థలు, పార్టీలు ఈ నయావాద, మనువాద కుట్రలను అర్థం చేసుకునేలోపే ఆర్ఎస్ఎస్ (రాష్ట్రీయ స్వయం సేవక్సంఘ్) వర్ణవ్యవస్థను పటిష్టపరుస్తూ తన రాజకీయ విభాగమైన భారతీయజనతాపార్టీ ద్వారా హిందూత్వ ఎజెండాతో భారత రాజకీయాలలోకి ప్రవేశించింది. ప్రజల మధ్య కుల, మత ఘర్షణలను రెచ్చగొట్టి మైనారిటీ సమాజంపై మెజారిటీ సమూహాన్ని ఉసిగొల్పి మారణహోమం సృష్టించి మెజారిటీ ఓట్లను కొల్లగొట్టడం ద్వారా అధికారాన్ని కైవసం చేసుకోవడం ఒక విధంగా ఈ దేశ రాజకీయాలలో అమలు చేస్తుంది. 1984 ఎన్నికల్లో కేవలం రెండు పార్లమెంట్ స్థానాలు దక్కించుకున్న బీజేపీ 2019 ఎన్నికల్లో 303 పార్లమెంట్ సీట్లతో దేశాన్ని ఏలుతుంది. ఓట్లు మావి, సీట్లు మీవా? అనే నినాదంతో దేశరాజకీయాలలో సంచలనం సృష్టించిన ఉత్తరప్రదేశ్ లో దళిత, బహుజనుల ఐక్యతను పూర్తిగా నిర్మూలించే లక్ష్యంతో యోగీ ప్రభుత్వమున్నట్లు హాథ్రాస్ ఘటన అనంతర పరిణామాలు తెలియజేస్తున్నాయి. అంటే గతంలో పాలక పార్టీలు ప్రజల మధ్య వైరుధ్యాలను ఉపయోగించుకొని అధికారంలో కొస్తే నేడు వైరుధ్యాలను సృష్టించి హింసద్వారా రాజకీయలబ్ధి పొందే ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. ఈ నెత్తుటి రాజకీయ క్రీడలో అన్ని పార్టీల కంటే భారతీయ జనతాపార్టీ ముందుంది. అంతే తేడా. ఈ నేపథ్యంలో దళిత మహిళలపై జరుగుతున్న దాడులకు వ్యతిరేకంగా మాట్లాడటమంటే నరేంద్రమోడిని అధికారంలో కూర్చోబెట్టిన హిందూత్వ రాజకీయాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటం.

ఈ దేశ జనాభాలో, సంపద సృష్టిలో సగభాగంగా వున్న స్త్రీని -సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక వివక్ష, దోపిడీ, అణచివేతకు గురిచేస్తున్న ఈ దేశ అగ్రకుల మనువాద పితృస్వామ్యానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలలో భాగస్వాములను చేయడం ప్రగతిశీల శక్తుల తక్షణ కర్తవ్యం కావాలి. ❖

రేప్ జరిగిన ఒక గ్రామం

విశాఖపట్నం

రేప్ అంటే సాధారణ అర్థం స్త్రీల మీద జరిగే లైంగిక అత్యాచారం. చెలరేగిపోతున్న ఇంటర్నెట్, ఒంటరితనం, అభద్రత, పోర్న్, చైల్డ్ పోర్న్ల వాతావరణంలో పట్టలేని టెన్సెస్టిరాన్ ఉరకలు, పెడోఫీలియా నిరాటంక వికటాట్టహాసాల మధ్య ఇప్పుడు పసిపిల్లలు కూడా అత్యాచార బాధితుల జాబితాలోకి వెళ్లిపోయే అవకాశమున్న ప్రమాదకరమైన పరిస్థితిలోకి వచ్చేశారు. ఇక గ్రామీణ దళిత స్త్రీ జీవితాన్ని ఎప్పుడూ అవమానం, లైంగిక వేధింపు, రేప్ భయం, రేప్ అనే సంకెళ్లు వదలటం లేదు.

రేప్ అంటే ఇప్పుడు సాధారణంగా సామూహికమే. తోడేళ్ల గుంపు మీదపడి మేకను పీక్కుతిన్నట్టే. మేకలన్నీ ఒకే జాతి కాదు. పల్లెటూళ్లో తిరిగే మేక వేరు. పట్నవాసం మేక వేరు. రెడ్డిగారింటి మేక వేరు. పూసలమ్మకునే వాళ్ల మేక వేరు. తోడేళ్లు ఒకవేళ దొరికిపోతే అన్నిటికీ ఒకేరకం శిక్ష వుండదు. స్టేటస్ ని బట్టి ప్రియాంకారెడ్డి కేసులో నిందితుల్లా ఊరవతల కాల్పులకు గురి కావటమో లేకపోతే హద్రాస్ నిందితుల్లా జైలర్ గారితో కలిసి దర్జాగా టీ తాగుతూ కూర్చోటమో వుంటాయి.

రేప్ కి ఒక సామాజిక స్టేటస్ ఉంటుంది. ఆడవాళ్లందరం ఒకటే అనటానికి వీలు లేదు. మీడియా వివరణలతో లైవ్ న్యూస్ లో అందరి చూపులకీ అందిన గాంగ్ రేప్ జనంలో మీడియాలో అడినలిన్ రష్మీ, తీవ్ర భయానికీ, రేపిస్టుల్ని నరికేయాలనే వాంఛకీ దారి తీస్తుంది. మీడియా దొరకబుచ్చుకున్న రేప్ కేసుకి కొంతకాలం మహర్దశ పడుతుంది. మీడియా చిన్నచూపు చూసిన రేప్ బాధితురాలు అనామకంగా గాయాలతో బతుకు లాగుతుంది. పబ్లిక్ డిమాండ్ మరి ఎక్కువైతే, తోడేళ్లకు డబ్బుబలం, కులబలం

లేకపోతే తక్షణ న్యాయం పేరుతో ఆటవిక న్యాయం అమలవుతుంది.

ఒక రేప్ జరిగిన తరువాత మీడియా, సమాజం, రాజకీయ నాయకుల ప్రతిస్పందన స్థాయిని బట్టి ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు, పోలీసు దర్యాప్తు, న్యాయ విచారణ వుంటాయి. న్యాయమూర్తి అభ్యుదయవాది అయితే సరైన శిక్ష పడటానికి అవకాశం వుంటుంది. న్యాయవ్యవస్థలో కూడా మనువాద ఛాయలు పరుచుకున్నచోట శిక్షలేమి పడగలు విప్పుతుంది.

జననాంగాల్లో ఇనుప రాడ్లు గుచ్చటం (నిర్భయ), మెడ విరిచేయటం (హద్రాస్ బాధితురాలు), నోట్లో సారాపోసి ఊపిరాడకుండా చంపేయటం (ప్రియాంకారెడ్డి), ఉరి వేసేయటం (బదాయూ జంట హత్యలు) నగ్నంగా ఊరేగించి రేప్ చేసి చంపేయటం (ఖైర్లాంజి) లాంటి భయానక భీభత్సాలు మీడియా ద్వారా బయటకు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే సామూహిక భయాన్ని, చర్చలనూ రేకెత్తిస్తాయి. మీడియా హడావుడి ఏదీ లేనప్పుడు నేషనల్ క్రైం రికార్డ్ బ్యూరో ప్రతీ సంవత్సరం చెప్తున్న అంకెల్లోనుంచో లేక దినపత్రికల మూడో పేజీల్లో ఓ చిన్న కాలమ్ లోని అక్షరాల్లో నుంచో అనామక రేప్ బాధితులు తొంగిచూస్తారు. మనదేశంలో రోజుకు 88 రేప్ కేసులు రిపోర్ట్ అవుతున్నాయి. రోజుకు కనీసం పదిమంది దళిత స్త్రీలు రేప్ కు గురవుతున్నారు. రేప్ జరిగిందని చెప్పుకోవటం గ్రామాల్లో పరువుతక్కువ పనిగా భావిస్తారు కాబట్టి పోలీస్ స్టేషన్ వరకూ వెళ్లని కేసులు కూడా ఎక్కువగానే ఉంటాయని మరి కొన్ని దశాబ్దాల పాటు ఊహించవచ్చు.

తలలు వంచుకుని దుపట్టాలు కప్పుకుని పొలాల్లో పనిచేసుకునే దళిత స్త్రీల నిరంతర రేప్ భయాన్ని సాటి దళిత మహిళ అర్థం చేసుకోగలదు. ఒక విద్యాధిక అగ్రవర్ణ అర్బన్ మహిళ తానొక మహిళ అయినందువల్ల రేప్ చేయబడితే, దళిత మహిళ సాధారణంగా తానొక దళితురాలు అయినందువల్లే రేప్ చేయబడుతుంది. సైనికులు శత్రుదేశపు స్త్రీలను ఎందుకు రేప్ చేస్తారో దళిత స్త్రీలను ఆమె కంటే పైనున్న నిచ్చిన మెట్లమీది మగవాళ్లు అందుకే రేప్ చేస్తారు. తమ కులాధిక్యతను ఎప్పటికప్పుడు గుర్తుచేసుకుంటూ దళితులకు గుర్తు చేస్తూ దళితుల గుండెల మీద కులాధిక్య జెండాను నిలబెట్టి ఎప్పుడూ ఎగరేస్తూ వుంచటమే ఒక కార్యక్రమం వాళ్లకు. ఉత్తరప్రదేశ్, రాజస్థాన్ లాంటి చోట్ల భూస్వామ్య వర్గాలు రేప్ను ఒక హక్కుగా కొనసాగిస్తున్నట్లు కనిపిస్తుంది.

సమాజం ముందుకు వెళ్తూ మహిళల, దళితుల సాధికారత, భాగస్వామ్యం పెరుగుతున్న కొద్దీ లైంగికనేరాలు తగ్గటానికి బదులు పెరగటం ఎందువల్ల జరుగుతున్నది? ఈ సాధికారతను ఆహ్వానించలేని పురుషాధిక్య, కులాధిక్య భావజాలం ఎగదోసే హీన మనస్తత్వపు అధికార ప్రదర్శన రూపాల్లో రేప్ ఒకటి. మూతికి ముంతలు కట్టుకుని తిరగవలసినవాళ్లుగా తాము భావించే దళితులు చదువుకోవటం, తమతో సమానంగా ఆర్థిక స్థాయిని పెంచుకోగలగటం మరీ పెద్ద ఆర్థిక స్థాయి ఉన్నా లేకున్నా అగ్రకుల ముద్రే జీవితంగా బతికే తాకూర్లకూ యాదవులకూ కూడా కన్నెర్రగా వుంటున్నది.

ఆర్థిక నిచ్చిన మెట్ల కోణంలోనుంచి చూస్తే హాథ్రాస్ కేసులో నిందితులు బాధితురాలి కంటే గొప్ప స్థాయిలో వున్నవాళ్లేమీ కారని వార్త. ఇక్కడ కులాధిక్యతతో నిందితులు బాధితురాలి ఆర్థిక పరిస్థితిని ఏమీ లెక్కచెయ్యకపోగా, పైగా తమదగ్గర డబ్బు గుంజటానికి దళితులు ఎస్సీ ఎస్టీ అట్రాసిటీ చట్టాన్ని వాడుతున్నారని ప్రచారం చేస్తున్నారు.

రేప్ జరగటం ఒక పీడన ఐతే, రాజకీయ నాయకుల వాళ్ల ముద్దుల కొడుకులో పోలీసులో అధికారులో నిందితులైన చోట బాధితురాలి మీద ఆ పీడన రెట్టింపు అయిపోతుంది. బాధితురాలు ఆ రేప్ను రిపోర్ట్ చేస్తే ఆమెతోబాటు ఆమె కుటుంబం మొత్తం ప్రమాదంలో పడుతుంది. 2017లో, 17 యేళ్ల వయసున్న ఉన్నావ్ రేప్ కేసు బాధితురాలు యూపీ బీజేపీ ఎమ్మెల్యే కుల్దీప్ సింగ్ సెంగార్ మీద నేరారోపణ చేస్తే, కేసు రాయకపోగా, సెంగార్ బంధువుల చేతుల్లో చావుదెబ్బలు తిన్న ఆమె తండ్రినే లాకప్లో పెట్టిన చరిత్ర యూపీ పోలీసులకుంది. సీ.ఎం. యోగి ఆదిత్యనాథ్ ఇంటిముందు ఆమె కిరోసిన్ పోసుకుని తగలబెట్టుకుందుకు ప్రయత్నిస్తే తప్ప మీడియా ఫోకస్ ఆమె మీదకు రాలేదు. పట్టుదలగా పోరాటం చేసిన ఆమె ఆ క్రమంలో తనకు సహాయం చేసిన ఇద్దరు బంధువులు హతం కావటం చూసింది. తనూ తన

లాయరూ తీవ్రగాయాలతో బయటపడ్డారు. ఒక అగ్రకుల తాకూర్, అధికార పార్టీ ఎమ్మెల్యే అయిన సెంగార్కు ఢిల్లీ కోర్టులో జీవితభైదు శిక్ష పడటానికి ముందు ఆమె కుటుంబం ఇంతగా రక్తాల్లోద్భవలసి వచ్చింది.

ఇప్పుడు హాథ్రాస్ కేసులో బాధితురాలి కుటుంబానికి ఆమె అంత్యక్రియలు కూడా చేసుకునే అవకాశం లేకుండా చేయటం దేశాన్ని ఆశ్చర్యానికి గురిచేసింది. ఇంతగా సమాజాన్ని షాక్కు గురిచేసిన యూపీ అధికారులూ పోలీసుల తెగింపు వెనుక ఎంతటి కులాహంకార పురుషాహంకార ధీమా వుందో అది ఎక్కడినుంచి వచ్చిందో యోగిగారే చెప్పాలి. అగ్రకులాల మగవాళ్లు ఏ తప్పులు చేసినా పోలీసులు వాళ్ల మీద ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేయటానికి కూడా ముందుకు రారనే ధీమా వల్లనే ఆడపిల్లలను రేప్ చేయటం, ఉరి వేయటం, తగలబెట్టటం మామూలు విషయంగా మారిపోయింది. ఓటు బాంకులుగా నిందితులు తాకూర్లనుంచీ బాధితులు వాళ్మీకుల వరకూ అందరూ విలువైనవాళ్లే గనుక యోగులు ఎటూ ఏమీ పెద్దగా మాట్లాడకుండా అగ్రకుల ధర్మాన్ని నిలబెడుతూనే ఉన్నామని సూచనప్రాయంగా మాత్రమే తెలియజేస్తూ వుంటారు.

శిక్షలేమి అనేది ఒక పెద్ద మర్రిచెట్టు నీడలాగా అగ్రకులాలనూ రాజకీయ నాయకులనూ డబ్బూ పలుకుబడి వున్నవాళ్లనూ పోలీసులనూ కాపాడుతున్నది. పురుషాధిక్య ఆలోచనా సరళినీ శిక్షలేమినీ బద్దలు చేయాలని బాధితులూ, పౌరసమాజమూ తీవ్రంగా ప్రయత్నించిన ముఖ్యమైన కేసులు చూద్దాం.

1972లో మహారాష్ట్ర గడ్చిరోలిలో మధుర అనే మైనర్ ఆదివాసీ అమ్మాయి మీద లాకప్లో ఇద్దరు పోలీసులు అత్యాచారం చేశారు. ఈ కేసులో సెషన్స్ కోర్టు ఆమెకు ఇంటర్ కోర్స్ అప్పటికే అలవాటై వుంటుందనీ, అది అంగీకారంతో జరిగిన సెక్స్ తప్ప, రేప్ కాదని వ్యాఖ్యానించింది. తరువాత ముంబై హైకోర్టు నిందితులకు జైలుశిక్ష విధించినా సుప్రీంకోర్టు ఈ కేసును కొట్టేసింది. వేధావులూ, పౌరసమాజం సుప్రీం కోర్టును నిలదీశారు. అంగీకారం అనే మాటలో లొంగుబాటు కూడా ఉండవచ్చని, అధికారానికి భయపడి లొంగిపోవటాన్ని అంగీకారంగా తీసుకోకూడదని అందరూ వాదించటంతో క్రిమినల్ చట్టానికి ఒక చరిత్రాత్మకమైన సవరణ రూపొందింది. కస్టడిలో వుండగా రేప్ జరిగితే అది శిక్షార్హమైన నేరం అవుతుందని తెలిపే సెక్షన్లను చట్టంలో చేర్చారు. స్త్రీ తన అంగీకారం లేకుండా సెక్స్ జరిగిందని చెప్తే చాలు. కోర్టులు ఆమె మాటను ఆమోదించాలి. రేప్ ఆరోపణ చేసిన తరువాత దానిని నిరూపించే బాధ్యత బాధితురాలినుంచి నిందితుడి మీదకు వెళ్ళింది. అంటే తాను తప్పు చేయలేదని నిందితుడే నిరూపించాలి. అలాగే బాధితురాలి పేరు బయట పెట్టకూడదని, రేప్ కేసు విచారణ బహిరంగంగా జరపకూడదని నిబంధనలు వచ్చాయి. భారతదేశంలో మహిళా హక్కుల

పోరాటానికి ఈ కేసు మైలురాయిగా నిలిచింది. పురుషాధిక్య భావజాలాన్ని ప్రశ్నించటం, రేప్ బాధితులకు అండగా నిలవటం, చట్టపరమైన సహాయాన్ని అందించటం కోసం లాయర్లు ముందుకు రావటం వంటివి క్రమంగా పెరిగాయి.

1992లో రాజస్థాన్‌లో ప్రభుత్వోద్యోగంలో భాగంగా ఒక బాల్య వివాహాన్ని అడ్డుకున్న భన్వారీదేవి మీద కక్షతో ఆమె భర్తను కట్టేసి అతని ఎదురుగానే ఆమెను గాంగ్ రేప్ చేశారు ఆ పెళ్లి వారి కుటుంబంలోని కొంతమంది మగవాళ్లు. అప్పటి కేసులో న్యాయమూర్తులు చేసిన వ్యాఖ్యానాలు మన సమాజంలోని వెనుకబాటుతనానికి కులాధిక్యతకూ అద్దం పడతాయి. తక్కువ కులం అయిన కుమ్మరి మహిళను రేప్ చేస్తే తమ అగ్రకులం మైల పడుతుంది కాబట్టి నిందితులైన అగ్రకుల గుజ్జర్లు ఆ పని చేసివుండరనీ, రేప్ జరిగితే భర్త అలా చూస్తూ ఉండిపోడనీ నిర్ణయానికి వచ్చాడు న్యాయమూర్తి. ఈ కేసు తరువాత మహిళా సంఘాలు, స్త్రీలు పనిచేసే ప్రదేశాలు వాళ్లకు సురక్షితంగా వుండేలా చూడవలసిన బాధ్యత యాజమాన్యాలదేనని సుప్రీం కోర్టులో ప్రజాప్రయోజన వ్యాజ్యం వేయటం, చివరకు 1997లో విశాఖ గైడ్ లైన్స్ పేరుతో ప్రభుత్వం పని ప్రదేశాలలో స్త్రీల భద్రతకోసం చేపట్టవలసిన చర్యలను నిర్దేశించటం జరిగింది. ఎన్నో అవమానాలనూ వెలినీ ఎదుర్కొని కూడా భన్వారీ దేవి భయపడకుండా చేసిన పోరాటం స్త్రీల భద్రత కోసం కొత్త నిబంధనలు రూపొందించడానికి కారణం అయింది.

2012లో దేశ రాజధానిలో బస్సులో ఘోర హింసకూ గాంగ్ రేప్‌కూ గురయి మరణించిన నిర్భయ కేసు ప్రజలను రోడ్ల మీదకు వచ్చి పోరాటం చేసేలా ప్రేరేపించింది. మహిళల భద్రత మళ్లీ విస్మృతంగా చర్చలోకి వచ్చింది. జస్టిస్ వర్మ అధ్యక్షతన ఏర్పడిన కమిటీ సిఫార్సుల మేరకు కేంద్ర ప్రభుత్వం చేసిన నిర్భయ చట్టం ప్రకారం అత్యాచారాలు, సామూహిక అత్యాచారాలకు కనీసం 20 సంవత్సరాల జైలు శిక్ష, లేదా ఆజన్మ కారాగారవాసం, బాధితురాలు మరణిస్తే నిందితులకు ఉరిశిక్ష పడే అవకాశం, యాసిడ్ దాడి కేసుల్లో పదేళ్ల జైలు శిక్ష, లైంగిక వేధింపులను నాన్ బెయిలబుల్ వారంట్ నేరంగా ప్రకటించటం, పరస్పరాంగీకారం ఉన్నా లేకున్నా 18 సంవత్సరాల లోపు బాలికతో సెక్స్ జరపటాన్ని నేరంగానే పరిగణించటం వంటివి నిర్భయ చట్టంలోని కొన్ని అంశాలు.

ఎన్ని చట్టాలు తెచ్చుకున్నా ప్రాణం లేని ఈ చట్టాలు ప్రాణమున్న మనుషుల చేతుల్లో అవసరానికి పనికిరాని ఆయుధాలుగానే మిగులుతున్నాయి చాలావరకూ. ఈ ఆయుధాలను ప్రయోగించవలసిన యంత్రాంగాలు పోలీస్, న్యాయవ్యవస్థ కూడా ఈ సమాజపు లోటుపాట్లకు అతీతమైన గొప్ప న్యాయచింతనతో వున్నవేమీ కాదు. ఎక్కడైనా రేప్ అనేది మీడియా చర్చల్లో రావటం మొదలవగానే పౌరసమాజం స్పందనకు ప్రతిస్పందనగా రాజకీయనాయకుల కామెంట్స్ మొదలవుతాయి.

హద్రాస్ తరువాత కూడా ఒక బీజేపీ ఎమ్మెల్యే ఆడపిల్లలను సరిగ్గా పెంచితే ఇలాంటి ఘటనలు జరగవని వాగాడు. రేప్ చట్టాలు ఎంత ముందుకు వెళ్లాయి? ఈ ఎమ్మెల్యేల ప్రపంచం ఏ యుగంలో వుండిపోయింది? ఈ అంతరాలు ఎలా పూడ్చబడతాయి? నిర్భయ కేసులో నిందితుల తరపున వాదించిన లాయర్ ఏకే సింగ్ తన కూతురు నిర్భయలాగా పెళ్లికి ముందు సెక్స్ చేసి బాయ్ ఫ్రెండ్‌తో తిరిగితే తనే ఆమెను తగలబెట్టి చంపేసి వుండేవాడినని చెప్పాడు. తల్లిదండ్రులంతా తనలాగే వుండాలని కూడా చెప్పాడీ మగానుభావుడు. ఇలాంటి పితృస్వామిక పైశాచిక అవశేషాలను బుర్రలో నింపుకున్న మనుషులు సమాజంలో ఇప్పుడు మరింత ఎక్కువవటం ఆందోళనకరం.

అంతరాలను పూడ్చటం, ఆడవాళ్లకు భద్రత కల్పించటం ఇప్పటి ప్రభుత్వాల ఉద్దేశం కాదు. ప్రత్యామ్నాయ కథనాలను సృష్టించి వ్యాపింపజేయటమే రాజకీయ అజెండా. కొసప్రాణాలతో వున్న రాజకీయ విపక్షాలను ఆ మాత్రం కూడా బతకనీయక పోవటం ప్రభుత్వాల లక్ష్యం. అమ్ముడుపోయిన మీడియా, చతికిలబడ్డ ప్రతిపక్షాల నీరస వాతావరణంలో న్యాయం కోసం, ఆరోగ్యకరమైన స్వతంత్ర వ్యవస్థల కోసం, విలువలతో కూడిన జర్నలిజం కోసం ఆరాటపడి ప్రయత్నించే కథనాలకు ఎదురుగా ప్రభుత్వాలు నిలబెడుతున్న ఇప్పటి ప్రత్యామ్నాయ కథనాలు దేశద్రోహం, కుట్ర అనే అమూర్తమైన ఊహలు. హద్రాస్‌లో ప్రభుత్వ యంత్రాంగాలు చెప్తున్న కుట్ర కథనాలు చూస్తుంటే మన సమాజం న్యాయమనే పదాన్ని మరిచిపోయే స్థితిలోకి నెట్టివేయబడుతున్నదనే భావన కలుగుతుంది.

నేరమూ, శిక్షలేమీ సమాజంలో ఎక్కువమందికి వుండే ప్రధాన స్రవంతి ఆలోచనా విధానం నుంచే పుడతాయి. దళిత మహిళల మీద జరిగే అత్యాచారాలనూ, సాధారణంగా అందరు మహిళల మీద జరిగే అత్యాచారాలనూ ఒకే గాటన కట్టటం సరైన ఆలోచన కాదు. భారతీయ గ్రామాల్లో మరీ ముఖ్యంగా ఉత్తర భారతదేశ గ్రామాల్లో, భూస్వామ్య వాసనలు అంతరించని చోట్ల అగ్రకుల మహిళల మీద అత్యాచారాలు అరుదు. అగ్రకులాల ఆస్తులూ, గౌరవాలూ మహిళల మీద (ఆమె కూడా అగ్రకుల పురుషుడి ఆస్తి) సామాన్యంగా ఎవరూ కన్ను వేసే ధైర్యం చెయ్యరు. (ఇక్కడ అగ్రకులాలంటే బ్రాహ్మణుల నుంచీ ఓబీసీల వరకూ వున్న వరుస. ఎందుకంటే, ఇప్పుడు మనుధర్మాన్ని నిలబెట్టటంలో కొందరు ఓబీసీలు కూడా ఏ మాత్రం వెనక్కు తగ్గటం లేదు. కాన్పూర్ కలగన్న బహుజన సమాజం కులాధిపత్యపు నిట్టనిలుపు, అడ్డవరుస చీల్చివేతల్లో కనుమరుగైనట్టుగా కనబడుతుంది). దళితుల పరిస్థితి వేరు. చదువుకుని, ప్రశ్నించే చైతన్యం, మంచి ఆర్థికస్థాయి వున్న దళితులను భరించటం రాజస్థాన్ యూపీ మహారాష్ట్ర లాంటి చోట్ల గ్రామాల్లో నివసించే అగ్రకులాలు ఇంకా నేర్చుకోలేదు. ఒక దళిత వ్యక్తిని అవమానించాలంటే అతని కుటుంబంలోని

ఆడవాళ్లను అవమానిస్తే సరిపోతుందన్న ఆలోచనా విధానం నుంచి పుట్టినదిగానే చూడాలి దళిత మహిళ మీద జరిగే అవమానాన్నీ అత్యాచారాన్నీ. ఆమె కాస్త చదువుకున్నా ఎదిరించినా ఆమె మరీ ప్రమాదకరమైన పరిస్థితిలో ఉన్నట్టే. దళిత పురుషుడి ధిక్కరింపు కంటే కూడా దళిత మహిళ ధిక్కరింపు మరీ సహించరానిది అగ్రకుల పురుషస్వాములకు. ఇంతే కాకుండా ఈ అవమానాలను చాలా నహజవైనవిగా చూపించేటందుకు పోలీసు, న్యాయవ్యవస్థలూ గ్రామ పంచాయితీలూ తమ పాతకాలపు ఆలోచనా విధానాలతో సహా ఎప్పుడూ సిద్ధంగా వుండటం వల్లనే ఈ రాష్ట్రాలు రేప్ కేసుల్లో పై వరుసలో వుంటున్నాయి.

మెట్రో సిటీలకు వచ్చేసరికి స్త్రీల పట్ల వుండే ఆలోచనా విధానం మారిపోతుంది. ఇక్కడ సామాన్యంగా ఆమె కోరికలు తీర్చే పరికరంలా కనిపిస్తూవుంటుంది. కామాంధులకు చదువులూ ఉద్యోగాలూ పనిపాటల్లో బిజీగా తిరుగుతూ వుండే అర్బన్ మహిళ/శ్రామిక మహిళ ఒంటరిగా కనిపించటమే ఒక ఏకైక అవకాశం. కులానికున్న శక్తి ఇక్కడి దైనందిన జీవితంలో అంత ప్రత్యక్షంగా కనబడదు కాబట్టే అదేమీ పట్టించుకోకుండా నిర్భయ హంతకులు గానీ, ప్రియాంకారెడ్డి హంతకులు గానీ వట్టి పురుషాధిక్య పశు బలంతో అంత హింసకు తెగబడ్డారనిపిస్తుంది. పోలీసులు తమను షూట్ చేస్తున్నప్పుడు ప్రియాంక హంతకులకు కులబలం, మీడియా బలం, పబ్లిక్ డిమాండ్ బలం ఏమిటో తెలిసి వుంటుంది.

2006లో మహారాష్ట్రలోని ఖైర్లాంజీ మహర్ కులానికి చెందిన మహిళ ప్రియాంకా భోత్ మాంగే రాజకీయంగా శక్తివంతులైన కుంబీ (ఓబీసీ) కులస్తుల మీద సివిల్ దావా వేసిన పాపానికి ఆమెనూ ఆమె కూతురినీ నగ్నంగా ఊరేగించి, రేప్ చేసి చంపేశారు. ఆమె ఇద్దరు కొడుకులను కూడా చంపేశారు. ఒంటరిగా మిగిలిన ఆమె భర్త భయాలూ భోత్ మాంగే నేరస్తులకు వేసిన ఉరిశిక్ష యావజ్జీవ కారాగార శిక్షగా మారటం చూసి వాళ్లను ఉరి తీయాలని పోరాటం చేస్తూనే 2017లో ఒకరోజు గుండెపోటుతో మరణించాడు. ఈ అత్యాచారాలు, హత్యల కేసులో న్యాయమూర్తి ఇవి ప్రతీకార హత్యలేగానీ కులం ప్రేరేపించిన హత్యలు కావని వ్యాఖ్యానించాడు. సమాన కులస్తుల మీద ప్రతీకారం ఇంత నీచమైన స్థాయిలో జరుగుతుందా అని ఆయన ఒక్కసారి ఆలోచిస్తే జరగదనే జవాబు తడుతుంది. భోత్ మాంగే కుటుంబం మహర్లు (ఎస్సీ) కాబట్టే అంత ఘోరమైన ప్రతీకారం చెయ్యాలనే ఆలోచన నిందితులకు తట్టింది.

మధుర, భన్వారీ దేవి, ఖైర్లాంజీ కేసుల్లో న్యాయమూర్తుల వ్యాఖ్యానాలు చూసినప్పుడు మెజారిటీ ఆలోచనా విధానం ఎలావుందో, దానికి పోలీసులు, న్యాయవ్యవస్థ కూడా ఎలా అతీతులు కారో మనకు అర్థమవుతుంది. అలాగే నిర్భయ కేసులో జస్టిస్ వర్మ కమిటీ సిఫార్సులు చూసినప్పుడు ఆ కమిటీ మంచి అభ్యుదయ భావాలతో పని చేసిందని తెలుస్తుంది.

హద్రాస్ కేసులో క్షత్రియ మహాసభ నిందితులను రక్షించటం కోసం భారీగా డబ్బు పోగేసి మరీ న్యాయ పోరాటానికి సిద్ధం అవుతున్నది. ఇది మరో రకంగా చెప్పాలంటే క్షత్రియుల రేప్ హక్కు కోసం చేసే పోరాటం కాక మరేమిటి? కులం కోసం హీనమైన నేరాలను కప్పిపుచ్చే ప్రయత్నం చాలామందికి మామూలుగా కనబడటమే దీనిలోని విషాదం.

రేప్ కేసుల్లో కొట్టవచ్చినట్టు కనబడుతున్న శిక్షలేమి, దళిత ఆడపిల్లల మీద జరుగుతున్న లైంగిక దాడుల గురించి మేధావులు మరింతగా చర్చించవలసిన అవసరం ఇప్పుడున్నది. ఎస్సీ ఎస్టీ అట్రాసిటీ చట్టం వున్నా కూడా దళితుల మీద దాడులు సాధారణమైపోతున్న నేపథ్యంలో భీమ్ ఆర్మీ వంటి సంస్థలు, దళిత మేధావులు, ముఖ్యంగా దళిత మహిళా మేధావుల చురుకైన ప్రాతినిధ్యంతో కూడిన కమిటీల కోసం డిమాండ్ చేయటం అవసరమని తోస్తుంది.

దళిత మహిళల మీద దాడులు జరిగినప్పుడు పోలీస్ యంత్రాంగం ప్రవర్తన ఎలా వుండాలో కనీసం పేపర్ మీదనైనా చట్టాలు నిర్దేశించవలసిన అవసరం వున్నది. పోలీసులు చేసు మేసే కంచె కారెక్టర్ని కొంతయినా వదిలిపెట్టేలా వాళ్ల మీద బాధ్యత పెట్టవలసిన అవసరం ఉత్తరాది రాష్ట్రాలలో మరీ ఎక్కువగా వుంది. ఇప్పుడు ప్రాచుర్యంలో వున్న ప్రధాన స్రవంతి కథనాలను ఎదుర్కోవటానికి దీటైన కథనాలను వ్యాప్తి చేయటం, కొత్త ఆలోచనలను స్వాగతించటం ముఖ్యం. ఒక హద్రాస్ కాదు, దేశంలో వందలకొద్దీ హత్రాస్లున్నాయని అందరూ గ్రహించగలగటం, ప్రధాన స్రవంతి మీడియాలోనూ పత్రికల్లోనూ రేప్ వార్తలు ప్రముఖంగా రావటం, వదిలిపెట్టకుండా ఫోలోఅప్ కథనాలు రావటం జరిగితే గానీ ఒక మాదిరిగానైనా మార్పనేది కనబడదు. ❖

మహిళా గొంతుక

మాతృక

సంవత్సర చందా: రూ. 150/-

రెండు సంవత్సరాల చందా: రూ. 300/-

నాలుగు సంవత్సరాల చందా: రూ. 500/-

రచనలు, చందాలు పంపవలసిన ఎకౌంట్ వివరాలు:

గూగుల్ పే, ఫోన్ పే

నెంబర్: 9440568912

ఇండియన్ బ్యాంక్,

ఒంగోలు, సంతపేట బ్రాంచి

ఎకౌంట్ నెంబర్

6666173304

IFSC Code IDIB000O002

IFSC Code ఐ.డి.ఐ.బి.జీరో.జీరో.జీరో.ఓ.జీరో.జీరో.టు

అత్యాచారం ఎప్పుడూ ఒంటరిగా ఉండదు

దీప్తి

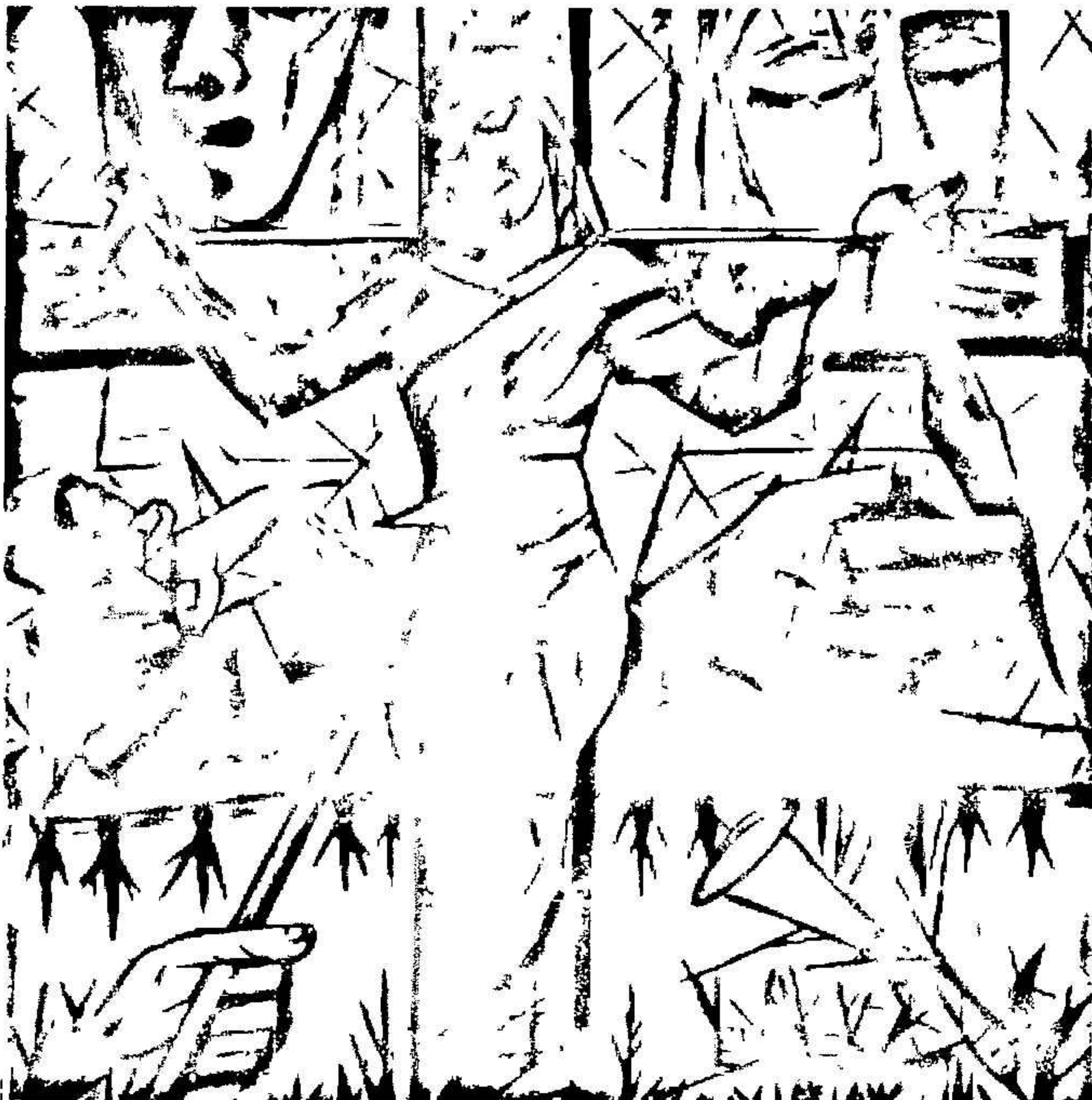
అత్యాచారం అంటే ఒట్టి అత్యాచారం కాదు. అలా అనటం అంటే, వాస్తవం నుండి తప్పుకొని అత్యాచారానికి పంచదార పూత పూయటమే ఇక్కడ ప్రతి విషయమూ ముఖ్యమైనదే. జండర్, కులం, వర్గం -వీటన్నిటి కారణంగానే బాధితులు అవుతారు. అంతర్గత విషయాలు తప్పక కీలక పాత్ర వహిస్తాయి.

కులవర్గాలకు అతీతంగా, మహిళ ఎప్పుడూ రెండవ తరగతికి చెందినదే. అయితే ఈ రెండవ తరగతి పౌరురాలి బ్రతుకు ఎంత ప్రాముఖ్యం లేనిదో

నిర్ణయించటానికి చాలా విషయాలు కీలకపాత్ర వహిస్తాయి. ఆమె కులం, వర్గం, అచ్చంగా ఆమె స్వభావం -ఇవన్నీ ఆమె జీవితం ఎలా ఉండబోతుందో నిర్ణయిస్తాయి. సమాజంలో ఆమె ఎంత బలహీన పాత్రలో ఉండబోతుందో చెబుతాయి. ఆధిపత్య కులానికి, వర్గానికి చెందిన ఒక మహిళకు ఈ సమాజంలో తక్కువ ప్రమాదం ఉంటుంది.

కులమత వర్గాలకు అతీతంగా అచ్చంగా మహిళనే తీసుకొంటే -ఆమె ఆధునికంగా ఉండా, ఓపెన్ గా

మాట్లాడుతుందా, ఎక్కువగా బయట తిరుగుతుందా అనే సంగతులు ఆమె అత్యాచారం అవటానికి అర్హురాలో కాదో నిర్ణయిస్తాయి. అలాంటి స్త్రీలకు బుద్ధి చెప్పాలని మగలోకం అనుకుంటుంది. దీనికి నరిగ్గా వ్యతిరేకంగా, ఎంతో సాంప్రదాయకంగా, దుర్బలంగా, వినయంగా ఉండే మహిళను కూడా వదిలిపెట్టటం లేదు. ఆమె ఎదురు తిరగటానికీ, ప్రతిఘటించటానికీ ధైర్యం చేయదు కాబట్టి సులువుగా టార్గెట్టు అవుతుంది. మగవాళ్ల వైఖరి పితృస్వామికంగా, ఇంకా చెప్పాలంటే బ్రాహ్మణ పితృస్వామికంగా ఉంటోంది. ఆ పితృస్వామ్యం స్త్రీలను అణచాలనీ, అదుపులో పెట్టాలనీ నమ్ముతుంది. ఒక మహిళ తను గడపాలనుకొన్న జీవితానికి ప్రవర్తనా నియమావళినీ, మార్గదర్శక సూత్రాలనీ జొప్పించారు. సరిహద్దులను గీశారు.

ఉన్నత వర్గాలకు చెందిన మహిళలకు చుట్టూ భద్రమైన వాతావరణం ఉంటుంది. తక్కువ ప్రమాదాలకు వాళ్లు గురి అవుతారు. అదే సమయంలో దిగువ వర్గ స్త్రీలకు వాళ్లు చేసే పని స్వభావం, వాడుతున్న రవాణా సౌకర్యాలు, చుట్టూపక్కల వాతావరణం -అలాంటి సౌలభ్యాలను కలిగించవు. ఉదాహరణకు రోజూ కారులో కానీ ఆఫీసు క్యాబులో కానీ ప్రయాణం చేస్తూ కార్పొరేట్ సంస్థలో పని చేస్తున్న ఒక మహిళకు, అసంఘటిత

వాతావరణంలో పని చేసే పీడిత కుల మహిళ కంటే - తక్కువగా లైంగిక వేధింపులు ఉంటాయి. లైంగిక వేధింపులు అన్ని వర్గాల్లో ఉన్నప్పటికీ, కింద వర్గాల స్త్రీలు ఎక్కువగా బాధితులు అవుతుంటారు. విషాదం ఏమిటంటే -ఇవన్నీ నమోదు అవకుండానే అదృశ్యం అయిపోతాయి.

అత్యాచారం ఒక మహిళకు జరిగిన అన్యాయంగా కాకుండా, దాన్ని ఆ కుటుంబానికీ ఆ సమూహానికీ ఒక కళంకంగా భావించడం -అన్నింటికంటే బాధ కలిగించే విషయం. ఈ

ధోరణి కొన్ని తీర్పుల్లో కూడా ప్రతిఫలిస్తోంది. ఒక సందర్భంలో జడ్జి తన రేపిస్టును పెళ్లి చేసుకోమని అత్యాచార బాధితురాలికి సూచించాడు. అలా చేయటం వలన ఆ స్త్రీకి న్యాయం జరుగుతుందా? స్త్రీ భర్తతో మాత్రమే పడుకోవాలి కాబట్టి, భర్తతో పడుకుంటే ఆమెకు అపవిత్రత అంటదు కాబట్టి, రేపిస్టును పెళ్లి చేసుకొంటే ఆమె శీలం కళంకం లేకుండా కాపాడబడుతుందని ఆ తీర్పు అంతర్ధార్థం. ఇటీవల వచ్చిన ఇంకో తీర్పులో లైంగిక నేరస్తుడికి రాఫీ కట్టమని బాధితురాలికి మధ్యప్రదేశ్ హైకోర్టు సూచించింది. అంటే మహిళల శరీరాలపై జరిగే హింస ఆమె హక్కులకూ, ఆమె గౌరవానికీ భంగంలాగా భావించరాదని ఈ తీర్పు చెబుతోంది. స్త్రీకి ఆమె శరీరం మీద కూడా హక్కులు ఉండవని నిర్ధారిస్తోంది.

దళితులకు తక్కువ విలువ ఉంటుందనీ, వాళ్లు అణిగి ఉండాలనీ, వారి జీవితాలకు అంత విలువలేదనీ భావిస్తారు. స్త్రీలు వాళ్లు వాడుకునే ఇంకో రకం వస్తువులే. దళిత స్త్రీని కుల, జండర్ నిచ్చనమెట్లలో కింద కూర్చోబెట్టారు కాబట్టి ఆమె చవుక ఎన్నిక అయిపోతోంది.

ఒక్కోసారి అత్యాచారం చేసేవాళ్లు స్త్రీని కులం ఆధారంగా ఎన్నుకోక పోయినా -నేరం జరిగి, న్యాయం పొందే సందర్భంలో మాత్రం ఆమె కులం మాత్రం పరిగణనలోకి వస్తుంది. ఈ తేడానీ లేక అన్యాయాన్ని రుజువు చేసే ఉదాహరణలు చాలా ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు దిశ కేసులో, అది ఒక వొక జాతీయ సమస్యలాగా, సమాజంలోని అన్ని వర్గాల నుండి, సెలెబ్రిటీస్ నుండి ఆగ్రహం పెల్లుబుకింది. ఈ వత్తిడి కారణంగా నేరస్తులను ఎన్కౌంటర్ చేసి కేసును మూసేయాల్సి వచ్చింది. ఈ ఘటన రెండు రోజుల తదనంతరం జరిగిన టేకు లక్ష్మి అత్యాచారం, హింసాయుత హత్యలు ఎవరినీ ఆకర్షించకుండానే, అధికారుల నిర్లక్ష్యానికి గురి అయ్యాయి. ఈ తేడాకు కారణాలు ఏమిటి? కచ్చితంగా కులం, వర్గం.

ఇటీవల జరిగిన హత్రాస్ భీభత్సం ఇందుకు ఒక మంచి ఉదాహరణ. జరిగిన క్రూరత్వం భయంకరమైనది. కానీ ప్రభుత్వం, అధికారులు కేసును నీరు కార్చటానికి సర్వ విధాలుగా ప్రయత్నించారు. రేపిస్టులకు వాళ్ల కులాల నుండి బ్రహ్మాండమైన మద్దతు వచ్చింది. మీడియాకు గానీ, ఇతరులకు కానీ బాధిత కుటుంబాన్ని కలవటానికి అనుమతి దొరకలేదు. ఇదే దుర్బటన రాకూర్ కులానికి చెందిన అమ్మాయికి జరిగితే, అదీ ఒక పీడిత కులవ్యక్తి చేసి ఉంటే -ఏమయ్యేదో ఊహించండి. అతన్ని అప్పటికప్పుడు చంపేసేవాళ్లు.

దళిత సమూహమే ఎందుకు ఇంత తరచుగా హింసానుభవం పొందుతుంది? 'అధిపత్య కులాలవాళ్లు ఎందుకు ఎడతెగకుండా మా కులాలవారిని రేప్ చేస్తున్నారు? దీన్ని కోరిక, కాంక్షల చట్రంలో చూడలేము. మా సమూహంలో కుల అణచివేతను బలవంతంగా రుద్దటానికి, దళిత మహిళల శరీరాలను వాడుకోగల అరుదైన నేరచట్రం కుల ఆధారిత లైంగిక హింస' అంటారు తెన్మోజీ సౌందర్య రాజన్ అనే దళిత యాక్టివిస్టు.

ఇలాంటి నేరాల్లో అత్యాచారం భౌతిక కోర్కెను తీర్చటానికి కాదు. అది ఒక సమూహాన్ని అణచటానికి సాధనం. అయితే ఎందుకు అత్యాచారాన్ని ఒక సాధనంగా మళ్లీ మళ్లీ బయటకు తీస్తున్నారు? ఎందుకంటే స్త్రీ పవిత్రత బ్రాహ్మణ పితృస్వామ్యానికి కీలకమైనది. ఒక కుటుంబం, ఒక సమూహం గౌరవం శరీరంలో ఇమిడి ఉంటుంది. అదీ ముఖ్యంగా, ఆ సమూహానికి చెందిన స్త్రీ యోనిలో కేంద్రీకృతం అయి ఉంటుంది. ఆ స్త్రీ శరీరాన్ని కనుక పాడు చేస్తే, ఆ సమూహం పవిత్రత కలుషితమై పోయినట్లే.

హిందూ మతానికి మాత్రమే ప్రత్యేకమై, దానికి వెన్నుముక అయిన కుల వ్యవస్థ మహిళల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. కుల

సంపర్కాల వలన ఈ పవిత్రతను స్త్రీలు మోసుకొని వెళతారు. కులానికి ఆవల పెళ్లి చేసుకొన్న మహిళ పెద్ద నేరం చేసినట్లే లెక్క. ఇదే విషయం ఏ కులంలో అయినా కుటుంబ వ్యవస్థకు కూడా వర్తిస్తుంది. కుటుంబ గౌరవాన్ని భుజం మీద మోసుకొంటూ స్త్రీలు దాన్ని ముందుకు తీసుకొని పోవాలి. పితృస్వామ్య సంకెళ్లలో ఉంటూ ఆ గౌరవాన్ని ఎత్తి పట్టాలి. విషాదకరమైన సంగతి ఏమిటంటే, బ్రాహ్మణ పితృస్వామ్యం బ్రాహ్మణ కులానికే పరిమితం అవలేదు. అది అన్ని కులాల్లోకీ, మతాల్లోకి చొచ్చుకొని వచ్చింది.

గణాంకాలను పరిగణలోకి తీసుకున్నా, నమోదైన చాలా అత్యాచారాల్లో, బాధితులు అణగారిన కులం వాళ్లుగా వున్నారు. మానవ రవాణాలో, వ్యభిచారంలో ఉన్న స్త్రీలు బలహీన వర్గాల కులాలకు సంబంధించినవాళ్లు. యాదాద్రి మానవ రవాణా కుంభకోణం గుర్తు ఉందా? అందులో ఉన్నవాళ్లు ఎక్కువగా దొమ్మర కులానికి చెందిన వాళ్లు. దొమ్మర కులం ఒక సంచార జాతి. పెద్ద కులాల్లో ఎక్కడైనా అలాంటి సెక్స్ రాకెట్ గురించి మీరు విన్నారా? ఉత్తర భారతదేశంలోని బెడియా, బచాద, నాట్, సన్సీ, కంజార్ జాతులను షెడ్యూల్డ్ కులాలుగానో, షెడ్యూల్డ్ తెగలగానో గుర్తించారు. ఈ సమూహాలకు వ్యభిచారం ఒక కుటుంబ వృత్తి. ఈ వృత్తిలో వాళ్లు ఏళ్లగా బతుకుతున్నారు. అత్యంత పేదరికంలో చిక్కుకొని పోయి ఉండటమే కాకుండా, కుల వివక్షకు గురి అవుతున్నారు. ఈ కారణాలతో వాళ్లు చదువు, ఉద్యోగాలు, సామాజిక ఆమోదం అనే సామాజిక హక్కులకు తిరస్కరించబడ్డారు. వ్యభిచారంలోనే కూరుకొని పోవాల్సిన పరిస్థితులు వాళ్లకున్నాయి. సెక్స్ కు కులం లేదు కాబట్టి, ఆధిపత్య కులాల వాళ్లు ఇక్కడ కుల వివక్ష పాటించరు. దక్షిణ భారతదేశాన్ని తీసుకొంటే దేవదాసీ, జోగినిలు ఇప్పుడు షెడ్యూల్డ్ కులాలుగా గుర్తించబడి వున్నారు. వాళ్లకూ అదే దుర్గతి పట్టి ఉంది. ప్రివిలేజెస్ వున్న ఏ కులంలోని వారైనా ఇలాంటి వృత్తిలో కానీ, సాంప్రదాయంలో కానీ ఉండటం మనం చూసామా?

కుల ఆధార హింస ఇప్పటిది కాదు, కొత్తదీ కాదు. అది ఎప్పటి నుండో ఉన్న వ్యవస్థాగత అణచివేత. అది ఎంత లోతుగా అల్లుకొని, వేళ్లు పాడుకొని ఉన్నదంటే -చాలాసార్లు ఆ అణచివేత కనబడకుండా దాక్కుని అదృశ్యంగా వుండి, అంతా మామూలుగా ఉన్నదన్నట్లుగా ఉంటుంది.

కుల కారణాన్నిఎందుకు అంత బలంగా గుర్తించాలో అర్థం చేసుకోవాలి. ఈ సమస్యను గుర్తించక పోతే, దాని పరిష్కారానికి నువ్వు పని చేయలేవు. జ్వరాలన్నీ మామూలు జ్వరాలు కావు. వాటి వెనుక ఏదో హేతువు ఉంటుంది. ఇది కూడా అలాంటిదే. హింస కూడా జ్వరం లాంటిదే, కానీ దానికి దారితీసే సంగతిని చరిత్రాత్మకంగా అర్థం చేసుకోవాలి. సమస్య మూలాలకు వెళ్లకుండా దాన్ని పరిష్కరించలేవు. కాబట్టి హేతువులను తిరస్కరించటం మానేసి, వాటిని పరిష్కరించే దిశలో నడువు.

అత్యాచారం ఒట్టి అత్యాచారమే కాదు. ❖

హత్రాస్ దుర్ఘటన మీద ప్రభుత్వ ప్రామాణిక ముద్రలు!

కవిత కృష్ణన్

అనువాదం: శివలక్ష్మి

ప్రజల కష్టాలను ఢిల్లీలో ఉన్న కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం విన్నది, ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని యోగి ఆదిత్యనాథ్ ప్రభుత్వం వినలేదు - 2012 ఢిల్లీ సామూహిక అత్యాచార కేసులాగా హత్రాస్ సంఘటన ఎందుకు లేదు? తేడా ఏమిటి? అర్థరాత్రి మృతదేహాన్ని దహనం చేయడం, దళిత బాధితుడి కుటుంబం మీదే దారుణంగా దాడి చెయ్యడం, రాకూర్ల ఆధిపత్యా దంబరాన్ని ప్రదర్శించడాని కనుమతించడం - మొదలైనవన్నీ హత్రాస్ లక్షణాలు.

2012లో ఢిల్లీలో జరిగిన బస్సు సామూహిక అత్యాచార నేపథ్యంలో మేము వీధుల్లో ఉన్నప్పుడు, స్త్రీవాద నిరసనకారులలో కోపాలు, నిస్సత్తువ, నిస్త్రాణలు తారస్థాయిలో వ్యక్తమయ్యాయి. జీవితంలో మొదటిసారి నిరసనల్లో పాల్గొన్న వందలాది మంది భారతీయ యువతీ యువకులతో సహా ఆ ఉద్యమం దేశ ప్రజలందరినీ కదిలించింది. అయినప్పటికీ, ఈ నిరసనల సెగలు సమాజాన్ని మేల్కొలుపు తాయనీ, అంతవరకూ సమాజంలో స్థిరపడిన

అప్పుడు-ఇప్పుడు

2012లో, కేంద్రంలోని యునైటెడ్ ప్రోగ్రెసివ్ అలియన్స్ ఢిల్లీ ప్రభుత్వం, దాని అధికార పార్టీ కాంగ్రెస్ - పౌర నిరసనలకు రక్షణ కల్పించాయి. వారు బాధితురాలిని, ఆమె కుటుంబాన్ని, లైంగిక హింస అనే ఒక పెద్ద నమన్యను ప్రభుత్వం పట్టించుకుంటుందని చూపించడానికి ప్రయత్నించారు. కాంగ్రెస్ పార్టీ నాయకులు బాధిత కుటుంబాన్ని కలుసుకున్నారు. వారి దుఃఖాన్ని పంచుకున్నారు. జరిగిన మోసం, ఘాతుకాన్ని ఒప్పుకున్నారు. మన్మోహన్ సింగ్

సంస్థాగతమైన వ్యవస్థలో కొంత మార్పుకి వాగ్దానం వస్తుందనీ, భవిష్యత్తులో ఒక స్పష్టమైన పరిష్కారాన్ని సూచిస్తుందనే ఒక గొప్ప ఆశను కలిగించింది. అత్యాచార సంస్కృతి, బాధితుల మీదే నిందలు మోపడం, భద్రత పేరిట మహిళల స్వయం ప్రతిపత్తిపై దాడులు జరగడం - మొదలైన విషయాల గురించిన ఆలోచనలు పౌర సమాజంలో మొదలై అంతకుముందు నుంచీ రాజ్యమేలుతున్న పితృస్వామ్య సంస్కృతి నుంచి కొంత దృష్టి మళ్లింది. మొట్ట మొదటిసారిగా దేశప్రజలలో స్త్రీవాద ఉద్యమాలు, మహిళా సంఘాలు చేస్తున్న ఆందోళనల వైపు సమాజం చూసే చూపులో కాస్త మార్పు వచ్చింది. లైంగిక హింసను నిర్వచించే ప్రస్తుత చట్టాలు మొత్తం బాధిత శ్రేణుల అనుభవాలను పట్టించుకోలేదని, దాన్ని రాజ్యం తప్పనిసరిగా అంగీకరించి తీరాల్సిందేనన్నట్లుగా ప్రభుత్వం మీద ఒత్తిడి పెరిగిందనిపించింది.

2020లో, హత్రాస్‌లో ఒక దళిత యువతి మనీషాను క్రూరంగా సామూహిక అత్యాచారం చేసి హత్య చేసినప్పుడు దేశవ్యాప్తంగా వచ్చిన పరిస్థితిలో, 2012 పరిస్థితికి కొన్ని విధాలుగా సమానంగా, మరి కొన్ని విధాలుగా చాలా భిన్నంగా అత్యంత కఠోరంగా ఉంది. ఈసారి జరుగుతున్న ఆందోళనలు కూడా కుల ఆధారిత దారుణాలు, అత్యాచారాల వికారమైన వాస్తవికతల వైపుగా

నేతృత్వంలోని ప్రభుత్వం, జస్టిస్ వర్మ కమిటీని ఏర్పాటు చేసింది, ఈ కమిటీ స్త్రీవాద విద్యావంతులు, కార్యకర్తలు, దళిత స్త్రీవాదులు, ఎల్బిబిటిక్యూ (లెస్బియన్, గే, బైసెక్సువల్, ట్రాన్స్ జెండర్) స్త్రీవాదులు, సమస్యాత్మక ప్రాంతాల్లో పనిచేసే స్త్రీవాదులు, లైంగిక వేధింపులకు వ్యతిరేకంగా కార్యాలయాల్లో పనిచేసే స్త్రీవాదులు - మొదలైన అన్ని రకాల స్త్రీవాదులతో సమావేశాలు ఏర్పరచి, అందరి బాధలను చాలా శ్రద్ధగా, చాలా ఓపికగా విన్నది. వర్మ కమిటీ సిఫార్సులు మహిళలకు మంచి రక్షణ కల్పించే హక్కుల బిల్లును ప్రతిపాదించాయి. లింగ ఆధారిత అన్యాయాలు, హింసలు జరిగే ప్రతి ప్రాంతాన్ని పర్యవేక్షించాలని, డాక్టర్ బి.ఆర్. అంబేద్కర్ అభివర్ణించినట్లుగా సాంప్రదాయక సామూహిక నైతికత, గుంపు ఉన్నాదంగా కాకుండా, రాజ్యాంగ నైతికత అధారంగా పరిష్కరించాలని ప్రభుత్వాలను సవాలు చేస్తూ ఉత్తర్వులిచ్చింది. వర్మ కమిటీ సిఫారసు చేసిన చట్టంలోని మార్పులను, ఆ సమయంలో ప్రభుత్వం పాక్షికంగా మాత్రమే అమలు చేసింది. అయినప్పటికీ, చట్టపరమైన మార్పులు చేసే విషయంలో కొన్ని కీలకమైన మినహాయింపులతో, సరైన దిశలో ఒక అడుగు ముందుకి వేసింది.

2020లో, కేంద్ర ప్రభుత్వంలో, ఉత్తరప్రదేశ్‌లో - మహిళల, దళితుల రాజ్యాంగ స్వేచ్ఛ, హక్కులను అమలు చేయడానికి

ససేమిరా ఇష్టం లేని, అందుకవసరమైన నామమాత్రపు సూచనలు కూడా చేయవలసిన అవసరం లేదని భావించే ప్రభుత్వముంది. పైపెచ్చు ఉత్తర ప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి యోగి ఆదిత్యనాథ్ రాష్ట్రాధికారాల పూర్తి శక్తి నువ్వయోగించి మనువాద కుల, పితృస్వామ్య విధానాలను తు.చ. తప్పకుండా పాటిస్తూ కుల వ్యతిరేక, అత్యాచార వ్యతిరేక ఉద్యమాలను శిక్షిస్తున్నారు.

ప్రతిపక్ష నాయకులు, దళిత, మహిళల సంఘాలు -బాధిత కుటుంబానికి సంఘీభావం ప్రకటించడానికి కలుస్తున్నాయి. ఈ కష్ట సమయంలో వారు తప్పక కలవాలి కూడా. కానీ ఇంతకుముందు యూపీయే ప్రభుత్వాన్ని లక్ష్యంగా చేసుకుని అవినీతి నిరోధక, అత్యాచార వ్యతిరేక ఉద్యమాలలో పాల్గొన్న ప్రతిపక్ష పార్టీలకు నాయకులుగా వ్యవహరించిన వారే ఉన్న అదే మీడియా ఇప్పుడు ప్రతిపక్షంలో ఉన్న కాంగ్రెస్ ని అత్యాచారాలపై 'రాజకీయాలు చేస్తోంద'ని ఆరోపిస్తుంది.

ఇది 2012వ సంవత్సరం కాదు

కాంగ్రెస్ లో ఎన్ని లోపాలున్నప్పటికీ ఒక విషయాన్ని గమనించాలి. అది 2012లో జరిగిన అత్యాచార ఘోరకాండను అసలేమీ జరగనే లేదని తిరస్కరించే ధైర్యం చెయ్యలేదు. బాధితుల మీద అబద్ధాల ముద్ర వేయడానికి, మత కథనాలను వ్యాప్తి చేయడానికి ప్రయత్నించలేదు. 2020లో, దీనికి విరుద్ధంగా, అధికార బీజేపీ తన కల్తీ సాంప్రదాయ మతతత్వంతో స్పందిస్తుంది. నిందితులు ముస్లింలుగా ఉన్న చోట అత్యాచారానికి పాల్పడిన సందర్భాలను బీజేపీ తిరగదోడి, ఆ కేసులపై మనం ఎందుకు నిరసన వ్యక్తం చేయలేదని అడుగుతుంది. కాంగ్రెస్ పాలిత రాష్ట్రంలో జరిగిన అత్యాచారానికి ఎందుకు నిరసన వ్యక్తం చేయలేదని బీజేపీ మనల్నిప్పుడు నిలదీస్తుంది.

అసలు సంగతేమిటంటే, ఆ సంఘటనలు జరిగిన సందర్భాలలో అత్యాచార ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వారిని సమర్థించే సంఘాలు గానీ విశ్వాస ఆధారిత పంచాయతీలు గానీ ఉన్నాయా? లేవు కదా? అది యోగి పాలిత హాథ్రాస్ లో బాధితుల్నే నేరస్థుల్ని చెయ్యడం అనేది యోగి ఆదిత్యనాథ్ పరిపాలనకు ముఖ్య లక్షణంగా, ప్రమాణ చిహ్నంగా ముద్ర పడిపోయింది. పోలీసులు గానీ, జిల్లా అధికార యంత్రాంగం గానీ బాధితురాలి మృతదేహాన్ని పెట్రోల్ పోసి కాల్చడానికి తమకు లేని హక్కును అహంకారంగా తమ చేతుల్లోకి తీసుకుని కాలేచారు. దానిని ప్రభుత్వం నిరోధించలేదు. పోనీ మనీషాను కని, ప్రేమతో పెంచుకున్న తలిదండ్రులకు, కుటుంబసభ్యులకు ఉండే గౌరవప్రదమైన దహన సంస్కారాలను చేసే హక్కును గౌరవించిందా? లేదు, అది కూడా హాథ్రాస్ లక్షణం. ఆ సందర్భంలో, కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం బాధితుల కుటుంబాన్ని, దళిత కుగ్రామం మొత్తాన్నీ ముట్టడించి, బాధితుల్ని విలేకరులతో, ఇతర మద్దతుదారులతో, సానుభూతిపరులతో మాట్లాడకుండా అడ్డుకుందా? పోనీ, అత్యాచార వ్యతిరేక నిరసనకారులను నిరోధించారా? అత్యాచారం చేసిన నిందితులకు రక్షణ కల్పించడంలో రాకూర్ల కులాహంకారాలకూ, హింసాత్మక

పురుషాధిపత్య ప్రదర్శనలకూ అనుమతించి ప్రోత్సహించారా? లేదు కదా? అది కూడా హాథ్రాస్ చిహ్నమే!

ఈ కేసుల విషయాల్లో బాధితురాలు ఇచ్చిన మరణ వాఙ్మూలం అబద్ధమని ముద్ర వేయడానికి, ఒక పబ్లిక్ రిలేషన్స్ కంపెనీ ద్వారా నలుగురు రాకూర్ యువకులచే అత్యాచారం, హత్యాయత్నాన్ని ఖండించడానికి పన్ను చెల్లింపుదారుల డబ్బును ఉపయోగించారు. రాకూర్ పురుషులు చేసిన దౌర్జన్యపూరితమైన కుల-ఆధిపత్య అత్యాచారానికి సంబంధించిన వాస్తవాన్ని కప్పిపుచ్చడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేసిన నేరాలు, హాథ్రాస్ యువతిపై జరిగిన దారుణమైన అత్యాచారం, హత్యలకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నాయి. మహిళలు అన్ని విషయాల్లో అప్రధానంగా వినయ విధేయతలతో పురుషుల అధీనంలో ఉండాలనీ, దళితులు అణగిమణిగి అగ్రవర్ణాలకు లోబడి ఉండాలనే మనుస్మృతి ఫర్మానాను తాను రహస్యంగా కాకుండా బహిరంగంగానే ఆమోదిస్తున్నానని చెప్తూ అమలు చేస్తున్న యూపీ ముఖ్యమంత్రి పట్ల ప్రజలు ఆగ్రహం వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

కుటిల పన్నాగాలు

2012లో సాధారణంగా అత్యాచారాలకు నిరసన తెలిపిన స్త్రీవాదులు, కుల నిర్మూలన కార్యకర్తలు -దేశద్రోహ, చట్ట విరుద్ధ కార్యకలాపాల (ఉపా చట్టం) ఆరోపణలను ఆనాటి ప్రభుత్వంలో ఎదుర్కొన లేదు. కానీ ఇప్పుడు, స్త్రీవాదాన్ని, కుల వ్యతిరేకతను, అన్ని రంగాల్లో న్యాయాన్ని కోరుతున్న, ప్రశ్నిస్తున్న చైతన్యవంతమైన పౌరుల క్రియాశీలతలనన్నిటినీ ఒకే గాటన కట్టి -వాటిని ఉగ్రవాదానికి సమానమైన నేరాలుగా పరిగణించి, వ్యవస్థీకృత కుల ఆధిపత్యాన్ని చెలాయిస్తూ, ఇస్లాం ప్రతిపాదిస్తున్న ఉగ్రవాదం నుంచి దేశాన్నిరక్షించడానికి నిబద్ధమై ఉన్న ప్రభుత్వంగా తమను తాము అభివర్ణించుకుంటూ, దానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నామంటారు. మనం దీనిని భీమా కోరెగావ్ లో చూశాం. ఢిల్లీ పోలీసుల 'అల్లర్ల దర్యాప్తు'లో పిన్వ్యాటోడ్ లాంటి స్త్రీవాదులతో సహా పౌరసత్వ సవరణ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడిన కార్యకర్తలు కూడా ఉపా కింద జైలు పాలయ్యారు.

ఉపా చట్టాన్ని పౌరుల మీద ప్రయోగించడమే పరమ ఘోరమైన అన్యాయమని దేశప్రజలందరూ మొత్తుకుంటుంటే అది చాలదన్నట్లు ఇప్పుడు హాథ్రాస్ పోలీసులు ఉత్తర ప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రిని కించపరచడానికి -అత్యాచార వ్యతిరేక, కుల వ్యతిరేక నిరసనకారులు 'అంతర్జాతీయ కుట్ర' దారులతో కుమ్మక్కై అలజడులను సృష్టి సున్నారని ఆరోపిస్తూ ఎఫ్ఐఆర్ దాఖలు చేశారు!

ఉద్యమం సమాజంలో మార్పును, న్యాయాన్నీ కోరుతుంది. అంతే గానీ కక్ష, పగలతో కానే కాదు. ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి స్థానంలో ఉన్న యోగి ఆదిత్యనాథ్ అన్యాయాన్ని, తిరోగమన మనువాదాన్నీ ప్రోత్సహిస్తూ, అదే తమ ప్రభుత్వ విధానంగా మార్చుకుని చురుకుగా వ్యవహరిస్తున్నారని స్పష్టమైంది. ఈ కారణంగానే అతనిని తక్షణమే తొలగించడం న్యాయమవడమే గాక, సమాజంలో మార్పును సృష్టించే అవకాశానికి మొదటి షరతవుతుంది. ❖

మహిళలను అవమానించే, బానిసలుగా చూసే మనుస్మృతిని

నిషేధించాలంటూ తమిళనాడు వ్యాప్తంగా అక్టోబర్ 24న ప్రదర్శనలు జరిగాయి.

సమాచార-ఆంధ్రప్రదేశ్

అభ్యంతరకరమైన పదం ఒక్కటి కూడా లేదు.

మహిళలను అవమానించే, బానిసలుగా చూసే మనుస్మృతిని నిషేధించాలంటూ తమిళనాడు వ్యాప్తంగా అక్టోబర్ 24న ప్రదర్శనలు జరిగాయి. ఈ ప్రదర్శనలకు విడుత్తలై చిరుత్తైగల్ కచ్చి (లిబరేషన్ పాంథర్స్ పార్టీ) నేతృత్వం వహించింది. వీసీకే అధ్యక్షుడు తిరుమవలవన్ ఈ ప్రజా ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించడం ద్వారా చరిత్రలో మనుస్మృతిని దునుమాడిన కులవ్యతిరేక ఫెమినిస్టు విప్లవకారుడు మహాత్మపూలే, విప్లవకారులు అంబేద్కర్, తాంత్రై పెరియార్ల సరసన చేరారు.

సనాతన భావజాలానికి (హిందుత్వ, కుల భావజాలం) వ్యతిరేకంగా వీసీకే సాగిస్తున్న పోరాటానికి మూడు దశాబ్దాల చరిత్ర ఉంది. అయితే, హ్యాష్ట్యాగ్ #BanManuతో అక్టోబర్ 24న చేపట్టిన నిరసనలకు నేపథ్యం మాత్రం బీజేపీ శక్తులు ఇటీవల సాగించిన దుష్ప్రచారమే. హిందూ మహిళల పట్ల తిరుమవలవన్ అవమానకరమైన వ్యాఖ్యలు చేశారన్నది వారి ఆరోపణ.

యూరోపియన్ యూనియన్ పెరియార్ అండ్ అంబేద్కర్ కామ్రేడ్స్ ఫెడరేషన్ 2020 సెప్టెంబర్ 27న నిర్వహించిన ఆన్లైన్ వెబినార్లో తిరుమవలవన్ మాట్లాడారు. ఆ ప్రసంగాన్ని నేను ఒక్క మాట కూడా పొల్లు పోకుండా పూర్తిగా విన్నాను. అందులో

అభ్యంతరకరమైన పదం ఒక్కటి కూడా లేదు. పెరియార్ మత గ్రంథాలను, ముఖ్యంగా మనుస్మృతిని వ్యతిరేకించడానికి కారణాలేంటో ఆయన మాటల్లోనే తిరుమవలవన్ వివరించారు.

ఆయనన్న మాటల్ని యథాతథంగా చెప్పాలంటే...

‘హిందూధర్మం ప్రకారం దేవుడు మహిళలందరినీ వేశ్యలుగా పుట్టించాడు. హిందూధర్మం.. మనుధర్మం ప్రకారం వాళ్లంతా వేశ్యలు. మహిళల హోదా ఎప్పుడూ పురుషులకన్నా దిగువనే ఉంటుంది.’ ఈ ప్రసంగంలో అభ్యంతరకరమైన భాగాలు అని చెప్పేవన్నింటి అసలు రచయిత మరెవరో కాదు... మనువే. కానీ బీజేపీ ఉద్దేశపూరితంగా దీనిపై అభ్యంతరాలు లేవనెత్తి వీసీకేని టార్గెట్ చేస్తోంది. ఒక బీజేపీ కార్యకర్త ఇచ్చిన ఫిర్యాదు ఆధారంగా సైబర్ క్రైమ్ పోలీసులు తిరుమవలవన్పైన ఒక కేసు కూడా నమోదు చేశారు.

కుల వ్యతిరేక నేతలందరూ మనుస్మృతిని వ్యతిరేకించడం అనేది ఓ ఆనవాయితీ. ఎందుకంటే, ఇది భారత సమాజంలో కులవ్యవస్థకు, మహిళల పట్ల అవమానకరమైన వైఖరులకు పునాదిగా నిలిచే గ్రంథం కాబట్టి. మహిళలకు స్వాతంత్ర్యం, సాధికారత లభించకుండా కుల నిర్మూలన జరగదనేది ఎంత

వాస్తవమూ -బ్రాహ్మణీయ పితృస్వామ్యం సంకెళ్లున్నంత వరకు మహిళలకు స్వాతంత్ర్యం, సాధికారత లభించవనేది కూడా అంతే వాస్తవం. అందుకే, మనుస్మృతి, తదితర పౌరాణిక గాథల్ని జోతీరావు పూలే తన 'గులాంగిరి' గ్రంథంలో చీల్చి చెండాడారు. ఇక అంబేద్కర్ మరో అడుగు ముందుకు వేస్తూ 1927లో జరిగిన మహాద్ సత్యాగ్రహం సందర్భంగా, వేలాది స్త్రీపురుషుల సమక్షంలో మనుస్మృతిని కాలబెట్టారు. అప్పటికి ఆయన వయస్సు 36 ఏళ్లే. అంతకు ముందు 1922లో మనుస్మృతిని కాలబెడతానని పెరియార్ బాహుటంగానే ప్రకటించారు. ఆత్మగౌరవ ఉద్యమానికి, ఆ తర్వాత ద్రావిడార్ కజగానికి మనుస్మృతి కాల్చివేత ఒక ప్రతీకగా మారింది. అంబేద్కర్, పెరియార్లు ప్రారంభించిన మనుస్మృతి దహనం అనే విప్లవాత్మక కళకు కొనసాగింపుగానే తిరుమవలవన్ దాన్ని నిషేధించాలని పిలుపునిచ్చారు.

ముంబయిలో 2004లో జరిగిన వరల్డ్ సోషల్ ఫోరమ్లో ప్రసంగించిన తిరుమవలవన్ ఇలా అన్నారు, 'హిందూమతంలో మహిళల పరిస్థితి చాలా దారుణంగా ఉంది. అందుకే కుల నిర్మూలన పురుషులకన్నా మహిళలకే చాలా ముఖ్యమైన అంశం. ఇక రెండోదేంటంటే.. ఏ మత ఛాందసవాదమైనా ఇతర మతాలకు మాత్రమే హానికరంగా ఉంటుంది. కానీ హిందుత్వ మత ఛాందసవాదం మాత్రం ఇతర మతాలకు మాత్రమే కాదు, తన సొంత మతంలోనే కులవ్యవస్థను, బ్రాహ్మణీయ పితృస్వామ్యాన్ని బలవంతంగా రుద్దుతుంది. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, అసమానత్వమే హిందుత్వకు ప్రాణం, ఆత్మ.'

పదహారేళ్ల తర్వాత, మనువును తిరస్కరించాలంటూ ఆయన ఇచ్చిన పిలుపు, సనాతన భావజాలాన్ని దెబ్బతీయడం ద్వారా కులాన్ని నిర్మూలించాలనే వీసీకే భావజాలంలో మరో ముందడుగు మాత్రమే. మనుస్మృతి ప్రతిపాదించే విషతుల్యమైన అసమానత్వం ఏంటో తెలియని వాళ్లు అందులో కులతత్వాన్ని సమర్థించే భాగాలన్నింటినీ ఈ లింక్లో చూడొచ్చు. (<https://velivada.com/2017/05/31/casteist-quotes-verses-manusmriti-law-book-hindus/>)

అందులోని అత్యంత హేయమైన శాసనాల్లో మచ్చుకు కొన్ని: 'ఒక శూద్రుడు విద్యను పొందేందుకు అనర్హుడు. ఒక శూద్రుడికి అగ్రవర్ణాలు విద్యను నేర్పించవద్దు, సలహాలు ఇవ్వవద్దు. శూద్రుడికి చట్టాలు, నిబంధనలు తెలుసుకోవాల్సిన పని లేదు కాబట్టి అతడికి ఏదీ నేర్పించకూడదు.' (మను 4, 78 నుంచి 81). శూద్రులకు మాత్రమే విద్యను తిరస్కరించడం కాదు, మనుస్మృతిలోని 18వ చరణం, 9వ అధ్యాయం ప్రకారం, 'వేద పాఠాలు మహిళలకు ఎలాంటి అవసరం లేదు.' మనుస్మృతిలో మహిళలకు సంబంధించి మరింత ఘోరమైన ప్రకటనలను ఈ కింద చూడొచ్చు. (వివరంగా ఈ లింక్లో చూడొచ్చు - (<http://nirmukta.com/2011/08/27/the-status-of-women-as-depicted-by-manu-in-the-manusmriti/>))

1. స్వభావ్ ఎవ్ నారీనమ్... - 2/213.

ఈ ప్రపంచంలో పురుషులను ప్రలోభపెట్టడమే మహిళల న్వభావం, కాబట్టి తెలివైన వాళ్లేవరూ మహిళలతో వ్యవహరించేటప్పుడు ఏ మాత్రం ఏమరపాటుగా ఉండరు.

2. అవిద్యమ్ సామ్లమ్... - 2/214.

మహిళలకు వారి స్వభావ రీత్యానే ఈ ప్రపంచంలోని దారితప్పిన పురుషులపైన, మూరు?లపైన మాత్రమే కాదు... తెలివైన పురుషుల పైన కూడా పెత్తనం చెలాయించగల సామర్థ్యం ఉంటుంది. ఇద్దరూ వాంఛకు బానిసలైపోతారు.

3. మాత్ర స్వస్త.... -2/215.

తెలివైన పురుషులెవరూ తమ తల్లి, కూతురు, చెల్లితో ఒంటరిగా కూర్చోరు. ఎందుకంటే, ఇంద్రియవాంఛలు బలమైనవి కాబట్టి, మనోవికారానికి దారి తీయొచ్చు.

సంఘ్ పరివార్ సమర్థకులు గానీ, కులవ్యవస్థ ఎంత దుర్మార్గమైందో తెలియని అమాయకులు, అజ్ఞానులు గానీ తరచూ అడిగే ప్రశ్న ఏంటంటే - నేను మను గ్రంథాన్ని ఎప్పుడూ చూడలేదు. హిందువుల ఇళ్లల్లో నాకెక్కడా అది కనిపించలేదు. అలాంటప్పుడు దానికి ఈనాడు ఉన్న విలువేంటి? ఇక్కడే అంబేద్కర్ చెప్పిన విషయాన్ని మనం గుర్తు చేసుకోవాలి. చట్టంకన్నా కట్టుబాట్లు చాలా బలమైనవని ఆయన్నారు. అది పోలీసులు లేకుండానే జరిగే హింస లాంటిది. జోక్యం చేసుకోకుండానే చెలాయించే ఆధిపత్యం లాంటిది. 'రాజ్యం రూపొందించే చట్టంకన్నా బలవంతంగా రుద్దే ఆచారం చాలా శక్తిమంతమైంది. ఎందుకంటే ఒత్తిడి చేయడంలో రాజ్యంకన్నా సంఘటిత శక్తులే బలవంతంగా ఉంటాయి.'

ఈనాడు మనుస్మృతిని వీసీకే ఎందుకు సవాలు చేస్తోందంటే... అది కులపిచ్చిగాళ్లకు దారి చూపిస్తున్న అలిఖిత రాజ్యాంగం కాబట్టి. అది అలిఖితమైంది, ఎవరూ చదవనిదీ అయినప్పటికీ కూడా లోతుగా వంట బట్టించుకున్న గ్రంథమే. దళితులు, మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న హింసకు పునాదిగా నిలుస్తున్నది, ముఖ్యంగా దళిత మహిళలను అత్యంత ఘోరమైన హింసకు బలిచేస్తున్నది కూడా ఆ గ్రంథమే.

కులచక్రంలో ఏ చిన్న ఉల్లంఘన జరిగినా దానికి అత్యంత భయంకరమైన శిక్షలు విధించాలని ఈ గ్రంథం ప్రతిపాదిస్తుంది. కులాంతర వివాహాలు చేసుకున్నందుకు, ఉన్నత విద్యాసంస్థల్లోకి అడుగుపెట్టే దుస్సాహసానికి ఒడిగట్టినందుకు, ఎన్నికల్లో పోటీ చేసే చొరవను చూపినందుకు మహిళలను, పురుషులను దారుణంగా హతమార్చే పోకడలకు ప్రాణం పోస్తున్నది కూడా ఈ గ్రంథమే. మహిళలను స్వేచ్ఛగా, స్వతంత్రంగా వదిలెయ్యడం ప్రమాదకరమని యోగి ఆదిత్యనాథ్ చేసిన వ్యాఖ్యల వెనుకన్న మనస్తత్వం తయారైందీ మనుస్మృతి ఆధారంగానే. 'ఇలాంటి అలగా రకం

ఆడవాళ్లు సజ్జచేలల్లో చచ్చిపోవడం మామూలే' అన్న మాటలతో హాథరస్ మృతురాలి ప్రవర్తనపై బురద జల్లాలని చూసిన బీజేపీ నేత రంజీత్ బహదూర్ శ్రీవాస్తవ మెదడు నిండా ఉన్నది కూడా మనుస్మృతే. భయంకరమైన సామాజిక అణచివేత విధానానపు నకలు కాపీని మన ఇళ్లల్లో అమలు చేసే తండ్రులందరూ కూడా మనువుకు మారు అవతారాలే.

మనువును తిరస్కరించాలని అన్నప్పుడు గానీ లేదా #ManuMustFall అనే హ్యాష్ట్యాగ్ను ఉపయోగిస్తున్నప్పుడు గానీ మన మనస్సులో తప్పక మెదిలే ఇద్దరు మహిళలు - కాంతాబాయి అహిరే, శీలా పవార్... రాజస్థాన్ హైకోర్టు ఆవరణలో ఉన్న మనువు విగ్రహంపైకెక్కి దానికి మసిపూసిన దళిత వీర వనితలు! 2020 జూన్లో 'ద వైర్'తో మాట్లాడుతూ కాంతాబాయి ఇలా అన్నారు:

మనుస్మృతిని రచించింది మనువు అని హిందూ పురాణాలు చెబుతాయి. కులం, జెండర్ ఆధారంగా మానవజాతిని దిగజార్చేందుకు చట్టబద్ధంగానే అతడు ఆమోదం తెలిపాడు. శూద్రులు, అతిశూద్రులు, మహిళల పట్ల అణచివేత చట్టాలకు పునాదులు అతడే వేశాడు. ఆ కల్పిత పాత్రకు సమకాలీన చరిత్రలో ఇప్పటికీ చట్టబద్ధత కల్పిస్తున్నారు. ఒక హైకోర్టు ఆవరణలోనే అతడి విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించడం అన్నది అత్యంత దారుణమైంది.

కాంతాబాయి, శీలాలిద్దరూ మనం అనుసరించాల్సిన ఆదర్శ వనితలు.

మనువును నిషేధించాలన్న తిరుమవలవన్ పిలుపుకు వివిధ రాజకీయ పార్టీల నుంచి, ద్రవిడ ఉద్యమాల నుంచి, తమిళ జాతీయవాద సంస్థల నుంచి విస్తృత స్థాయిలో మద్దతు లభించడం పట్ల ఒక తమిళ మహిళగా నేను చాలా గర్వపడుతున్నా. అయితే దీనికి మద్దతుగా మహిళలు బలంగా ముందుకు వస్తేనే ఈ పోరాటాన్ని సనాతన వ్యతిరేక పోరాటంగా నిర్ణయాత్మకంగా మలచగలుగుతాం. మన జీవితంలోని ప్రతి పార్శ్వంపైనా నియంత్రణను, పెత్తనాన్ని చెలాయించే మనుస్మృతికీ, కుల పితృస్వామ్యపు కట్టుబాట్ల సంకెళ్లకూ వ్యతిరేకంగా మనం బాహుటంగా ముందుకువచ్చి దృఢంగా నిలబడ్డప్పుడే భారత మహిళలుగా మనం అణచివేత చట్టాన్ని వేర్వేరు స్థాయిల్లో కూలదొయ్యగలుగుతాం.

మరి మహిళలు ఎందుకు ముందుకు రావాలి?

మొదటిది, ఇలాంటి ధిక్కారం ద్వారా మనం మన పట్టుదలనూ, నియంత్రణకు లొంగని మన వ్యక్తిత్వాన్ని ప్రదర్శించుకోగలుగుతాం. మనువు (అతడి యోగి ఆదిత్యనాథ్ వంటి అనుయాయులు) మన గురించి అందరినీ హెచ్చరించినట్టుగానే అతిక్రమణకు పాల్పడటం ద్వారా ఇలాంటి గ్రంథాలకు స్థానంలేని కొత్త ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకోగలుగుతాం.

మనం వారి పాలిటి పీడకలలుగా మారటం ద్వారా వారికి నిద్ర లేకుండా చెయ్యగలుగుతాం. మహిళలంతా కులానికి వ్యతిరేకంగా నిలబడితే, సైనిక పహారాతో నిలబెట్టిన కుల చట్టాలన్నింటినీ తమ గర్భాల్లోంచి పెకిలించివెయ్యగలిగితే, కులానికి సామాజికంగా మనర్హతను జరగకుండా మహిళలంతా పట్టుదలగా నిర్ణయించుకుంటే.. మనువు, అతడి సంఘ పరివార్ సంతతి అదుపు చేయాలనుకున్న సగభాగం దానంతటదే చేజారిపోతుంది.

రెండోది, మనపై అణచివేతకు పునాదిగా ఉన్న మనువును, సనాతన తాత్వికతను ఖండించడం ద్వారా వేలాది సంవత్సరాలుగా మహిళలుగా మనకు (దళితులకు, శూద్రులకు కూడా) దక్కకుండా పోయిన పాత్రను చేజిక్కించుకుంటున్నాం. అదే ఆలోచనాపరులుగా, మేధోజీవులుగా మనగలిగే హక్కు! మొరటుగా చెప్పాలంటే, సమాజంలో బ్రాహ్మణుల స్థానాన్ని మనం ఆక్రమించుకోవడం. జ్ఞాన ఆర్థికవ్యవస్థలో, అంటే పాండిత్యం, రాజకీయాలు, ప్రజారంగంలో మనం మన న్యాయమైన స్థానాన్ని చేజిక్కించుకోవడం.

మూడోది, మనం ఫెమినిజాన్ని ప్రస్తుత సందర్భంలో నిర్వచించుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. భారత్లో ఫెమినిజం అంటే కులాన్ని నిర్మూలించడమే. కుల నిర్మూలనే కార్మికవర్గ విముక్తి ముందు షరతు అన్న చేదు వాస్తవాన్ని గుర్తించినప్పుడే భారతదేశంలో కమ్యూనిజానికి ప్రాసంగికత ఉంటుందనే వాస్తవంలో ఇప్పుడు మనం జీవిస్తున్నాం.

చివరగా, దీని ద్వారా మనం మహిళల న్యాయోచిత స్థానాన్ని, అంటే ఉద్యమం ముందువరసలో నిలబడగలిగే స్థానాన్ని మన చేతుల్లోకి తీసుకోగలుగుతాం. కులతత్వ పితృస్వామ్యంతో పోరాటంలో అన్ని నేపథ్యాల మహిళలు భాగస్వాములైనప్పుడే, బహుజన సముదాయపు భారీ మద్దతుతో అంబేద్కర్ దళిత నాయకత్వంలో కులనిర్మూలనా లక్ష్యం సాకారం అవుతుంది. భయంకరమైన అణచివేత కింద నలిగిపోతున్న దళితులు, శూద్రులు, ఆదివాసులు, మహిళలు సనాతన, మనుధర్మాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాల ద్వారానే సంఘటితం కాగలుగుతారు.

అంబేద్కర్ మనుస్మృతిని తగులబెట్టిన 1927 డిసెంబర్ 25ను భారత మహిళా విముక్తి దినంగా పాటించాలని చరిత్ర పునస్సమీక్షలో భాగంగా దళిత ఫెమినిస్ట్ సంస్థలు ప్రకటించాయి. ఈ గ్రంథాన్ని నిషేధించాలని తిరుమవలవన్, వీసీకే ఇప్పుడు ఉద్యమం చేపట్టారు. ఫెమినిస్టులుగా మనమంతా మనువును తిరస్కరించాలనే నినాదాన్ని బలపర్చడం ద్వారానే ఈ తిరుగుబాటులో ఐక్యం కాగలుగుతాం. అప్పుడే కులనిర్మూలనా లక్ష్యానికి, మహిళా విముక్తి లక్ష్యానికి మరింత చేరువ కాగలుగుతాం. ✦

ఆమెకి జీవించే హక్కుందా?

—చేల్లపల్లి స్వరూపరాణి

ఇక్కడ స్త్రీని దేవత అంటూనే ఆమెని పూజిస్తూ వస్తున్నామని చెప్తారు. అమ్మ అని పూజిస్తూనే ఆమెని పరాభవిస్తారు. స్త్రీల విషయంలో భారత సమాజంలో ఉన్నంత హిపోక్రసీ మరే సమాజంలో లేదేమో అనిపిస్తుంది. రాజ్యాంగం అన్ని విషయాలలో స్త్రీకి పురుషుడికీ సమాన హక్కులూ, అవకాశాలూ కల్పించినప్పటికీ అవి ఇంకా పూర్తిగా అమలులోకి రాకపోవడం విషాదం. ఆమెని ఒక వ్యక్తిగా గుర్తించే పరిస్థితి లేకపోగా ఒక ఆస్తిగా, భోగవస్తువుగా భావించడం అనేదాంట్లో పెద్దగా మార్పు లేదు. భారతదేశం స్త్రీలకు ఏవిధంగానూ సురక్షితమైన దేశం కాదని ఐక్యరాజ్య సమితి గుర్తించింది. స్త్రీల హక్కులను కాలరాసే అంశంలో ప్రపంచం మొత్తం ఈదేశం వైపు వేలెత్తి చూపించే పరిస్థితి దాపురించింది. గత కొన్ని సంవత్సరాలుగా స్త్రీలపై జరిగుతున్న లైంగిక వేధింపులు, అత్యాచారాలు, హత్యల విషయంలో దేశం ప్రపంచం ముందు సిగ్గుతో తలదించుకోవాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. మనువాద ప్రభుత్వాల పాలనలో దళిత, ఆదివాసీ, మైనారిటీలతోపాటు స్త్రీలపై కూడా తీవ్రమైన నిర్బంధం, అణచివేత పెరుగుతూ ఒకరకంగా మనుస్మృతి మళ్లీ అమలులోకి వచ్చిన భావన కలుగుతుంది. జంతువుల నెత్తిన కిరీటాలు పెట్టి మనిషి నెత్తిన నిప్పులు పోసే దుష్ట సంప్రదాయం కొనసాగుతుంది. వ్యక్తుల భావప్రకటనా స్వాతంత్ర్యం పైన అనేక ఆంక్షలు పెరుగుతున్నాయి. ఏమి తినాలో, ఏది మాట్లాడాలో ప్రభుత్వ వ్యవస్థలు పరోక్షంగా నిర్దేశిస్తూ వ్యక్తి స్వేచ్ఛను నియంత్రించే అప్రజాస్వామిక వైఖరి అన్నింటా పెచ్చరిల్లిపోతుంది. ఈ క్రమంలో అణగారిన వర్గాల ప్రజలపై భౌతిక దాడులు, స్త్రీలపై లైంగిక వేధింపులూ, హత్యలు పెరిగిపోయాయి. ఇక్కడ ఒక జంతువుకి వుండేపాటి విలువ మనిషికి లేకపోవడం మరింత ఆందోళనకరంగా పరిణమిస్తుంది.

చచ్చిన గొడ్డు చర్మం వాలుచుకుని, దాన్ని అమ్మగా వచ్చిన చిల్లర డబ్బుతో బతికే చర్మకారులను గుజరాత్ రాష్ట్రం లోని 'ఊనా' అనే

గ్రామంలో మతతత్వ వాద శక్తులు తీవ్రంగా కొట్టి హింసించడం, కశ్మీర్ లో ఎనిమిదేళ్ల 'అసీఫా' అనే బకార్వాలా ఆదివాసీ ముస్లిం సమాజానికి చెందిన పాపని ఒక దేవాలయంలో బంధించి రోజుల తరబడి అత్యాచారం చేసి చివరకు హత్య చేసి ముళ్ల పొదల్లో విసిరేసినలాంటి సంఘటనలు

దేశాన్ని తీవ్రమైన దిగ్భ్రాంతికి గురిచేసాయి. వాటిని మరిచిపోకముందే వున్నావ్ లో దళిత మైనర్ బాలికపై అత్యాచారం చేసి ఆమెని వెంటాడి వేధించి చంపారు. ఇటీవలి హత్రాస్ మనీషా వాల్మీకి అత్యాచారం, హత్య వరకు ఈక్రమంలో ఎన్నో సంఘటనలు వరసగా జరుగుతూనే వున్నాయి. ఇంట్లో నిద్రిస్తున్న ఆడపిల్లలను కిడ్నాప్ చేసి అత్యాచారం చెయ్యడం వంటి సంఘటనలు సగటు పౌరులను తీవ్ర దిగ్భ్రాంతికి గురిచేస్తూ కంటిమీద కునుకు లేకుండా చేస్తున్నాయి. తెలుగు రాష్ట్రాల్లో కూడా అసీఫాబాద్, మండపేట, కర్నూలు, ఇటీవలి నల్గొండ వంటి అనేక సంఘటనలలో దళిత, ఆదివాసీ, సంచార జాతి స్త్రీలు పెత్తనదారీ కులాల పురుషులచేత బలాత్కారానికి, హత్యకు గురయ్యారు. ఇవి ఉత్తర భారతంలో ఎక్కువగా జరుగుతున్నట్లు అనిపించినా, ఈ దుష్ట సంస్కృతి ఆక్టోపస్ లా క్రమంగా దేశమంతా వ్యాపిస్తుంది.

మనుస్మృతి సూద్రులను, స్త్రీలను మనుషులుగా పరిగణనలోకి తీసుకోదు, వారికి తమదైన వ్యక్తిత్వం, స్వతంత్ర ఆలోచనలు వుంటే ఒప్పుకోదు, పైగా వారిని నమ్మదగినవారు కాదని, నేరగ్రస్త స్వభావం కలవారని చెబుతూ వారిని నయానా, భయానా అదుపాజ్ఞలలో వుంచాలని సూచిస్తుంది. అదే అక్షరాలా ఇప్పుడు అమలౌతుంది. భారత నిచ్చెనమెట్ల కుల సమాజంలో సాధారణ స్త్రీ పరిస్థితి కంటే దళిత స్త్రీ పరిస్థితి రాసురాసు మరింత దయనీయంగా మారుతుంది. మనువాద ప్రభుత్వాల కనుసన్నల్లో వారిపై హింస పెచ్చరిల్లిపోతుంది. స్త్రీలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాలు, హత్యల సంఖ్యలో దాదాపు తొంభై శాతం దళిత, ఆదివాసీ స్త్రీలపై జరుగుతున్నట్లు ఒక అనధికార అంచనా. అయితే నేషనల్ క్రైమ్ బ్యూరో నివేదికల్లో కులపరమైన వివరాలు ఇవ్వకపోవడం గమనార్హం.

సాధారణంగా ఆడవాళ్లపై జరిగే అత్యాచారాలు తక్షణ ప్రేరేపిత అంశాలుగా తప్ప ఒక ప్రణాళిక ప్రకారం జరుగుతాయనీ, వాటికి కారణం లైంగిక కోరికలతోపాటు ఇతర కారణాలు కూడా వుంటాయనీ ఎక్కువమంది భావించరు. కొన్ని సంఘటనలలో అది వాస్తవమే అయినప్పటికీ భారత కుల సమాజంలో స్త్రీలపై జరిగే అత్యాచారాలు, హత్యల వెనక ఖచ్చితంగా కులం, మతం అనేవి వుంటాయని గతంలో రాజస్తాన్ లో బన్వారీ దేవి అత్యాచార సంఘటనవంటి సందర్భంతోపాటు ఇటీవలి సంఘటనలు కూడా సాక్ష్యంగా నిలుస్తున్నాయి. ఆయా సంఘటనల్లో బాధిత కుటుంబాలను వెంటాడి వేధించడం, వారికి ఎటువంటి న్యాయ సహాయం, పోలీసుల నుంచి, పౌర సమాజం నుంచి అందకుండా చెయ్యడంతోపాటు నేరానికి

పాల్పడిన వారిని కాపాడి, వారికి పదవులు కట్టబెట్టడం అనే దారుణమైన చర్యలు ప్రభుత్వాలు చెయ్యడం చూస్తుంటే స్త్రీలపై జరుగుతున్న అత్యాచారాల వెనక వుండే కులకోణం అర్థమౌతుంది. ప్రభుత్వాలకు స్త్రీలపట్ల కనీసపు బాధ్యత, వారి రక్షణ విషయంలో సానుకూల వైఖరి మచ్చుకు కూడా కనిపించకపోగా 'రేప్' అనే దాన్ని స్త్రీలను అదుపులో ఉంచే ఒకానొక ఆయుధంగా వాడే మతోన్మాదపు మూకను సమర్థించడం చూస్తున్నాం. ఒకప్పుడు ఇటువంటి సంఘటనలు జరిగితే దానికి బాధ్యులైనవారు అపరాధ భావనతో, చట్టపరంగా శిక్ష పడుతుందని, సమాజం తమని చీత్కారంగా చూస్తుందనే భయంతో మౌనంగా వుండేవారు. ఇప్పుడా పరిస్థితి లేకపోగా వారికి వత్తాసు పలికేవారు తయారై నేరస్తులకు మద్దతుగా ర్యాలీలు చెయ్యడం సిగ్గు చేటు.

హాథ్రాస్ సంఘటనలో పోలీసులు వ్యవహరించిన తీరు దుర్మార్గంగా వుంది. బాధిత దళిత యువతి మనీషా వాల్మీకి పొలం పనికి వెళ్లి అక్కడ నలుగురు పెత్తందారీ కులాల యువకుల చేత సామూహిక అత్యాచారానికి గురైంది. వారు ఆమె నాలుకని కోసి, వెన్నెముకని విరిచి పడేస్తే పది, పదిహేను రోజులపాటు హాస్పిటల్ లో నరకయాతన అనుభవించిన మనీషా చివరకు మృతిచెందింది. పోలీసులు ఆమె మృతదేహానికి పోస్టు మార్టం జరగనీయకుండా, ఆమె తల్లిదండ్రులను దగ్గరకు రానియ్యకుండా హడావిడిగా అర్ధరాత్రి అంత్యక్రియలు పూర్తిచెయ్యడం, మనీషా తల్లిదండ్రుల ఇంటిచుట్టూ పోలీసు పహారా పెట్టి వారి కదలికలను నియంత్రించడం, బాధ్యులైన వారిపై కేసు నమోదు చెయ్యకపోవడం, ఆ దారుణాన్ని రిపోర్ట్ చెయ్యడానికి వెళ్ళిన జర్నలిస్టులపైన, బాధిత కుటుంబాన్ని పరామర్శించడానికి వెళ్ళిన వారిపైన కేసులు పెట్టడం, ఆమె సోదరుడిని విచారణ పేరున తీసుకెళ్లడం అనే అప్రజాస్వామిక చర్యలను న్యాయస్థానాలు, ప్రజాస్వామికవాదులు తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నారు.

స్త్రీలపై అత్యాచారం, హత్య వంటి దారుణాల విషయంలో పెత్తందారీ కులాల స్త్రీల పట్ల ఒక విధంగానూ, అణగారిన కులాల స్త్రీలపట్ల మరొక విధంగానూ పౌర సమాజం, పోలీసులు, న్యాయస్థానాలు, ప్రభుత్వ యంత్రాంగం వ్యవహరించడం జరుగుతుంది. 2013లో డిల్లీలో జరిగిన నిర్భయ అత్యాచారం, హత్య, 2019లో హైదరాబాద్ లో జరిగిన దిశ అత్యాచారం, హత్యలు ఎవరైనా తీవ్రంగా ఖండించాల్సిందే, కానీ అదే తీరులో అత్యాచారానికి, హత్యకి గురౌతున్న అణగారిన కులాల ఆడపిల్లల పట్ల ఇతరులు వ్యవహరించే తీరులో భారత కుల సమాజ వికృత రూపం కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తుంది. నిర్భయ, దిశల సంఘటనలో చట్టాలు తీసుకు రావడం, నేరస్తులను ఉరిశిక్ష, ఎస్కొర్టర్ పేరున శిక్షించి, కఠువా, వున్నావ్, హాథ్రాస్ బాధితుల వ్యక్తిత్వాలను అవమానకరంగా మాట్లాడడం, వారి కుటుంబాలను వేధించి అవమానించడం జరుగుతుంది. పైగా సాక్షాత్తు బాధ్యతాయుతమైన స్థానంలో ఉన్న పెద్దలు అమ్మాయి అత్యాచారానికి గురైతే దానికి ఆమె తల్లిదండ్రులు బాధ్యులని, వారిని సరిగా పెంచకపోవడం వల్లనే ఆవిధంగా జరుగుతుందని ఆరోపిస్తే మరికొంతమంది పెద్దలు ఆమె ధరించిన దుస్తులు పురుషుడిని

లైంగికంగా ప్రేరేపించేవిగా వున్నాయని, ఆమెని ఆసమయంలో అక్కడేమి పని, రాత్రివేళ బైటికి వెళ్లడం ఎవరికోసం? ఆమెకి ఇతర పురుషులతో ప్రేమ, అక్రమ సంబంధాలు వున్నాయేమో అని బాధిత స్త్రీల ప్రవర్తనని, వ్యక్తిత్వాన్ని కించబరచడం వారిలోని మనువాద ధోరణికి పరాకాష్ట. మరొక బాధ్యతాయుతమైన పదవిలో వున్న పెద్దమనిషి మరింత దిగజారి స్త్రీలు అత్యాచారానికి గురయ్యేటప్పుడు సంతోషిస్తారని అనడం ఎటువంటి సంస్కృతి అనుకోవాలి? నిజానికి లైంగిక దాడి అనేది అత్యంత హేయమైన చర్య. దాన్ని ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా సమర్థించే పాలకులు, అధికారులు ఈ దేశాన్ని మధ్యయుగాల వైపు తీసుకెళ్తున్నారు.

ఒకవైపు స్త్రీవాదం తన ఇష్టా అయిస్థాలతో ప్రమేయం లేకుండా ఇంట్లో భర్త చేత బలాత్కారానికి గురయ్యే (మారిటల్ రేప్) స్త్రీల సమస్యలమీద మాట్లాడుతుంటే, మరొకవైపు దళిత స్త్రీలు కనీసం జీవించే హక్కులేక అంగలారుస్తున్నారు. అంతరానితనాన్ని ఒకవైపు అనుభవిస్తున్నా మరోవైపు వారి శరీరం రణరంగం అయిపోయి చావుబతుకుల సందిగ్ధంలో పేద దళిత, ఆదివాసీ స్త్రీలు బతుకులీడుస్తున్నారు. వారిలోకూడా ఎటువంటి ఆర్థిక వనరులు, పరపతి లేని గ్రామీణ పేద స్త్రీలు, రెక్కాడితేగానీ డొక్కాడని వారు, బైటికెళ్లి పనిచేసుకోక తప్పనివారు, తల్లిదండ్రులు లేని చిన్నపిల్లలు, ఎక్కువగా లైంగిక దాడులకు గురౌతున్నారు. బాధ్యులైన మగవాళ్లలో ఎక్కువ మంది పైకులాలవారే కాక వారంతా ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా పలుకుబడి కలిగినవారు, ఒకరిద్దరు సాక్షాత్తు చట్టసభల్లో ఎన్నికైనవారు కూడా కావడం ఆయా సంఘటనల్లో చూస్తున్నాం. నిరుపేద దళిత యువతులను అత్యాచారం చేస్తే అడిగే దిక్కెవరు? తమను ఎవరేమి చేస్తారు? అనే ధీమా ఉండబట్టే ఇన్ని ఘటనలు విచ్చలవిడిగా వరసగా జరిగిపోతున్నాయి.

దళిత ఉద్యమకారులు, హక్కుల సంఘాలవారు, స్త్రీవాద సంస్థలు, లౌకిక ప్రజాతంత్ర శక్తులు ఆయా సందర్భాలలో ఆందోళన చేస్తే వారిమీద కేసులు బనాయించి వారిని వంటరివారిని చేసి వేధించడం సర్వసాధారణం. ప్రభుత్వాలు, కోర్టులు, పోలీసు వ్యవస్థ ఆయా సంఘటనల పట్ల ఉదాసీనంగా వ్యవహరించడం వ్యవస్థలో పేరుకుపోయిన మనువాద పితృస్వామిక ధోరణికి నిదర్శనం. దీనిపైన ప్రజలు, ప్రజాస్వామికవాదులు పెద్దయెత్తున పోరాటాలు నిర్మించాలి. వీలుంటే అంతర్జాతీయంగా కూడా వివిధ సామాజిక ఉద్యమ సంస్థలు, హక్కుల సంఘాల నుంచి మద్దతును కూడగట్టి ప్రభుత్వ యంత్రాంగాల మెడలు వంచి స్త్రీలపైన, దళిత స్త్రీలపై హింసకు పాల్పడేవారిని కఠినంగా శిక్షించి బాధితులకు ధైర్యాన్నివ్వాలి. ఆమె జీవించే హక్కును కాపాడడం ప్రభుత్వ బాధ్యత అని గుర్తించాలి. బాధిత కుటుంబాలకు పునరావాస సౌకర్యం కల్పించి అండగా నిలవాలి. హింసలేని సమాజం అందరి హక్కు అని సమాజం, ప్రపంచం తమకోసం కూడా ఉందనే భరోసానిచ్చి నిచ్చెనమెట్ల సామాజిక చట్రంలో ఆఖరి మెట్టుపై వున్న దళిత స్త్రీకి కాసంత నమ్మకం కలిగించాలి. ఆమె విముక్తితోనే ఈ సమాజ విముక్తి ముడిపడి వుందని అందరూ గ్రహించాలి. ❖

అత్యాచార కులవలయం

తులసి

మీడియాలో ఎప్పుడూ ఎక్కడా కూడా ఓ దళిత యువకుడు ఆధిపత్య కులానికి చెందిన మహిళపై దారుణ అత్యాచారానికి పాల్పడ్డాడన్న వార్త విని ఉండము. మరి దళిత మహిళల విషయంలో...??? ఆధిపత్య కులాల మగవాళ్లు అలాగే ఉన్న చరిత్ర ఉందా, వార్త ఉందా..?? లైంగిక దాడుల్లో కులం పాత్ర ఏ స్థాయిలో ఉందో అంచనా వేసేందుకు ఈ ఒక్క అంశం చాలు.

మన దేశ జనాభాలో దళితులు 16.6 శాతం ఉంటే, సగటున ఒక రోజులో పదిమంది దళిత మహిళలు, బాలికలు అత్యాచార బాధితులుగా మారుతున్నారు. నేషనల్ క్రైమ్ బ్యూరో 2019 రికార్డుల ప్రకారం ఒక రోజులో సగటున 88మంది మహిళలపై అత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయి. అంటే ఈ 88మందిలో పదిమంది దళితులు. నిజానికి ఈ రెండు లెక్కల్నీ సరైనవిగా భావించలేము. ఎందుకంటే, వాస్తవంగా జరిగే అత్యాచార ఘటనలన్నీ ఫిర్యాదులకూ, ఎఫ్ఐఆర్లకూ నోచుకోవు. లెక్కల్లోకి ఎక్కిన కేసుల కంటే కొన్ని వందల రెట్లు ఎక్కువగా మన దేశంలో అత్యాచార నేరాలు జరుగుతున్నాయని భావించాలి. ఇళ్లలో, బంధువుల్లో, ఇంటి పరిసరాల్లో, దళితుల పైనైతే పని ప్రదేశాల్లో జరిగే అనేకానేక అత్యాచారాలు అసలు లెక్కల్లోకి ఎక్కవు.

నిత్యం ఇన్ని లైంగిక దాడులు జరుగుతున్నప్పుడు, ఈ మధ్య కాలంలో ఉత్తరప్రదేశ్లోని హఠ్రాస్లో 19 ఏళ్ల యువతిపై జరిగిన ఘటన మాత్రమే పెను సంచలనంగా ఎందుకు మారింది..? ఎందుకంటే ఘటన జరిగిన తీరు అత్యంత క్రూరంగా ఉంది కాబట్టి ఆ కేసుకు అంత ప్రాధాన్యత వచ్చింది. హఠ్రాస్ బాధితురాలు

దళిత కులానికి చెందిన యువతి. ఆమెపై సామూహిక అత్యాచారం చేసిన వాళ్లు ఆధిపత్య కులమైన రాకూర్లు. కాస్త స్వతంత్ర భావాలున్న యువతి, ఆధునిక పోకడలున్న యువతి కావడంతో ఆమెపై అంతటి క్రూరత్వం ప్రదర్శించారని మీడియా రిపోర్టు చేసింది. అంటే ఓ దళిత యువతి అందమైన దుస్తులు ధరించడం, తమను లెక్కచెయ్యకుండా గ్రామంలో స్వేచ్ఛగా తిరగడాన్ని భరించలేకపోయారన్నది ఆ రిపోర్టుల సారాంశం. అందుకే సామూహిక అత్యాచారం చేయడంతో పాటు నాలుక తెగనరకడం, ఆమె శరీరంతో ఆటలాడటం, వెన్ను విరచడం లాంటి క్రూరత్వాలకు పాల్పడ్డారు. యువతి చనిపోతే తల్లిదండ్రుల్ని రానివ్వకుండా పోలీసులే బాధితురాలి శవాన్ని అర్ధరాత్రి మంటల్లో కాల్చి బూడిద చేయడం(వాటిని దహన సంస్కారాలు అనరు మరి) వల్ల కూడా ఈ కేసుకు అంత ప్రాధాన్యత ఏర్పడింది. ఈ ఘటన జరిగిన తర్వాత ఉత్తరప్రదేశ్లో దళితుల దుస్థితి, ఆధిపత్య కులాల అకృత్యాలు మరోసారి చర్చనీయాంశంగా మారాయి. హఠ్రాస్ ఘటన మొదటిదీ కాదు, చివరిదీ కాదని మాత్రం మరచిపోకూడదు.

గ్రామాల్లోని ఆధిపత్య కుల మగాళ్లతో మాట్లాడాలి

మనదేశంలో కులం ప్రభావం ఏ స్థాయిలో ఉందో తెలుసుకునేందుకు చాలామంది దళితులతో మాట్లాడటం, దళితవాదలకు వెళ్లి చూడటం చేస్తుంటారు. నిజానికి వెళ్లాల్సింది దళిత వాదలకు కాదు. గ్రామాల్లో ఆధిపత్య కులాలున్న వీధుల్లోకి వెళ్లి మీ దగ్గర ఇప్పుడు మాలమాదిగలు ఎలా ఉన్నారు అని క్యాజువల్గా అడిగితే చాలు. 'వాళ్లకేం తక్కువ.. ఇప్పుడు వాళ్లు

తలకు చెప్పులడుగతారు. మనకంటే మంచి తిండి తింటారు, తల ఎగరేసి తిరగతారు. వాళ్లకుండే కొవ్వు, పొగరు ఎవరికీ లేవిప్పుడు. ఒక్క నాకొడుక్కూడా మన మాట వినదు. కూలికి రమ్మంటే ముందుగా ఎంతిస్తావ్ అంటారు. ఆడ లం.. ముండలు కూడా లొంగేటట్లుండవు. నువ్వెంత అంటే నువ్వెంత అని మాట్లాడతాయ్' ఏ గ్రామమైనా అక్కడి మాండలికాన్ని బట్టి దాదాపుగా ఇలాంటి మాటలే కాస్త అటు ఇటుగా ఆధిపత్య కులాల మగవాళ్ల నోటి నుంచి వినిపిస్తాయి. 'అవును ఇప్పుడు కులమతాలు లేవు, వాళ్లు మనతో సమానంగా ఎదుగుతున్నారు. మేమంతా కలిసిమెలిసి ఉంటున్నాము' అనే మాటలు మాత్రం ఎక్కడా వినిపించవు. పెద్ద కులాలుగా చెప్పుకునే వాళ్లు దళితుల్ని కాలి కింద చెప్పుల్లాగే చూడాలనుకుంటున్నారు కాబట్టి కలిసిమెలిసి ఉండేలాంటి మాటలు పొరపాటున కూడా వినిపించవు. చిత్తూరు జిల్లాలోని గ్రామాల్లోని పలువురు ఆధిపత్య కులాల రైతులతో మాట్లాడినప్పుడు వారి ప్రతి మాటలోనూ దళితులు కూడా బాగుపడిపోతున్నారేంటి అనే బాధ తన్నుకొస్తూ వినిపించింది. గ్రామాల్లో దళితుల్ని చూసే దృష్టి మారనంత వరకు దళితులపై ముఖ్యంగా దళిత మహిళలపై హింస, లైంగిక దోపిడీ ఆగదని క్షేత్రస్థాయి వాస్తవాలు చెబున్నాయి.

కేసులు సరే శిక్షలేవీ..?

మళ్లీ అత్యాచారాల విషయానికొద్దాం. ప్రతిరోజూ ఇన్ని అత్యాచారాలు జరుగుతూంటే, మరి శిక్షలు కూడా అదే స్థాయిలో ఉండాలి కదా. కానీ అలా లేవు. 2019లో 27.8శాతం అత్యాచార కేసుల్లో మాత్రమే నేర నిర్ధారణ జరిగి దోషులుగా తేల్చారు. అంటే, వందమందిపై అత్యాచారాలు జరిగితే దోషులుగా తేలి శిక్ష పడేది మాత్రం 28 మందికే. మిగతా 72మంది మహిళలు అన్యాయంగా అత్యాచారం కేసులు పెట్టారని కాదు. వాళ్లపై అత్యాచార అరాచకాలు జరగలేదని కూడా కాదు. కానీ ఆ కేసులు కోర్టులకు ఎక్కి శిక్షలు పడేదాకా నిలవడం లేదు. అంటే పోలీస్ స్టేషన్లలోనే సెటిలైపోతున్నట్టు భావించాలి. అత్యాచారం జరిగినా రాజీలతో వాటిని కప్పిపెట్టేస్తున్నారని భావించాలి. ఏటా నేరాలు పెరుగుతూనే వున్నాయ్. ఏకంగా సుప్రీం కోర్టు 90 శాతం అత్యాచార ఘటనల్లో నేరం నిర్ధారణ కావడం లేదంటూ నిర్వేదం వ్యక్తం చేసిందంటే మన దేశంలో అత్యాచార ఘటనల్ని తీవ్రంగా పరిగణించడం లేదనే భావించాలి. ఇక్కడ మీడియా స్పందన ఘటన తీవ్రతను బట్టి కాకుండా బాధితురాలి కులం, తాహతును బట్టి ఉంటోంది. అందుకు బోలెడు ఉదాహరణలు.

చూపులో ద్వంద్వ దృష్టి

ఏడాదిన్నర క్రితం హైదరాబాద్లో దిశ అత్యాచార ఘటన చోటుచేసుకుంది. ఆ ఘటన రేపిన ప్రకంపనలు దేశం మొత్తానికీ తెలుసు. ఈ మధ్య కాలంలోనే ఖమ్మం జిల్లాలో బుడగ జంగాల బాలికపై అత్యాచారయత్నం జరిగింది. జరుగుబాటు లేని తల్లిదండ్రులు బాలికను ఇంటి పనిలో పెడితే, యజమాని కొడుకు

అత్యాచారం చేయబోయాడు. బాలిక ఎదురు తిరగడంతో భరించలేక కిరోసిన్ పోసి నిప్పుపెట్టేశాడు. 80శాతం కాలిన గాయాలతో చికిత్స పొందుతూ బాలిక చనిపోయింది. చనిపోవడానికి ముందు బాలికే స్వయంగా తనపై ఇంతటి పైశాచికత్వం జరిగిందని చెప్పేదాకా సదరు యజమాని ఆ విషయాన్ని బయటకు చెప్పలేదు. తల్లిదండ్రులతో సెటిలైంట్ చేసుకోవడానికి చివరిదాకా ప్రయత్నించాడు. నిందితుడు కటకటాల వెనక్కి వెళ్లినా అతనికి అత్యంత కఠిన శిక్ష పడుతుందా లేదా అనేది అనుమానమే.

హైదరాబాద్లోనే మారుతీ అనాథాశ్రమంలో 14 ఏళ్ల దళిత బాలిక తానుండే ఆశ్రమంలోనే ఏడాది కాలం అత్యాచార అకృత్యాన్ని ఎదుర్కొంది. అప్పటికే తీవ్ర అనారోగ్యం పాలైన బాలిక నీలోఫర్ ఆసుపత్రిలో చికిత్స పొందుతూ చనిపోయింది. ఇక్కడ కూడా బాధితురాలు దళిత బాలికే. దిశ ఘటనతో పోల్చితే మిగతా ఇద్దరు బాలికల కేసులకు మీడియాలో దక్కిన ప్రాధాన్యత అత్యంత స్వల్పం. ప్రభుత్వాలు ఆ కేసుల్ని ట్రీట్ చేసిన విధానంలో కూడా చాలా వ్యత్యాసం ఉంది. ఆ వ్యత్యాసమే కులం, ఆర్థిక అసమానతలు. అందుకే మిగతా మహిళల సమస్యలు వివక్ష కంటే దళిత మహిళ సమస్యలు ఆమె ఎదుర్కొనే వివక్ష రూపాలు భిన్నమైనవి.

ఉరిశిక్ష భయపెట్టడం లేదు

మహిళలపై అత్యాచారాలకు అత్యంత కఠినశిక్షగా మరణ శిక్షను అమలు చేస్తున్నా అవి నేరస్తుల్ని ఏ మాత్రం భయపెట్టడం లేదు. కఠిన శిక్షలు, పెరుగుతున్న టెక్నాలజీ మహిళలపై లైంగిక నేరాలను ఏ మాత్రం కంట్రోల్ చేయడం లేదంటే అవి ఆ నేరాల్ని ఆపే పరిష్కార మార్గాలు ఎప్పటికీ కావన్నది మనం అర్థం చేసుకోవాలి.

ప్రభుత్వాలు ఎప్పుడు ఎక్కడ తీవ్రమైన ఘటన జరిగినా కేసులు, కమిటీలు, కఠిన శిక్షలంటూ పైపై అంశాలను తప్ప సమస్య మూలాలను పట్టించుకోవు. అందుకు పెరుగుతున్న కేసులే నిదర్శనం. ఓ తరాన్ని మొత్తం మార్చగలిగినప్పుడే కులం విషయంలోనైనా, మహిళలపై లైంగిక దాడుల విషయంలోనైనా మార్పును ఆశించవచ్చు. మన దేశంలో ఆ మార్పు తీసుకురావాల్సింది రాజకీయ నిర్ణయాలే. కానీ కులం మెట్లపైనే నిలబడ్డ రాజకీయ పార్టీలు, ఆ పార్టీల ప్రభుత్వాలు కులాన్ని రూపుమాపే పని ఎప్పుడూ చెయ్యవు. కులాల భావన ఎంత బలంగా ఉంటే ఆ కులాల ఓట్లను అంత తేలిగ్గా రాబట్టవచ్చన్న ధోరణి ప్రతి రాజకీయ పార్టీలోనూ ఉంది కాబట్టి, కుల రహిత సమాజం దిశగా మన దేశంలో రాజకీయ నిర్ణయాలను, సామాజిక సంస్కరణలను ఆశించడం అత్యాసే అవుతుంది. కానీ ఆ దిశగా సామాజిక ఉద్యమాలు మొదలైనప్పుడు కుల రహిత సమాజ నిర్మాణం అసాధ్యం కాదు. ❖

దళిత మహిళలపై అత్యాచారాల్ని చిత్రించిన సినిమాలు

తేదీ

-బాలాజీ (కాల్ కేతా)

“వారు నేరం చేసినా నేరానికి మూలం సమాజంలోనే ఎక్కడో ఉందని మనం అర్థం చేసుకోవాలి. నేరాన్ని వారు తమచేతుల్లో తామే చేసివుండొచ్చు గాక! కానీ ఈ అపరాధాన్ని ఎగదోసే మనస్తత్వంలో చాలా భాగం వారికి సమాజం నుండే సంక్రమించివుంటుంది” - మావో.

స్వాతంత్ర్యమొచ్చి ఇన్నేళ్లైనా మనం సాధించింది అరకొర అభివృద్ధి మాత్రమే. అది కూడా అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ ఒకే మాదిరిగా జరగలేదు. కులవ్యవస్థతో కూడిన భూస్వామ్య వ్యవస్థ చెక్కుచెదరకుండా కొనసాగుతోంది. గతంలో బ్రిటీషు వలసవాదం దేవదాసీత్వం, నతీనహగమనం వంటి కొన్ని క్రూర దురాగతాలపైనైనా పోరాటం జరిపింది. కానీ, ప్రస్తుత దశలో సామ్రాజ్యవాదం, బ్రాహ్మణీయ కులాధిపత్యంతో జతకట్టడంతో పరిస్థితి విషమిస్తోంది. అరచేతిలో వైకుంఠంలా ఆండ్రాయిడ్ ఫోన్ బోలెడు బూతును అందరికీ అందుబాటులోకి తెచ్చింది. నిరుద్యోగ సమస్య వలన పెళ్లిళ్లు కాకపోవడం లేక లేటవడం ఒకవేళ అయినా ఒక ఆరోగ్యకర దాంపత్య జీవితానికి కావలసిన ప్రైవేసీ ఇవ్వలేని కిక్కిరిసిన ఇరుకు గదులు లైంగిక దాడులకు కావలసిన మనోవైజ్ఞానిక కారణాలను సృష్టిస్తున్నాయి. దాడులనేవి ఎప్పుడూ బలహీనులపైనే జరుగుతాయి. కాబట్టి పేదలపైనే ఈ దాడులు ఎక్కువ. మనువాదం స్త్రీలకు సంబంధించిన నైతికతను నిర్వచిస్తూ వుండగా, దీన్ని ఎగదోసే హిందూత్వ ఫాసిజం మూకతత్వాన్ని ప్రకోపింపజేస్తూ వుంటే, మతకలహాల్లో ముస్లింలపైనా, అనునిత్యమూ పేద దళిత స్త్రీలపైనా అత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయి. ఈ సమాజంలో మీ స్థానం ఇదీ అని చెప్పే రీతిలో ఈ దురాగతాలు జరుగుతూ వుంటాయి. కతువా, ఉన్నవ్ల తర్వాత హత్రాస్ లో దళిత అమ్మాయి సామూహిక బలాత్కార సంఘటన దేశాన్ని కుదిపివేసింది. పోలీసులే సాక్ష్యాధారాలను ఇవ్వగల శవాన్ని అర్ధరాత్రి బలవంతంగా తగలబెట్టేయడంతో ఈ ఉదంతం మరింత ప్రాధాన్యతను సంతరించుకుంది. జాతీయ క్రైం రికార్డ్స్ బ్యూరో ప్రకారం - ఉత్తర ప్రదేశ్ లో దేశ దళిత జనాభాలోని 20.7% వుండగా, దళితులపై అత్యాచారాల విషయంలో మాత్రం దేశం మొత్తం మీది నేరాల్లో 25.8% యూపీలోనే జరుగుతున్నాయి.

సినిమాల్లో రేప్ ను ఒక అనివార్య వ్యాపారదినుసులా ఉపయోగించేవారు గతంలో. శెట్టి అనే యూజువల్ విలన్ ఒకడు

హీరో చెల్లెలిపై అత్యాచారయత్నం చేయడం, ఆఖరు సమయాన ధర్మేంద్ర లాంటి హీరో వచ్చి ‘ధిష్ణం ధిష్ణం’ చేసే దృశ్యం ప్రతి హిందీ సినిమాలోనూ తప్పనిసరిగా వుండేది. బీ.ఆర్. చోప్రాలాంటి దర్శకుడు రేప్ ను సెన్సేషనలైజ్ చేస్తూ ‘ఇన్సాఫ్ కీ తరాజూ’ను హిట్టు కొట్టించాడు. (తర్వాత ‘మహా భారత్’ డైరెక్టర్ అయ్యాడు.) దళిత స్త్రీలపై అత్యాచారాలనూ, వాటి సామాజిక నేపథ్యాలనూ శోధించిన సినిమాలు, డాక్యుమెంటరీలూ, వార్తా కథనాలూ కొన్ని వున్నాయి. హత్రాస్ నేపథ్యంలో ఇటువంటి కొన్ని సినిమాలను చర్చించుకుందాం.

దాసి (1988- తెలుగు)

కరుడుకట్టిన పూడ్డలిజంతో బలాత్కారానికి వున్న సంబంధాన్ని చాలా హృదయవిదారకంగా చిత్రించిన సినిమా ‘దాసి’. తెలంగాణ దొర ఏలుబడిలో గృహహింసకూ, వైవాహిక అత్యాచారానికీ మించిన అత్యాచారాన్ని అనుభవించే ఓ అభాగ్యురాలి కథ ఈ సినిమా. బి. నర్సింగరావు తీసిన ఈ సినిమా కథ 1920 లలో తెలంగాణ ప్రాంతంలో హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో కమలాక్షి (అర్చన) అనే ‘దాసి’ కథ చెబుతుంది. కట్టుబానిస (బాండెడ్ లేబర్) అన్న విషయం మనకు తెలిసిందే. కమలాక్షి ఒక ‘బాండెడ్ వుమన్’. దొర ఇంటి పనులు చేయడానికే కాదు అతడి లైంగికావసరాల కోసం, అతడి స్నేహితుల లైంగికానందాల కోసం రాత్రనక, పగలనక ఎప్పుడు బడితే అప్పుడు ఉపయోగపడే సెక్సు బొమ్మ ఆమె. విషాదమేమిటంటే, ఆమె గర్భవతి అయినప్పుడు, కడుపులోని శిశువుకు జన్మనివ్వాలని ఆమె ఎంత ఉవ్విళ్ళూరినా, దొర ఆమెకు బలవంతంగా గర్భస్రావం చేయిస్తాడు. ఈ సినిమాలో

అర్చన 'దాసి'గా అద్భుతంగా నటించి జాతీయ ఉత్తమ నటిగా అవార్డు అందుకుంది. మరో నాలుగు జాతీయ బహుమతులు కూడా ఈ సినిమా గెల్చుకుంది ఈ సినిమా. సినిమాలకు అవార్డులు ఇచ్చిన ప్రభుత్వాలు సమాజంలో మౌళికమైన మార్పుల కోసం చిత్తశుద్ధితో పనిచేయకపోవడం వలన, ఈనాడు దేశం భయంకరమైన ప్రగతి నిరోధకుల చేతుల్లోకి వెళిపోయింది.

దామిని (1993 - హిందీ)

వ్యాపారవేత్త శేఖర్ గుప్తా (రిషి కపూర్) దామినిని (మీనాక్షి శేషాద్రి) మొదటి చూపులోనే ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకుంటాడు. మధ్య తరగతి దామిని విలాసవంతమైన బంగ్లాలోకి వస్తుంది. హోలీ రోజున తాగిన మత్తులో శేఖర్ తమ్ముడు రాకేశ్, అతని స్నేహితులు ఆ ఇంటి పనిపిల్లపై అత్యాచారం చేస్తారు. ఈ సంఘటన దామిని కంటపడుతుంది. గుప్తా పరివారానికి కుటుంబ గౌరవం ముఖ్యం కాబట్టి ఈ సిగ్గుమాలిన సంఘటనను కప్పిపుచ్చడానికి కుట్రలు పన్నుతారు. కానీ దామిని మాత్రం ఆ పనిపిల్లకు న్యాయం జరగాలని కోరుకుని పోలీసులకు తెలియజేస్తుంది. చివరికి ఈ విషయం కోర్టుకు వెళ్తుంది. అక్కడ దామిని సాక్ష్యం చెప్పాల్సి వుంది. తమ కోడల్ని పిచ్చిదిగా రుజువు చేస్తూ, ఆమెను పిచ్చాసుపత్రికి తరలించేస్తారు అత్తవారు. అక్కడి చిత్రవధ భరించలేక దామిని ఓ రాత్రి పారిపోయి, జీవితంలో దెబ్బతిని తాగుబోతుగా మారిన గోవింద్ (సన్నీ డియోల్) అనే న్యాయవాదిని ఆశ్రయిస్తుంది. ఈ కేసును ఛాలెంజిగా తీసుకుంటాడు గోవింద్. ఆ పనిపిల్ల ఆసుపత్రిలో చనిపోతే దాన్ని కూడా ఆత్మహత్యగా చూపడానికి ప్రయత్నిస్తాడు గుప్తా పరివారం తరుపు న్యాయవాది చడ్డా (అమిష్ పురి). చివరికి దామిని గెలుస్తుంది. మరణించిన పనిపిల్ల తండ్రి కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా చేతులు జోడించగా 'ఎండ్ క్రెడిట్' వస్తుంది. కోర్టు వాయిదా పడినప్పుడు హిందీ ప్రాంతాల్లో ఇప్పటికీ చెప్పుకునే 'తారీఖ్ పే తారీఖ్' (తేదీ తర్వాత తేదీ) అనే ప్రఖ్యాత డైలాగు ఈ సినిమాలోనిదే. ఓ ఇంగ్లీషు టీవీ సీరియల్ ఆధారంగా రూపొందిన ఈ సినిమా తెలుగు, తమిళ, ఒరియా, బంగ్లాదేశ్ భాషల్లో పునర్నిర్మితమైంది. ఈ సినిమా దర్శకుడు రాజ్

కుమార్ సంతోషీ కమర్షియల్ ఫార్మాట్లో కొన్ని ప్రగతిశీల సినిమాలు తీశాడు. వివిధ సామాజికార్థిక వర్గాలకు చెందిన నలుగురు స్త్రీలలో ప్రతి ఒక్కరి జీవితం పౌరాణిక 'సీత' జీవితంలానే మిగిలిందని చెబుతుంది ఇతని 'లజ్జ' (2001) అనే సినిమా. కాషాయ రాజకీయ కార్యకర్తలు ఈ సినిమాను అడ్డుకోడానికి ప్రయత్నించారు. ఓ యేడాది భగత్ సింగ్ పై తామరతంపరగా వచ్చిన సినిమాల్లో సంతోషీ నిర్మించిన 'ది లెజెండ్ ఆఫ్ భగత్ సింగ్' (2002) మాత్రమే చాలా వరకు ప్రామాణికంగా వుంటుంది. కాకపోతే, ముదురు హీరో భగత్ సింగ్ పెద్దన్నయ్యలా కనిపిస్తాడు.

బ్యాండిట్ క్వీన్ (1994 - హిందీ)

సెన్సార్లు గొడవలూ, రాకూర్ల గొడవలూ ఎలా వున్నా శేఖర్ కపూర్ ఈ సినిమాను అంతర్జాతీయ ప్రేక్షకులను మెప్పించడానికే తీశాడా అనేలా వుంది ఈ సినిమా. తండ్రి చిన్నపిల్లను బలవంతంగా పెళ్లిచేయడం, వయసులో బాగా పెద్దవాడైన భర్త ఆమెను అత్యాచారం చేయడం, గ్రామంలోని అగ్రవర్ణ రాకూర్లు అల్లరి చేయడం, పోలీసులకు మొరపెట్టుకోబోతే వారూ ఆమెను అత్యాచారం చేసి జైల్లో పెట్టడం, బాబూ గుజ్జర్ అనే బందిపోటు ఆమెను బెయిలుపై విడిపించి తెచ్చి అత్యాచారం చేయడం, ఆ గ్యాంగులోని విక్రమ్ అతడ్ని చంపి ఫులన్ తో ప్రేమలో పడడం, రాకూర్ శ్రీరామ్ అనే వాడు జైల్లోంచి వచ్చి, విక్రమ్ ను చంపి ఫులన్ ను బలవంతంచేసి అంతటితో ఆగక, ఆమెను గ్రామానికి తీసుకుపోయి కొన్ని రోజుల పాటు సామూహికంగా అత్యాచారం చేయడం, అందరూ చూస్తుండగా నగ్నంగా బావి నుండి నీరు తోడుకుని రమ్మనడం, మళ్లీ బలాత్కరించడం, చివరికి మాన్ సింగ్ అనే మిత్రుడి సాయంతో ఫులన్ ఒక 'మోస్ట్ వాంటెడ్' బందిపోటుగా మారడం, ఆ రాకూర్లను చంపడం, ఆఖరుకు పోలీసులకు సరెండర్ అవడం వరకు కథ చూపిస్తాడు దర్శకుడు. రేప్ - రేప్ - రేప్ - గ్యాంగ్ రేప్ - ఆపైన పగసాధింపు' అన్న పాత ఫార్ములానే కళాత్మకంగా మలిచాడన్నమాట దర్శకుడు. కానీ విషాదమేమిటంటే ఏ ఫులన్ పై సినిమా నిర్మించాడో ఆమెతో ఒక్కసారైనా దర్శకుడు గానీ, స్క్రిప్టు రచయితలు కానీ మాట్లాడలేదు.

ఆమెకు సినిమాను చూపనైనా చూపలేదు. ఈ సినిమాను మాలా సేన్ రాసిన 'ఇండియాన్ బ్యాండిట్ క్వీన్: ది ట్రూ స్టోరీ ఆఫ్ ఫులన్ దేవి' అన్న పుస్తకం ఆధారంగా నిర్మించామని శేఖర్ చెప్పాడు. కానీ ఆ పుస్తకంలోని సంగతుల్ని, కొన్ని సందర్భాల్లో ఆ పుస్తకం దృష్టికోణాన్ని కూడా పట్టించుకోలేదు. 'రేప్ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తుండగా' అన్నదాన్ని 'రేప్ చేస్తుండగా'గా చూపుతూ, లేని రేపుల్ని సృష్టిస్తూ, రేపును సెన్సేషనలైజ్ చేసి చూపాడు దర్శకుడు. తన తండ్రి ఆస్తిని తమ పెదనాన్న, ఆయన కొడుకు కాజేసి, వారిని ఊరవతలికి తరిమేస్తే, దాన్ని ఫులన్ దేవి ప్రతిఘటించింది అన్న విషయాన్నే పట్టించుకోలేదు, ఎందుకంటే అందులో రేప్ అనే సంచలన దృశ్యం లేదు గనుక! ఫులన్ పోలీసు కస్టడీలో వుండగా, ఫైబ్రాయిడ్ల నెపంతో ఆమె అనుమతిలేకుండా ఆమె గర్భసంచిని తొలగించారు. అలా ఎందుకు చేశారు అని అడిగితే 'మరో బందిపోటుకు జన్మనివ్వకూడదు' అని నవ్వుతూ చెప్పాడట ఆ దాక్టరు. 'బ్యాండిట్ క్వీన్' సినిమాను 'గ్రేట్ ఇండియన్ రేప్-ట్రీక్' అంటూ అరుంధతీ రాయ్ ఘాటుగా విమర్శిస్తూ రాసిన వ్యాసంలో ఈ సంగతి ప్రస్తావించింది. చివరికి ఆ ఫులన్ దేవి కూడా 'ఈ సినిమా వాళ్లకు మించి నన్నెవరూ రేప్ చేయలేదు' అని బాధపడాల్సి వచ్చింది. ఫులన్ దేవిని గురించి ఈ సినిమా ద్వారానే తెలుసుకునేవారు ఆమెపై ఒక తప్పుడు అవగాహనకు మాత్రమే వచ్చే అవకాశం వుంది. ఈ విధంగా ఒక పీడిత దళిత మహిళను బ్రతికుండగానే ఆమె అనుమతి లేకుండానే తెరపై మరోమారు బలాత్కరించిన సినిమాగా మిగిలింది ఈ సినిమా.

ఆర్టికల్ 15 (2019 - హిందీ)

'మతం, జాతి, కులం, లింగం, పుట్టిన ప్రదేశం కారణంగా ఏ పౌరుడిపైనా వివక్ష చూపకూడద'ని భారత రాజ్యాంగం (1950) లోని 15 వ అధికరణం ఘోషిస్తోంది. కానీ సమాజంలోని అన్ని పార్శ్వాల్లోనూ కులవివక్ష క్రూర స్థాయిలో వుంది. ఉత్తర ప్రదేశ్ బదాయూలో జరిగిన సంఘటన ఆధారంగా 'ఆర్టికల్ 15' ప్రధాన ఇతివృత్తం సాగుతుంది. కేవలం మూడు రూపాయలు జీతం పెంచమన్నందుకు ముగ్గురు దళిత అమ్మాయిలపై అక్కడి బిల్డర్ పగపట్టి వారికి బుద్ధి చెప్పాలనుకుంటాడు. ఇద్దర్ని అత్యాచారం

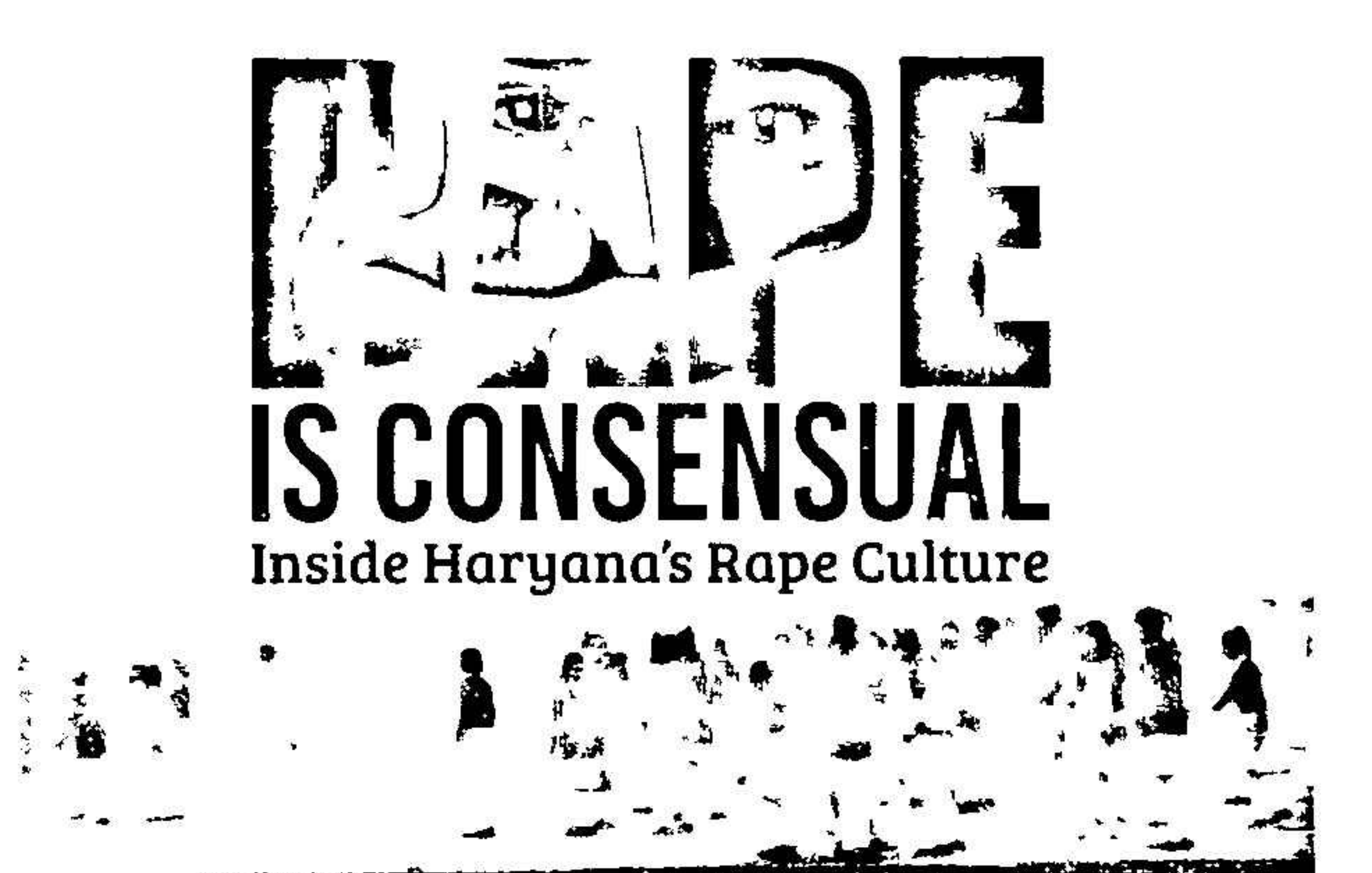
చేసి చంపేసి ఆత్మహత్య అనిపించేలా చూపేందుకు చెట్టుకు ఉరివేస్తాడు. మూడో అమ్మాయి ఆచూకీ కనుక్కోవడమే ఈ సినిమా కథ. పోలీసు వ్యవస్థతో పాటు ప్రతిచోటా పరివ్యాప్తమై వున్న కులవ్యవస్థ విశ్వరూపాన్ని బ్రాహ్మణ హీరోయిజంతో ఎదుర్కుంటాడు దర్శకుడు అనుభవ్ సిన్హా. ఆ విషయాన్ని మినహాయిస్తే ఇది బహు ప్రశంసితమైన మంచి సినిమా.

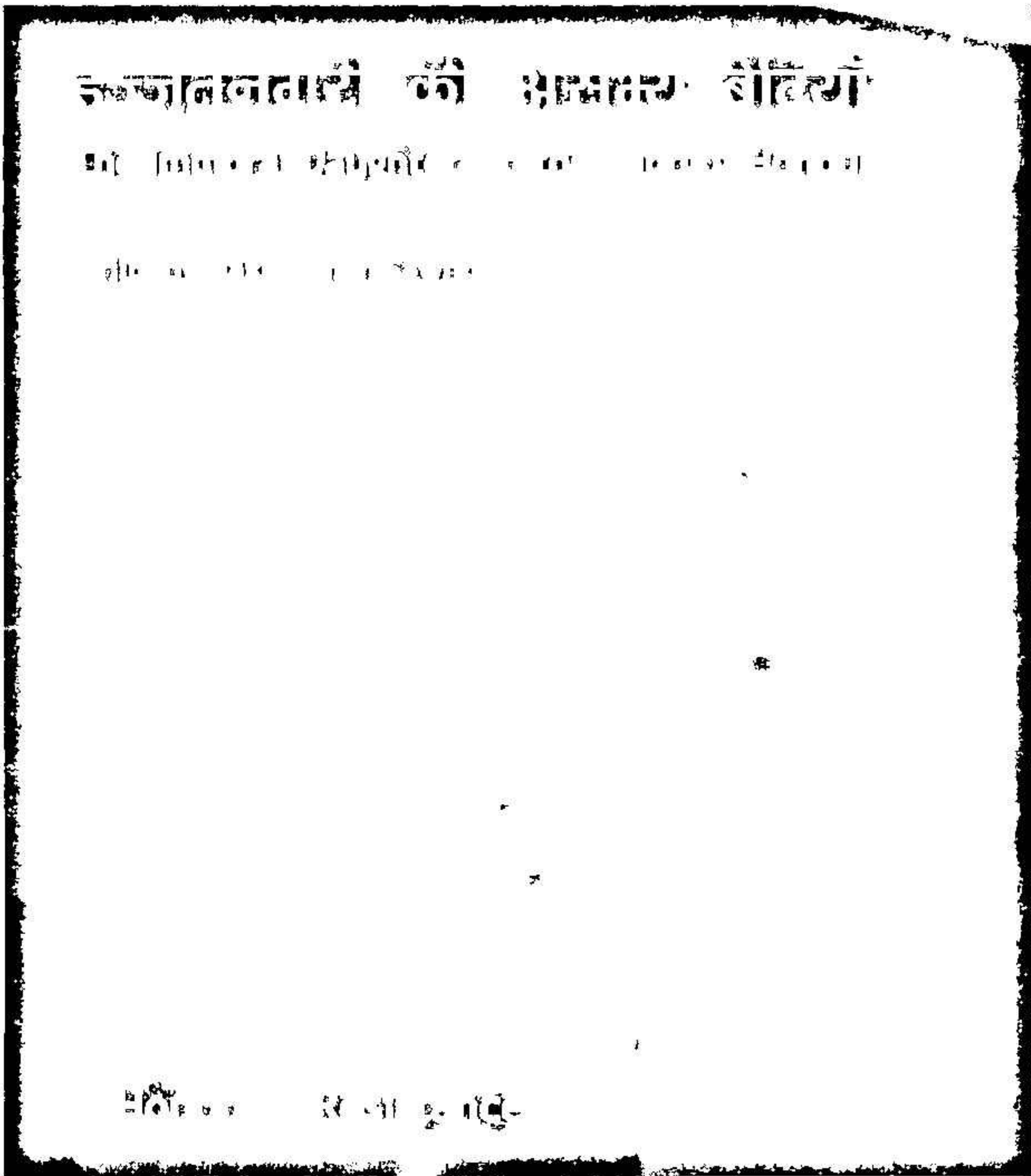
రేప్ ఈజ్ కన్సెన్సువల్ (2019)'ది క్వీన్' వారి డాక్యుమెంటరీ)

హర్యానాలో 10 రోజుల వ్యవధిలో జరిగిన 10 అత్యాచారాలు అందరినీ దిగ్భ్రాంతికి గురిచేశాయి. 'ది క్వీన్' న్యూస్ పోర్టల్ ఈ విషయాన్ని శోధించడానికి పూనుకుంది. అసలిన్ని అత్యాచారాలు ఎందుకు జరుగుతున్నాయి? - అన్న ప్రశ్నను మహిళలకూ, పురుషులకూ, విద్యార్థులకూ, వృద్ధులకూ, పోలీసులకూ అడగ్గా వారి నుండి వింతైన సమాధానాలు వచ్చాయి.

"ఒక అమ్మాయికి 14-15 ఏళ్ళ వయసుంటే దానిని అత్యాచారం అనలేము, సమ్మతి ఉన్నట్టే" - అంటాడొక వృద్ధుడు. "ఒక్కచేత్తో చప్పట్లు కొట్టలేం కదా?" - మరో ముసలాడి వక్కాణింపు. "అత్యాచారం కేసుల్లో బాలికల తప్పు ఉంటుందని మా టీచర్ అంటుంటారు" అని ఒక యువతి చెబుతుంది. ఒకవైపు సెక్స్ రేషియో 831/1000 స్థాయికి పడిపోతూ వుంటే బాధితురాలినే నిందించడం హర్యానా రేప్ కల్చర్ లో భాగంగా వుంది. "బాలికలు వీధుల్లో లక్ష్మం లేకుండా తిరుగుతారు, వారిని ఇళ్లలో ఉంచాలి" అని కొందరు పేర్కొంటారు. ఒక పోలీసు అధికారి ఇలా వివరించాడు: "ఇద్దరినీ (రేపిస్ట్, బాధితురాలు) నిందించాలి. ఆడపిల్ల మగపిల్లాడితో మాట్లాడితే, స్నేహం చేస్తే ప్రమాదం జరుగుతుంది." కానీ అవహరించబడ్డ బాలికలే ఎక్కువగా దారుణమైన నేరానికి గురౌతున్నారని గణాంకాలు చెబుతున్నాయి.

"జీన్స్ ధరించిన బాలికలు మగపిల్లల్ని ఉత్తేజపరుస్తారు - ఆడపిల్లలు మగపిల్లల్ని చూసి నవ్వుకూడదు - అవసరం లేకుంటే ఇంటి నుండి బయటికి రాకూడదు" - ఇవన్నీ స్కూలు పిల్లలు చెబుతున్న మాటలు. "బాలికలకు 16 సంవత్సరాల వయస్సులోపే పెళ్లి చేసేయ్యాలి. అటువంటప్పుడు వారి భర్తలు లైంగిక అవసరాలు

తీరుస్తారు కనుక బయటికి వెళ్ళవలసిన అవసరం ఉండదు, రేపులు జరగవు” అని మరో మహాశయుడు చెప్పాడు. “చామీన్ తినడం అత్యాచారాలకు దారితీస్తుంది” అని ఒక హర్యానా నాయకుడి అభిప్రాయం. మొత్తానికి “హర్యానాలో అత్యాచారానికి గురైన వారే అత్యాచారానికి కారకులు” అన్న సామాజిక అవగాహన రేపిస్టులకు వరంలా వుంది. దీనికి అగ్రవర్ణాధిపత్యం తోడైన పక్షంలో దళిత మహిళల దుర్గతి ఎలా వుంటుందో ఊహించుకోవచ్చు. హర్యానా రేప్ కల్చర్ పై ప్రియదర్శిని అనే తమిళనాడు అమ్మాయి కూడా ఒక డాక్యుమెంటరీ నిర్మించింది గానీ అది అందుబాటులోకి రాలేదు.

ఇజ్జత్ గరీ కీ అసభ్య బేటియా (గౌరవపురిలోని సిగ్గులేని కూతుళ్లు) (2012-డాక్యుమెంటరీ)

సకుల్ సింగ్ సాహ్ని నిర్మించిన విలువైన ఈ వార్తాచిత్రం హర్యానాలో గౌరవ హత్యలు, ఖాప్ పంచాయితీల అన్యాయాలను ప్రశ్నిస్తుంది. సమ గోత్రంలో పెళ్లి చేసుకోకూడదు, వేరే కులాలతో కూడా కూడదు లాంటి ఎన్నో ఆంక్షల్ని ఎదిరించి పోరాడుతున్న ఆడపిల్లల కథల్ని చెబుతుంది సినిమా. సమాజంలో నైతికతను కాపాడడమే తమ కర్తవ్యమని చెబుతున్న ఒక ఖాప్ పంచాయితీ పెద్దకు “రేప్ విషయంలో మీరు వేసే శిక్ష ఏమిటి?” అని అడిగితే “ఏ శిక్షా వేయం” అని చెబుతాడాయన. కట్టుబాట్లను కాదంటే హత్యచేయడానికి వెనకాడమని బాహాటంగానే చెబుతాడొక ఖాప్ పెద్ద. ‘దళిత ఆఫీసర్లు అందర్నీ సమానం చేసేస్తామని అనుకుంటారని ఒకాయనకు కోపం. ‘ఆడపిల్లల్ని చదువూ, మొబైల్ ఫోన్లూ పాడుచేస్తున్నాయనీ, ప్రపంచంలో అన్ని పార్శ్వాలకూ సంబంధించిన నియమనిబంధనలను మనుధర్మశాస్త్రంలో చాలా చక్కగా పొందుపరిచారనీ చెబుతాడు మరో పెద్దాయన.

దళిత్ ఆర్ ఇన్స్పిరియర్ (దళితులు నీచమైనవారు) (2020 - ‘ది క్వింట్’ వీడియో)

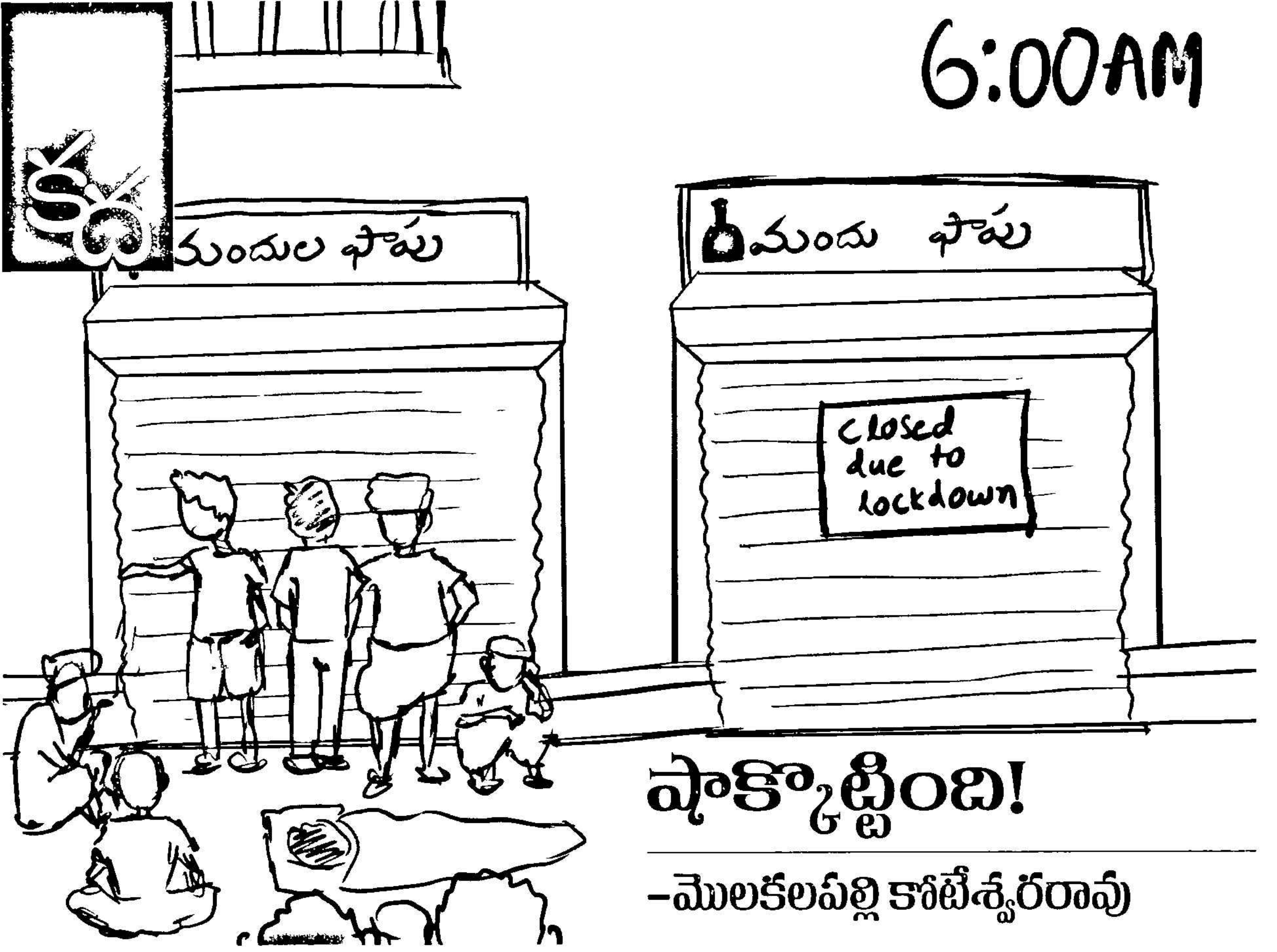
హత్రస్ గ్రామంలో దళితుల పట్ల అగ్రవర్ణాల అభిప్రాయాలు ఎలా వుంటాయో తెలుసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తుంది అస్మితా నంది. దళితులు నీచులని అక్కడి అగ్రవర్ణాలవారు నమ్ముతున్నారు. వారి పిల్లల్లో అగ్రవర్ణాల పిల్లలు ఆడుకోరు, వారి ఆడవారు ఏదైనా కుళాయి వద్ద నీరు తెచ్చుకుంటే, ఆ కుళాయి కూడా మైలపడిపోతుంది, వారికి గుడి కూడా వేరేగా వుంటుంది. ఆఖరుకు వారి స్మశానం కూడా ఊరికి మరోవైపు వుంటుంది. ఆనాటి అర్ధరాత్రి గబగబా దళిత యువతి శవాన్ని తగలబెట్టిన పోలీసులకు కూడా ఆ శవాన్ని ఖచ్చితంగా వాళ్ల కోసం కేటాయించిన స్మశానంలో ఎక్కడ తగలబెట్టాలో తెలుసు!

పై సినిమాలు, డాక్యుమెంటరీలు, వీడియోలే కాక, ‘దళిత్ వుమెన్ ఫైట్’, ‘దళిత్ కెమేరా’, ‘సినిమా ఆఫ్ రెజిస్ట్రెన్స్’ వారి సైట్లలో కొన్ని చిన్న చిన్న స్టోరీలతో వీడియోలు కనిపించాయి. అనునిత్యం దళిత మహిళలపై అత్యాచారాలు పెరుగుతూనే వున్నాయి. హిందీ ప్రాంతాల్లో ఈ నేరాల భాష మచ్చుకి ఎలా వుంటుందో ‘పాతాల్ లోక్’ అనే వెబ్ సీరీజ్ లో వినిపిస్తుంది. అందులోని ఒక సంభాషణలో ‘ఛోటా కామ్’ (చిన్న పని) అంటే ‘అవమానించడం’, ‘బడా కామ్’ (పెద్ద పని) అంటే ‘బలాత్కరించడం’, ‘పూరా కామ్’ (పూర్తి పని) అంటే ‘రేప్ చేసి చంపేయడం’. ముగ్గురు అక్కచెల్లెళ్ల ‘పూర్తి పని’ విషయంలో డిష్కోంట్ ఏమైనా వుంటుందా అనడుతాడు ఒక పాత్రధారి హతోడా త్యాగి అనే కరుడుగట్టిన నేరస్థుడితో.

యుద్ధం పురుషకృత్యం! స్త్రీ శరీరం పురుషుల రణక్షేత్రంలో పడేపడే దాడులకు బలొత్తువుంటుంది. ప్రత్యక్ష యుద్ధాలే కాక పరోక్ష యుద్ధాలుకూడా నిత్యజీవితంలో సాగుతుంటాయి. సామాజికార్థిక వ్యత్యాసాల మధ్య సతమతమౌతున్న జనసమూహాల పురుషులు తమ అధికార చాటింపుకు చిహ్నంగా కొన్నిసార్లు బలాత్కారాన్ని ఒక ఆయుధంగా ఉపయోగిస్తుంటారు. “బలాత్కారం ఒక అధికార సూచిక. అందువల్ల, ఉన్నత కుల పురుషులచే దళిత మహిళలపై అత్యాచారం అనేది ఒక శక్తి వ్రదర్శనే. దళిత పురుషులు తమ మహిళలను రక్షించలేకపోయారని ఉన్నత కుల పురుషుల్ని ఎద్దేవా చేయడమే. అందువల్ల, అత్యాచారం కూడా పురుషుల మధ్య పోటీని తెలియజేస్తుంది” అని చెబుతాడు సామాజిక శాస్త్రవేత్త సంజయ్ శ్రీవాస్తవ. అంటే, స్త్రీ భౌతిక అస్తిత్వాన్నే ప్రశ్నార్థకం చేసే పరిస్థితి ఇది. ఈ విషయంపై పూర్తి నిడివి సినిమాలూ, డాక్యుమెంటరీలూ ఇంకా ఎవరూ తీసినట్టులేదు. భవిష్యత్తులో చిత్ర నిర్మాతలు ఈ విషయంలో తమ కెమేరాలను ఎక్కువెడతారని ఆశిద్దాం. ❖

6:00AM

ఫాక్సొట్టింబి!

-మొలకలపల్లి కాటేశ్వరరావు

‘ఒక్క యాబయి రూపాయలియ్యవే! నీ కాళ్లు పట్టుకుంటానే! నీకు దణ్ణంపెడతానే! ఇయ్యాల ఒక్క రోజుకి ఇయ్యవే! ఇంకెప్పుడూ అడగనే!’ గంటనించి భార్య దీనమ్మని దీనంగా బతిమాలుతూనే ఉన్నాడు ముత్తయ్య.

‘నా దగ్గర లెవ్వరా సామో అంటే యినకపోతే ఎట్ట? ఉన్నప్పుడు ఇయ్యాలా? ఇయ్యాల ఒక్కరోజుకి తాక్కపోతే ఏం కాదులే! మొగోడివి. సంపాయిచ్చేదీ, సచ్చేదీ ఏం లేకపోయినా నన్ను పీక్క తింటంటే నేను ఎందాక సచ్చేది?’

‘పని దొరికినప్పుడు పనికి పోలేదంటే? ఎక్కడా పని దొరక్కపోతే నన్నేం చేయమంటావే ఇప్పుడు? పనికి పోయినప్పుడు నీకు డబ్బు తెచ్చియ్యాలా? ఒక్క యాబయి ఇయ్యవే!’

‘యాబయి పైసల్లేవు నాకాడ! నాకు యాడ్నించి వస్తయ్య! నేను మాత్రం పనికిపోతున్నానా?’

‘కట్టెపెట్టి కొట్టినట్టు వొల్లంతా నొప్పులు నొప్పులుగా వుందే! వొనుకు వస్తందే! కడుపులో ఏందో తిక్కతిక్కగా వుందే! యాబయి సర్దవే! మందేసుకోకపోతే ఇయ్యాల బతకలేనే!’

‘బతకలేకపోతే సావు. దేవ్తం వదిలిపోద్ది! ముగ్గురు బిడ్డలున్నారే, వాళ్లు పసిగుడ్డలే, వాళ్ల కడుపుకింత తిండిపెడదామని

లేదు. చిన్నయి రెండూ మొండి మొలన వూరేగుతున్నయ్! ఎదిగి వస్తన్న పెద్దదాని ముడ్డి మీద సరైన గుడ్డలేదు. తిండికి లేకా, గుడ్డకి లేక మేం అల్లాడిపోతంటే నీకు సారాయికి డబ్బులు కావాల్సివచ్చినయ్యా! నాలోజుల్నించీ సరైన కూరలేదు. సల్లనీల్లు లేవు. ఎట్ట బతికేటట్టు, ఎట్ట సచ్చేటట్టు?’

‘అదికాదే, ఎదురు గుడిసె రాగ్గాడు ఎప్పుడూ తాగి మత్తులోనే వుంటాడు. ఇంటో వుండకుండా, సట్టీ, చెంబూ, కంచం ఎత్తకపోయి తాకట్టు పెట్టితాగి తందనాలాడతాడు! పెళ్లాన్ని సావకొడతాడు! నేను అసుంటోడ్నా? రోజూ సందకాడ క్వాట్టరు, ఎప్పుడన్నా ఒక్కసారి అరనో కదే ఏసుకునేదీ?’

‘వాడి ఎవారం ఎందుకు చెపుతా? వాడొక గాలోడు! ఇల్లా వాకిలీ, పెళ్లాం బిడ్డలు పట్టనోడు! వాడితో పోలిక ఎందుకూ! సువ్వా వాడి మాదిరికా! నాదేంపోయింది? నేనూ, బిడ్డలూ మందోమాకో తాగి చస్తాం? మాట్లాడితే వాడు దొరుకుతాడు నీకు సన్నాసోడు! అయినా వాడికి ఎదిగివచ్చిన మొగబిడ్డలున్నారు, వాళ్ళు చిత్తుకాయితాలు ఏరుకునో, ఎంగిలి యిస్తళ్లు ఎత్తుకునో రోజూ పదో పరకో సంపాయిస్తారు. ఇంటో కూరకీ నారకీ ఇబ్బంది లేకుండా జరుపుతారు. వాడితో వంతు ఎందుకంట?’

‘నేను ఇరవైనాలుగంటలూ తాగితందనాలాడేవోడ్ని కాదు. తాగినా, నా పాటికి నేను ఒక మూలన కదిలి మెదిలాడకుండా ముడుచుకుని గుట్టుగా పడి వుంటా! తాక్కపోతే నాకు తెల్లార్లు నిద్దర పట్టదే! యాబయి ఇయ్యవే! నీ కాళ్లకి మొక్కుతానే!’

‘నువ్వు ఎంతసేపు గీసిగింజుకులాడినా ఏం లాభం? నాకాడ వుంటే ఇయ్యనూ? తిట్టో తిమ్మో నీ మొకాన తగలేస్తాగా? లేవు సామీ. బిడ్డల మీ దొట్టు! పైసా లేదు నా కాడ!’

ఎంతసేపు బతిమాలినా లాభంలేదని, చేతిలో వుంటే ఇచ్చేది అనీ ఇక చేసేదేమీ లేక నిరాశతో ఉసూరుమంటూ ఎవడో ఒకడు దొరుకుతాడని వీధిన పడ్డాడు ముత్తయ్య. తన దగ్గర యాబయి వున్నయ్యి, ఇంకో యాబయి దొరికితే చాలు!

అతను స్వతహాగా మంచివాడు. చిన్నతనంలో తాగుడు అలవాటైంది. అదే వ్యసనమయింది. తాగనిదే వుండలేని పరిస్థితి.

ముత్తయ్య, దీనమ్మ భార్యభర్తలు. అన్యోన్యంగా వుంటారు. వాళ్లకి ముగ్గురు ఆడపిల్లలు. పెద్దమ్మాయికి పదేళ్లు. మిగతా ఇద్దరు కొంచెం ఆలస్యంగా వుట్టారు. వాళ్లకి మూడేళ్లూ రెండేళ్లూ.

అతను మంచి కష్టజీవి. ఎప్పుడూ ఏదో ఒక పనికి వెళ్తుంటాడు, కరోనా కారణంగా పనులు లేకుండా పోయాయి.

కురిచేడు. మరీ చిన్న పల్లెకాదు. పెద్ద పల్లెటూరే.

ఊళ్లో ముత్తయ్య వాళ్లు వుంటున్న వాడలో రేకుల ఇళ్లూ, పూరి గుడిసెలూ రెండు వందల వరకూ వున్నాయి. అది మురికివాడే. ఎక్కడి నీళ్లు అక్కడే, ఎక్కడి మురుగు అక్కడే! వాడలో వున్న మగవాళ్లలో ఏ పది మందికో మినహా అందరికీ తాగుడు అలవాటువుంది.

ఏదాది క్రితం అయితే వాడలో ఇరవై పై చిలుకు బెల్ట్ షాపులు వుండేవి. ఇటీవల బెల్ట్ షాపులు తీసివేసారు.

చీకటి పడితే చాలు, తాగుబోతుల అరుపులూ, గోల! చాలా కాపురాల్లో తాగినవాళ్ల గొడవలూ, రచ్చలే! ముఠా పనులకీ, పొలం పనులకీ ఏ కూలిపని దొరికితే ఆ పనికి వెళ్లేవాళ్లు. కొందరు చిత్తుకాగితాలూ, సీసాలు, డబ్బాలూ ఏరుకునేవాళ్లు. శ్రమజీవులు అయినా నిరుపేదలు! కూలికి పోతేనే కుండ కాలీ, లేకుంటే కడుపులు కాలే బతుకులు వాళ్లవి!

కరోనా విస్తృతి లేని సమయంలో లాక్డౌన్ ప్రకటించి సారాయి షాపులు మూత వేసినప్పుడు వాడ ఎంత ప్రశాంతంగా వుందో! ఎన్నికాపురాల్లో ఆనందం చిందులు వేసిందో!

‘ఎప్పుడూ లాక్డౌన్ ప్రకటించి ఈ తాగుడు లేకుంటే ఎంత బాగుండు! మా ఆయన బంగారం! పుత్తడి!’ అని ఆడోళ్లు ఆనంద పడినన్ని రోజులు పట్టలేదు వాళ కలలు కల్లలు కావడానికీ, ఆ బంగారం గిల్ట్ కావడానికీ, ఆ పుత్తడి చిత్తడి కావడానికీ!

సారాయి షాపులు తెలిచారు. మందుబాబులు మామూలయ్యారు. కరోనా ఉధృతి పెరిగిపోయినాసరే ‘జనం చస్తే

చచ్చారే’ అని నిర్భీతిగానూ, నిర్లజ్జగానూ సారాయి అమ్మకాలు మొదలుపెట్టింది సర్కారు.

వాడలో తిరిగి పాతరోజులు వచ్చాయి. తాగుబోతుల కుటుంబాలు మళ్లీ ఇక్కట్ల పాలవుతున్నాయి. పైగా పనులు సరిగా లేనికాలం.

ముత్తయ్య లాక్డౌన్ ప్రకటించిన కొత్తలో రెండునెలలూ సారాయికి దూరంగా వున్నాడు. తాగాలని వున్నా దొరకలేదు. అప్పుడు ఇంటి పట్టున వున్నాడు. బిడ్డల్లో ఆడుకున్నాడు. భార్యకి కబుర్లు చెప్పాడు.

భార్యపిల్లల్లో నవ్వులే నవ్వులు! తిరిగి తెరిచారు. తిరిగి మొదలుపెట్టాడు.

డబ్బు ఎలా చేయాలా, పోనీ ఎవరో ఒకరు దొరికి ఇవ్వాళ్టికి మందు పోయిస్తే బాగుండు!’ అని అదే ఆలోచనలో గుబులుగా గుడిసెనించి వచ్చి, వాడలో కాలక్షేపంగా నలుగురూ ఒకచోట కూర్చునే వేపచెట్టు చుట్టూ కట్టిన అరుగు మీద కూర్చున్నాడు ముత్తయ్య.

కొద్దిసేపటికి అటువైపు వెళ్తూ కనిపించాడు చెంచయ్య.

‘రోయ్ చెంచూ... ఎక్కడికిరా పోతున్నావు?’

‘నువ్వు ఈడ కూసున్నావేందిరా ముత్తిగా?’

‘ఊరకనేరా! నువ్వుయాడికీ?’

“యాడికేందిరా? రోజూ ఈ సమయంలో యాడికి పోతాం? రా, మందేసుకుని వద్దాం!”

‘నాకాడ కాణీ లేదురా!’

“నా కాడ వున్నయ్యిలే, రా పోదాం! సావాసగాళ్లం అంతమాత్రం సర్దుకోకపోతే ఎట్ట? ఇయ్యాల నేను పోయిస్తే, రేపు నువ్వు పోయించవా ఏంది? ఎవరి కాడ డబ్బులు వుంటే వాళ్లు పెట్టుకుంటే పోయా?”

ఉత్సాహంగా లేచి అతన్ని అనుసరించాడు ముత్తయ్య.

‘రే ముత్తిగా! వంద రూపాయల మందు రెండొందలు చేసారు. మన నోళ్లు కొట్టారు. మన ఉసురు తగిలి ఎప్పుడు నాశనం అవుతారో కానీ మన లాంటోళ్లం ఇంకేం తాగుతాం? ఇంకేం బాగుపడతాం?’

‘నిజమేరా చెంచూ! ఎంత అడ్డగోలుగా పెంచి పారేసారా రేట్లు? మనం ఇంక తాగడానికేనా?’

“తాడిని తన్నేవాడుంటే వాడి తలదన్నేవాడు వుంటాడంట! అందుకే మనోళ్లు కిక్కు వచ్చే ఒక ట్రిక్కు కనుక్కున్నారు. మందుల షాపుల్లోనూ, పేన్సీ షాపుల్లోనూ ఏందో శానిటైజరంట అమ్ముతున్నారు. అదేసుకుంటే మస్తుగా మత్తెక్కి పోతుంది. నలభై యాబయి రూపాయల్లోనే పనయిపోతంది! నిన్నట్నించీ ఇదే కొంటన్నాం!”

‘అది తాగితే ఏం కాదా?’

“ఏమయిద్దిరా? బెమ్మాండంగా వుంది. నిన్న ఏసుకున్నాం నేనూ, రాంగోదూ! అది కూడా ఆల్కహాల్ నంట! మన సుబ్బుడు ఏం చేసాడో తెల్సా? సరుకు అయిపోయిద్దని, మళ్ళీ దొరికిద్దో దొరకదో అని పాతిక సీసాలకేసు ఏక మొత్తంగా కొనుక్కుని ఇంటికి తీసుకుపోయాడు. ఇంక వారం రోజులు వాడికి పండగే పండగ! మస్తుగా మందేసుకోవడమే!”

మాటల్లోనే వాళ్లు మెడికల్ షాపు దగ్గరకి వచ్చారు. అది ఊరికి వ్యాపార కూడలి. అక్కడ బ్యాంక్ వుంది.

బ్యాంక్ ఎదురుగా ఒకరు షాపింగ్ కాంప్లెక్స్ కట్టించారు. ఆ కాంప్లెక్స్ లో ఒక మెడికల్ షాపు, ఒక చిల్లర కొట్టూ, ఒక ప్యాన్సీ షాపు వున్నాయి.

రోడ్డుకి మరోవైపు బ్యాంక్ దగ్గరగా ఒక జంట భార్యాభర్తలు బండి మీద బజ్జీలు, బోండాలు, గారెలు, బూందీ లాంటివి అమ్ముతున్నారు.

“ఇదిగో రా ముత్తాయ్... ఈ యాబయ్ తీసుకుని బజ్జీలో, బూందీనో ఏదో ఒకటి కొనక్కరా! నేను రెండు సీసాలు, థమ్స్ షాపు కొనక్కవస్తాను. చెరువు కట్టకింద వున్న చేలో పోయి కూసుందాం!” అన్నాడు చెంచయ్య.

ముత్తయ్య దగ్గర జేబులో యాభై వున్నాయి. వాటిని కదిలించలేదు.

చెంచయ్య ఇచ్చిన డబ్బు తీసుకుని నాలుగు బజ్జీలు, నాలుగు గారెలు మిగతా డబ్బుకి బూందీ పొట్లం కట్టించుకున్నాడు. చెంచయ్య రెండు శానిటైజర్ సీసాలు, ఒక పెద్ద థమ్స్ సీసా, నాలుగు ప్లాస్టిక్ గ్లాసులు కొన్నాడు. షాప్ అతను వాటిని ప్లాస్టిక్ కవర్ లో వేసి ఇచ్చాడు.

ఇద్దరూ సంతోషంగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, వూరికి చివరగా వున్న చెరువుకట్ట కింద వున్న ఖాళీ చేలోకి వెళ్లి కూర్చున్నారు.

వాతావరణం చల్లగా, ఆహ్లాదకరంగా వుంది. మిత్రులు ఇద్దరూ ప్లాస్టిక్ గ్లాసుల్లో శానిటైజర్ పోసుకుని, థమ్స్ కలుపుకుని మధ్యమధ్యలో తింటూ, తాగుతూ కబుర్లలో పడిపోయారు.

రాత్రి పదిగంటలవరకూ తాగి, చిన్నగా లేచి ఇళ్ల దారి పట్టారు.

రోజూ సర్కార్ షాపుల్లోని సారాయి తాగితే, కైపెక్కి మత్తుగా పడిపోయేవాళ్లు శానిటైజర్ తాగడంతో ఒక వైపు మత్తుగా వున్నా, మరోవైపు కడుపులో మంటగానూ, బాధగానూ, ఇబ్బందిగానూ వుంది. తెల్లవారిన తరువాత ఒకసారి వాంతి అయింది. కడుపులో కూడా మంటగానే అనిపించింది. సాయంత్రానికి కొంచెం నిమ్మళించింది.

ఇవ్వాళ తాగుదామా, వద్దా అని ముత్తయ్య సంశయిస్తున్నాడు. చీకటి పడింది. చెంచు వచ్చి పిలిచాడు.

“రోయ్, ముత్తిగా! ఏం చేస్తాడావురా?”

సంశయానికి చుక్కపెట్టి ‘వస్తన్నావుండ్రా!’ అంటూ చుక్కేసుకోవడానికి అతని వెంట వెళ్లాడు

అంతకు ముందు రోజులానే శానిటైజర్, థమ్స్, గ్లాసులు కొనుక్కుని రోజూ వెళ్లే ప్రదేశానికి వెళ్లారు. తాగారు. తిరిగి వచ్చే దారిలోనే ఇద్దరికీ వాంతులు అయ్యాయి. కడుపులో బాగా మంట. అతికష్టమీద ఇద్దరూ వాళ్ల గుడిసెలకి చేరుకున్నారు.

అప్పటికే వాడ అంతా అరుపులతోనూ, గోలగానూ, ఏడుపులతోనూ, రోదనలతోనూ గందరగోళంగా వుంది.

వాడలో ఇద్దరు స్నేహితులు గంట వ్యవధిలోనే చనిపోయారు. 24,25 ఏళ్లవాళ్లు.

ఇద్దరూ మంచి ఆరోగ్యవంతులు. వాళ్లలో ఒకరికి ఎనిమిదినెలల క్రితమే వివాహమైంది. భార్య నెలల గర్భిణి, మరొకరికి ఇద్దరు పసిపిల్లలు.

అప్పటికే ముత్తయ్య స్పృహ తప్పిపడిపోయాడు. ఏం చేయాలో తోచక దీనమ్మ నెత్తినోరూ కొట్టుకుని ఏడవడం మొదలుపెట్టింది.

ముత్తయ్యతో పాటు చాలామంది మన స్పృహలో లేకుండా వున్నారు. ఎవరో 108కి ఫోన్ చేసారు.

ఒక వైపు కరోనాతో అల్లకల్లోలంగా వుంది. అంతా అలజడిగా వుంది. 108 వాళ్లు కూడా కరోనాతో భయకంపితులై వున్నారు.

ఎడతెరిపి లేకుండా వీళ్లు ఫోన్ చేసిన నాలుగుగంటలకి ఆ వాహనం వచ్చింది. అప్పటికి మరో ముగ్గురు మృత్యువాత పడ్డారు.

ఊళ్లోనూ, వాడలోనూ శానిటైజర్ తాగిన వాళ్లందర్నీ 108 వాహనంలో వేసుకుని దగ్గరలో వున్న ప్రభుత్వాసుపత్రికి తీసుకుపోయారు.

మరుసటి రోజు మధ్యాహ్నానికి ముత్తయ్యకి నూరేళ్లు నిండిపోయాయి. ముత్తయ్యతో పాటు చెంచయ్య ప్రాణాలు పోయాయి.

ముత్తయ్య దేహం మీద పడి దీనమ్మ దయనీయంగా, హృదయవిదారకంగా విలపిస్తుంది. ఊహ తెల్సిన పెద్ద కూతురు కూడా తల్లితో పాటు ఆ దేహం మీద పడి గుండెలు అవిసేలా రోదిస్తోంది. కడగొట్టు బిడ్డలు ఇద్దరూ ఏమిటో తెలియక బిక్క మొహాలు వేసుకుని బెరుకుగా చూస్తున్నారు.

మూడు రోజుల్లో ఊళ్లోనూ, వాడలోనూ కలిపి 16 మంది ప్రాణాలు విడిచారు. 16 నిండు ప్రాణాలు బలైపోయాయి. ఆ 16 కుటుంబాలు అల్లకల్లోలమైపోయాయి.

ఊరు కురిచేడు కాదు, శానిటైజర్ ‘కరి’ ‘చెడు’ అయింది.

పాలక ప్రభువులు అన్నట్లే మందు అంటే షాక్ కొట్టేలా వుండాలని, ఆ షాక్ కి భయపడే శానిటైజర్ షాక్ తో ఆ కుటుంబాలు దిక్కులేని దుస్థితికి చేరుకున్నాయి. ❖

ఉత్తరప్రదేశ్ హాథ్రాస్ జిల్లా బుల్ గరహీ గ్రామంలో మనీషా వాల్మీకిపై జరిగిన అత్యాచారం, హత్యను ఖండిస్తూ...

ప్రకాశం జిల్లా:

ఉత్తరప్రదేశ్ లోని హాథ్రాస్ లో మనీషా వాల్మీకి అనే దళిత యువతిపై రాకూర్ కులానికి చెందిన నలుగురు అగ్రకుల మానవ మృగాలు అత్యాచారం చేసి, హత్య చేశారు. దీనిని నిరసిస్తూ ఒంగోల్లో 02-10-2020న స్థానిక అంబేద్కర్ బొమ్మ దగ్గర నుండి చర్చిసెంటర్ మీదుగా ప్రకాశం భవనం వరకు కొవ్వొత్తుల ర్యాలీ నిర్వహించారు. పీవోడబ్ల్యూ, పిడిఎస్యు -అరుణోదయ-ఐఎఫ్బీయు ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. పీవోడబ్ల్యూ రాష్ట్రప్రధాన కార్యదర్శి బి.పద్మ మాట్లాడుతూ హాథ్రాస్ ఘటనపై నిందితులను కఠినంగా శిక్షించాలని, సుప్రీంకోర్ట్ జడ్జి చేత న్యాయ విచారణ జరిపించాలని డిమాండ్ చేశారు. పిడిఎస్యు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షుడు ఎల్.రాజశేఖర్ మాట్లాడుతూ పోలీసులు, ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, మనీష పట్ల, వారి కుటుంబం పట్ల అన్యాయంగా వ్యవహరించారని వారిపై ఎస్సీ,ఎస్టీ అత్యాచార చట్టం నమోదు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. అరుణోదయ అంజయ్య మాట్లాడుతూ జర్నలిస్టులపై అక్రమంగా పెట్టిన కేసులను ఎత్తి వేయాలని, ఉద్యమకారులపై పెట్టిన కేసులను కూడా ఉపసంహరించుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు. ఇంకా ఈ కార్యక్రమంలో ఐఎఫ్బీయు నాయకులు శేఖర్ బాబు, హనుమంతరావు ఓపిడిఆర్ రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు చావలి సుధాకర్, పౌర సమాజం నాయకులు జి.నరసింహారావు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ఒంగోలులో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం

ఒంగోలులోని మాదాల నారాయణస్వామి భవనం లో 09-10-20న పీవోడబ్ల్యూ, పిడిఎస్యు, అరుణోదయ ఆధ్వర్యంలో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం జరిగింది. రౌండ్ టేబుల్ కు పిడిఎస్యు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షుడు ఎల్. రాజశేఖర్ అధ్యక్షత వహించారు. పీవోడబ్ల్యూ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి బి.పద్మ మాట్లాడుతూ మనీషా వాల్మీకిని అత్యాచారం చేసి హత్య చేసిన దోషులకు అండగా ఉన్న యోగి ప్రభుత్వాన్ని భర్తరప్ చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. బిజెపి అధికారానికి వచ్చిన తర్వాత దళితులకు రక్షణగా వున్న నామమాత్రపు హక్కులను కూడా క్రమంగా రద్దుచేసే దిశలో వుందన్నారు. రాజ్యాంగ విలువలను ధ్వంసం చేసి మనుషుల పాలనను తేవాలని చూస్తుందని దీనికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని అన్నారు. మనీషా తల్లితండ్రులను బెదిరించిన జిల్లా కలెక్టర్ ప్రవీణ్ కుమార్ను తక్షణమే అరెస్ట్ చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. ఐఎఫ్బీయు జిల్లా నాయకులు ఆర్.మోహన్ మాట్లాడుతూ సెప్టెంబర్ 14 వ తేది ఘటన జరిగితే 22 వరకు పరీక్షలు నిర్వహించకుండా, హడావుడిగా అప్పుడు పరీక్షలు నిర్వహించి అత్యాచారం జరగలేదని చెప్పించిన యోగి ప్రభుత్వాన్ని భర్తరప్ చేయాలని, హంతకులను కాపాడడానికే 29 వ తేది అర్ధరాత్రి శవాన్ని దహనం చేశారని అన్నారు.

యోగి ప్రభుత్వం ప్రతిపక్షాలను సైతం అనుమతించకుండా మరో ఎమర్జెన్సీపాలనను కొనసాగిస్తుందన్నారు.

ఈ కార్యక్రమంలో పీవోడబ్ల్యూ జిల్లా కార్యదర్శి వి. మంజుల, సిహెచ్.పద్మ, దళిత హక్కుల పోరాట సమితి జిల్లా అధ్యక్షులు సుబ్బారావు, కులవివక్ష పోరాటసమితి జిల్లా కార్యదర్శి రఘురాం, పివైఎల్ జిల్లా అధ్యక్షులు వి. రామ్మోహన్, ఎస్ఎఫ్ఐ జిల్లా అధ్యక్షులు వినోద్, బిఎస్పి జిల్లా అధ్యక్షులు మిరియం అంజిబాబు, న్యూడెమోక్రసీ రాష్ట్ర నాయకులు సి.ఎస్. సాగర్, హనుమంతరావు తదితరులు పాల్గొన్నారు .

తూర్పుగోదావరి జిల్లా

04-10-2020న భీమక్రోసుపాలెంలో దళిత యువతి మనీషాను అత్యాచారం చేసి, హత్యచేసిన వారిన కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేస్తూ పీవోడబ్ల్యూ, పీడీయస్సూ, పీవైయల్, అంబేద్కర్ యువజన సంఘాల ఆధ్వర్యంలో కొవ్వొత్తుల ర్యాలీ నిర్వహించారు.

ఈ సందర్భంగా పీవోడబ్ల్యూ జిల్లా నాయకులు సత్యవేణి మాట్లాడుతూ దేశంలో దళితులపై, ఆదివాసీలపై, మహిళలపై, చిన్నారులపై అత్యాచారాలు, హత్యలు పెరిగి పోయాయని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. రోజుకు 87 అత్యాచార ఘటనలు జరగడం ఈ దేశంలో మహిళల దుస్థితిని తెలియజేస్తున్నదని అన్నారు. ఆమె మృతదేహాన్ని కుటుంబ సభ్యులకు ఇవ్వకుండా పోలీసులు అంత్యక్రియలు చేయడం సాక్ష్యాలను, చట్టాలను నీరుకార్చమేనన్నారు. ఈ ఘటనపై సుప్రీంకోర్ట్ జడ్జి చేత న్యాయ విచారణ జరిపించాలని యూపీ సీయం యోగి ఆదిత్యనాథ్, ప్రధాని మోడీ రాజీనామా చేయాలని డిమాండ్ చేశారు .

ఈ కార్యక్రమంలో పీడీయస్సూ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి యు.గనిరాజు, పీవోడబ్ల్యూ నాయకులు మంగమ్మ, సుబ్బలక్ష్మి, అంబేద్కర్ యువజన సంఘం అధ్యక్షులు మన్నం నాగు, ఏఐకెఎంఎస్ జిల్లా అధ్యక్షులు సత్తిబాబు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

ద్రాక్షారామం

02-10-20న ద్రాక్షారామంలో మనీషా వాల్మీకి (దళిత మహిళ) పై అత్యాచారం చేసి హత్య చేయడాన్ని తీవ్రంగా ఖండిస్తూ స్థానిక అంబేద్కర్ బొమ్మ వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు .

ఈ ధర్నాను ఉద్దేశించి పీవోడబ్ల్యూ జిల్లా నాయకులు సత్యవేణి మాట్లాడుతూ సెప్టెంబర్ 14 న హాథ్రాస్ లో ఘటన జరిగితే 22 వరకు పరీక్షలు కుడా నిర్వహించలేదు అని 16 రోజులు మృత్యువు తో పోరాడిందని దళితులకు, మహిళలకు, మైనారిటీలకు యోగి

ప్రభుత్వం ఇచ్చే గౌరవం ఇదేనా అని ప్రశ్నించారు. చివరకు దళిత మహిళపై అత్యాచారం జరగలేదని తప్పుడు ప్రాథమిక నివేదికను సమర్పించడం సిగ్గుచేటని అటువంటి ప్రభుత్వాన్ని డిస్మిస్ చేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఏఐకెఎంఎస్ జిల్లా అధ్యక్షులు సత్తిబాబు, పిడిఎస్యు రాష్ట్రప్రధాన కార్యదర్శి యు. గనిరాజు, జై భీమ్ నాయకులు శ్రీను, తుకారం, రామకృష్ణ, పట్టాభి, రాజు తదితరులు పాల్గొన్నారు .

రాజానగరం

03-10-2020న రాజానగరం లో మండలకేంద్రం వద్ద గ్రామీ -ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యంలో నిరసన ర్యాలి జరిగింది . ఈ ర్యాలిని ఉద్దేశించి పీవోడబ్ల్యూ డివిజన్ నాయకులు వీరలక్ష్మి మాట్లాడుతూ దళితులపై, మహిళలపై, మైనారిటీలపై, చిన్నారులపై అత్యాచారాలు జరగడం దారుణం అన్నారు. దోషులను కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేశారు. ఉత్తరప్రదేశ్ లో ఆటవిక పాలన సాగుతుందని, ఆ ప్రభుత్వాన్ని రద్దు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. ఈ కార్యక్రమంలో పీవోడబ్ల్యూ నాయకులు దుర్గ, సత్యవేణి, బేబి, ఏఐకెఎంఎస్ నాయకులు సత్తిబాబు, పిడిఎస్యు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి యు. గనిరాజు తదితరులు పాల్గొన్నారు .

గుంటూరు జిల్లా బాపట్ల

మనీషా హత్యను ఖండిస్తూ 16-10-2020న గుంటూరు జిల్లా బాపట్ల టౌన్ హాల్ లో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం జరిగింది . ఈ రౌండ్ టేబుల్ సమావేశానికి పీవోడబ్ల్యూ మండల నాయకులు కొండా అన్నమ్మ అధ్యక్షత వహించారు. పీవోడబ్ల్యూ మండల కార్యదర్శి పల్లవి మాట్లాడుతూ మహిళల, దళితుల రక్షణకు ఎన్ని కఠిన చట్టాలు వచ్చినా పాలకులకు చిత్తశుద్ధిలేనందున దళితులకు, మహిళలకు రక్షణ లేకుండా పోయిందన్నారు. మనీషా వాల్మీకిపై అత్యాచారం చేసి హత్యచేసిన నిందితులను కఠినంగా శిక్షించాలని, సుప్రీంకోర్టు జడ్జి చేత న్యాయ విచారణ జరిపించాలని డిమాండ్ చేశారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ప్రొఫెసర్ విజయ్ కుమార్, తెనాలి డివిజన్ నాయకులు ఎం.కల్పన, నటరాజ్, మేకల ప్రసాదు, జార్జ్, రాజారావు, ఐఎఫ్ టియు శ్రీను, పీవోడబ్ల్యూ నాయకులు, అజిత, లక్ష్మి, పరాన్ రాజేష్, అబ్దుల్ కలాం ఫౌండేషన్ నాయకులు, కిరణ్(అడ్వకేట్), అంబేద్కర్ సేవాసమితి నాయకులు తదితరులు పాల్గొన్నారు .

02-10-2020న బాపట్లలో స్థానిక అంబేద్కర్ సర్కిల్ లో ఉత్తరప్రదేశ్ హత్రాస్ లో 19 సం.లు దళిత మహిళ మనీషాపై జరిగిన అత్యాచారం, హత్యలకు నిరసనగా నలుగురు మృగాళ్లను కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేస్తూ పీవోడబ్ల్యూ మండల కార్యదర్శి ఆధ్వర్యంలో నిరసన ర్యాలి నిర్వహించారు. అనంతరం ధర్నా జరిగింది. ఈ ధర్నాకు మండల నాయకులు కొండా అన్నమ్మ

అధ్యక్షత వహించారు. పీవోడబ్ల్యూ జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు ఎం.కల్పన మాట్లాడుతూ ఉత్తరప్రదేశ్ లో రోజుకు 87 అత్యాచార ఘటనలు జరుగుతున్నాయన్నారు. దళిత మహిళలకు రక్షణ కల్పించకుండా యోగి ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం వహించడం సరి కాదన్నారు. కనీసం శవాన్ని కూడా తల్లితండ్రులకు, బంధువులకు

ఇవ్వకుండా పోలీసులు దహనం చేయడం అత్యంత అమానుషం అన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో పీవోడబ్ల్యూ మండల నాయకులు మేరి, బుజ్జి, మరియుమ్మ, నూర్ బాబు, జాన్, ప్రజెన్, రమణ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

గుంటూరు

10-10-2020న గుంటూరులో శంకర్ విలాస్ సెంటర్ అంబేద్కర్ బొమ్మ దగ్గర పోలీసు పీవోడబ్ల్యూ పీడీయస్సా, పీవైయల్, అరుణోదయ సంఘాల సంఘాల ఆధ్వర్యంలో నిరసన ర్యాలి జరిగింది. ఈ సందర్భంగా పీవోడబ్ల్యూ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి యేనమ్మ మాట్లాడుతూ మహిళలు, ఆదివాసీలపై దాడులు జరుగుతున్నాయనీ, వాటిని నివారించడంలో కేంద్ర, రాష్ట్ర పాలకులు విఫలమయ్యారని విమర్శించారు. మనీషా మీద అత్యాచారం చేసిన వారిని కాపాడడానికి యోగి ప్రభుత్వం రాజ్య యంత్రాన్ని ఉపయోగించడం అమానుషం అన్నారు. దోషులను కఠినంగా శిక్షించాలని, సుప్రీంకోర్ట్ జడ్జి చేత న్యాయవిచారణ జరిపించాలని జర్నలిస్టులపై, ఉద్యమకారులపై కేసులు ఎత్తి వేయాలని డిమాండ్ చేశారు. ప్రభుత్వ అధికారులు, పోలీసులపై యోగిపై కేసులు నమోదు చేయాలన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో పీవోడబ్ల్యూ నాయకులు నిర్మల, రాణి, నాగమ్మ పిడిఎస్యు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి గనిరాజు, రఘాన్ని, ఏఐకెఎంఎస్ రాష్ట్ర నాయకులు ఎన్. బ్రహ్మయ్య ఐఎఫ్ టియు నాయకులు యన్.వి కృష్ణ తదితరులు పాల్గొన్నారు .

తెనాలి

11-10-2020న తెనాలి లో కరేవరంలో పీవోడబ్ల్యూ పీడీయస్సా ఆధ్వర్యంలో నిరసన ర్యాలి జరిగింది. ఈ ర్యాలీని ఉద్దేశించి పీవోడబ్ల్యూ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి ఏనమ్మ మాట్లాడుతూ ఉత్తరప్రదేశ్ లో దళిత మహిళ మనీషా వాల్మీకిని అత్యాచారం చేసి, హత్య చేసిన అగ్రకుల దుండగుల్ని కఠినంగా శిక్షించాలని డిమాండ్ చేశారు. బ్రిటిష్ వలస పాలన ప్రత్యక్షంగా పోయి 73 సం.లు అయినా దేశంలో దళితులకు, మహిళలకు, చిన్నారులకు, మైనారిటీలకు, ఆదివాసీలకు రక్షణ లేకుండా పోయిందన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో పిడిఎస్యు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి యు.గనిరాజు, పీవోడబ్ల్యూ తెనాలి డివిజన్ నాయకులు నిర్మల, నాగమ్మ, రాణి, సుశీల తదితరులు పాల్గొన్నారు. ❖

ఆంధ్రదేశపు స్త్రీలది

ప్రేమనా

సెలయేళ్ల గొంతునదిమిపట్టి
వేల గర్భంలోకి శతాబ్దాల సనాతనత్వం నెర్రెలీనుతోంది
లేత నడకలు వేడుకగా తొడుక్కున్న
లోదుస్తుల్ని కూడా విప్పి
రెండు కాళ్ల మధ్య నిటారుగా జాతీయ జండా ఎగురుతోంది.
అమ్మా, అసలీ లొకిక దేశం మొలకి
వజ్రాలు పొదిగిన గోసిగుడ్డ తొడగాలి

అపురూపమైనదాన్నల్లా ధ్వంసం చేస్తున్నప్పుడు
గుప్పెడు తెగింపు కూడా అత్తిపత్తి ఆకుల్లా ముడుచుకుపోతుంది
పేదరికం చూరు కింద
ఎన్ని దేహాల రంధ్రాణ్వేషణ జరిగి ఉంటుంది ?
పంట గల్గోడి ఇంట్లో చాటుగా చెడిన పాతివ్రత్యాన్ని కాదు
పరిగలేరుకొచ్చినప్పుడు కులంలేని యోనులన్నింటిమీదా
నొప్పి పెట్టే గాయాల్ని కదా అడగాలి
అమ్మా, అగ్నిపునీతల్నీ,
ఐదుగురు మొగుళ్లున్న ముత్తైదువుల్నీ కాదు
అసలీ దేశం ఏ స్త్రీలదో చెప్పు ?

నల్లరేగడి మట్టిలోంచైనా, ఒత్తి ఇసక పర్రలోంచైనా
అశక్తంగా, సంకోచంగా, శరీరాలుగా మాత్రమే
నదులెప్పుడూ ప్రవహించవు కదా ?
ఏ స్త్రీలు ప్రసవించినప్పుడైనా
నదుల్లో సుడిగుండాలు మెలితిరిగి ఉంటాయి

వాడల్లో, గూడేల్లో, పేటల్లో, తండాల్లో
కండలేని కడుపుల్లో,
తెల్లటి వెండిజరీ ఆకాశాల్ని కాదు
మొండిగా జీవన్మరణ యుద్ధాల్ని పొదిగి;
చిప్పిల్లిన ఆశల్ని కురిసే కరి మబ్బుల కన్నులను ఊహిస్తున్నాను

అసలీ దేశం ఏ దేవతల్లో చెప్పు?
పూజల్లో, అభిషేకాల్లో, కటిచక్రాల మీద చేతులేస్తున్నా
మాట పెగల్లేని పసుపుచ్చని విగ్రహాలను కాదు
మతం అగరువత్తి సువాసనలో
గాలాడక చచ్చిన
దేవుడి పెళ్లాల్ని గుర్తుచేసుకుంటున్నాను

నాలుక నరం తెగి ధార కట్టిన
రక్తస్రావంలో కొన ఊపిరిలా కొట్టుకుంటున్నావు
రాత్రంతా ఒక క్రూర జంతువు వేళ్లు తొలిచిన
అవయవంలో యాతనలా గుక్కపెడుతున్నావు

ఏ వర్గం వక్షోజాల్లోంచైనా
పిడచగట్టుకుపోయిన మానవత్వం పెదాలపై
పాల చుక్కలే స్రవిస్తాయని
ఏ వర్గం గర్భాశయంలోంచైనా
తూరుపున ముందుగా సూర్యుడి తలకాయే
దీపంలా బయటకొస్తుందని
అమ్మా, తుపాకులతో ఇంటి చుట్టూ కంచె కట్టినవాళ్లకు చెప్పాలి

దుక్ఖంతో మసకబారిన నీ ఆఖరిచూపు
శిలువమీద తలవాలేసిన
గొర్రెపిల్ల ముళ్లకిరీటాన్ని అంగుళం కూడా కదపలేదు

పుట్టుకతో
మురికిదేలిన నీ ఆదిమ నుదిటిరాత
ఒంటరిగా ఊరిచివర
నపుంసకుడి వీర్యపు చుక్కల్లో భగ్గుమని ముట్టుకుంటుంది
అసలీ దేశంలో అమ్మా,
అన్ని అత్యాచారాలు ఒకటి కాదని చెప్పాలి!
అంటరాని కూతురి వొంటిమీద
పొర్లాడిన అగ్రవర్ణపు చెమట వాసన
చితి మీద నిప్పుల్లో కాలిపోలేదని చెప్పాలి!

BCI

హత్రాస్ ఘటనపై రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో పెల్లుబికిన నిరసన

ఒంగోలు

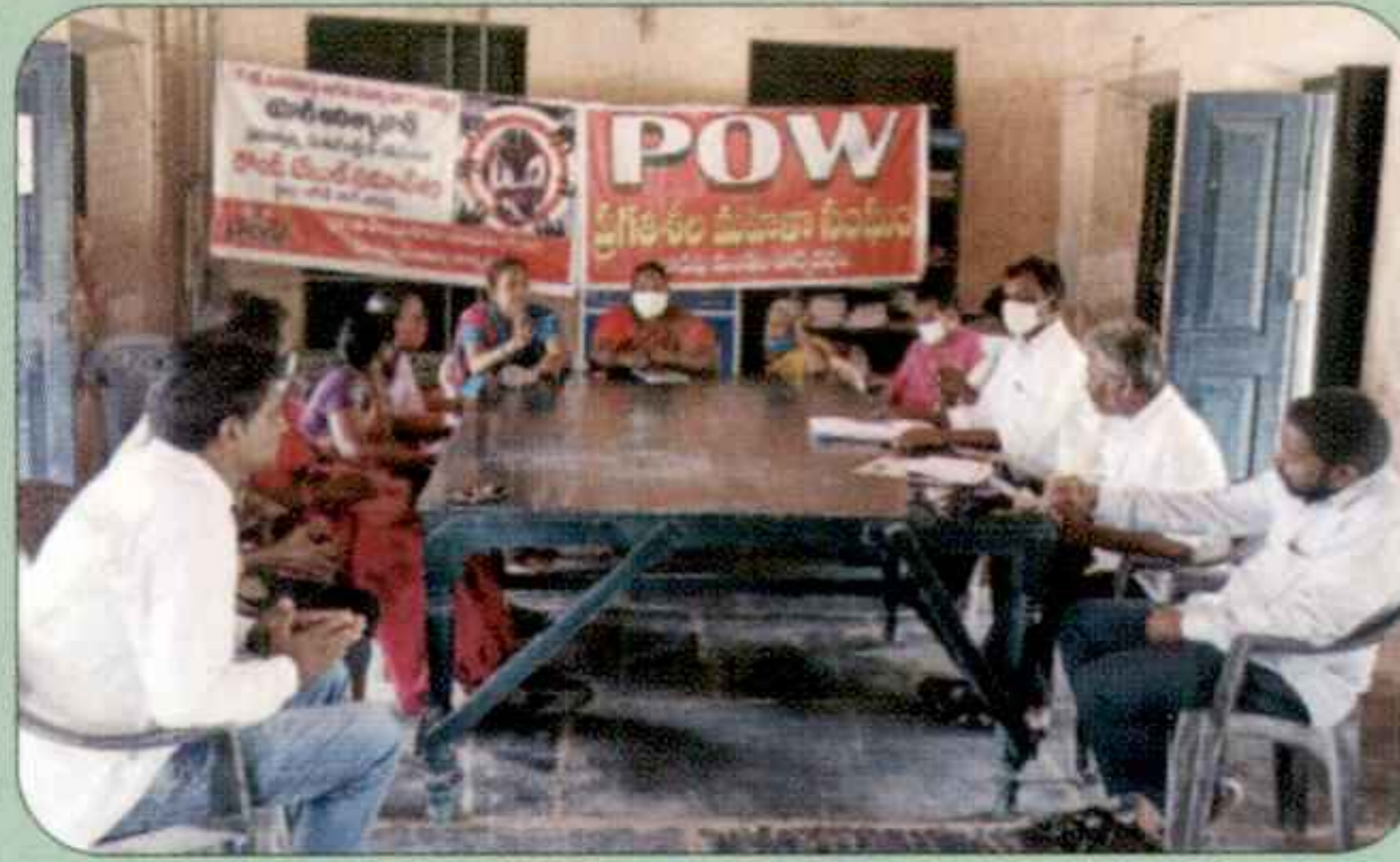
ఒంగోలులో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం

తెనాలి

బాపట్ల

బాపట్లలో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం

రాజానగరం

గుంటూరు

భీంక్రోసుపాలెం

భద్రాద్రి కొత్తగూడెం సారపాక

సూర్యాపేట

ఖమ్మం జిల్లా బచ్చోడు

భద్రాద్రి మొండికుంట

భద్రాద్రి కొత్తగూడెం

హైదరాబాద్

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಯೋಜಿತ ಪರೀಕ್ಷೆ

ಪ್ರಶ್ನೆಕರ ವಂಶ	KLVA106M176
ಪ್ರಶ್ನೆಕರ ಹೆಸರು	ಮಾತೃಕ
ತಾರೀಖು	07 February 2025
ಮುಂದು ಲಭ್ಯ	YES
ಮುಂದು ಲಭ್ಯ	YES
ಮುಂದು ಲಭ್ಯ	49
ಪದ್ಧತಿ ನೋಡು	NO
ಭಾಷೆ ನೋಡು	NO
ಲೇಖನ ನೋಡು	NO
ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನೋಡು	P. Jagannath
ನೋಡು ಲಭ್ಯವಿರುವುದು	P. Jagannath
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನೋಡು	S. Jagannath
ಪರಿಶೀಲನೆ ನೋಡು	HEMA
ನೋಡು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು	
ಲೇಖನ ನೋಡು	
ಪ್ರಾಪ್ತಿ ನೋಡು	
ಪರಿಶೀಲನೆ	good